

**T.C.
POLİS AKADEMİSİ
GÜVENLİK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
ULUSLARARASI GÜVENLİK ANABİLİM DALI**

**PKK/KCK’NIN MİLİTAN TEMİNİNDE GENÇLİK
YAPILANMASININ ROLÜ**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
Ragıp SAYAR**

**Danışman
Doç. Dr. Murat SEVER**

Ankara – 2014

T.C.
POLİS AKADEMİSİ
GÜVENLİK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
ULUSLARARASI GÜVENLİK ANABİLİM DALI

PKK/KCK’NIN MİLİTAN TEMİNİNDE GENÇLİK
YAPILANMASININ ROLÜ

YÜKSEK LİSANS TEZİ
Ragıp SAYAR

Danışman
Doç. Dr. Murat SEVER

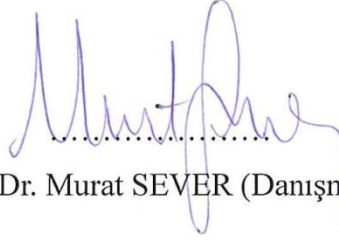
Ankara – 2014

ONAY

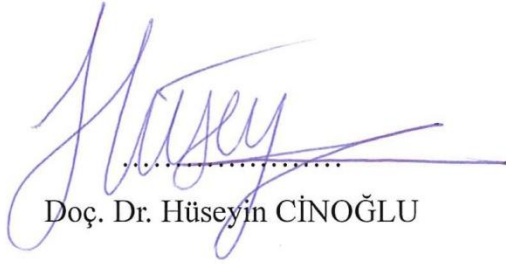
Ragıp SAYAR tarafından hazırlanan “PKK / KCK'nın Militan Temininde Gençlik Yapılanmasının Rolü” başlıklı bu çalışma, 08./08/2014 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda (oybirliği / oyçokluğu) ile başarılı bulunarak jürimiz tarafından Uluslararası Güvenlik Anabilim dalında Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Ertan BEŞE (Başkan)

Doç. Dr. Murat SEVER (Danışman)

Doç. Dr. Hüseyin CİNOĞLU

T.C.
POLİS AKADEMİSİ BAŞKANLIĞI
GÜVENLİK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum bu çalışmayı bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yol ve yardıma başvurmaksızın yazdığımı, yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlardan her seferinde yollama yaparak yararlandığımı belirtir; bunu şerefimle beyan ederim.

Enstitü veya başka herhangi bir mercii tarafından belli bir zamana bağlı kalmaksızın, tezimle ilgili bu beyana aykırı bir durumun tespit edilmesi durumunda, ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçlara katlanacağımı bildiririm.

08/08/2014

Ragıp SAYAR

ÖNSÖZ

Son yarım asırda, Türkiye'nin karşılaştığı en büyük problemlerin başında, doğu ve güneydoğu Anadolu üzerinde, Kürtçülük temelinde bir devlet kurmak amacıyla ortaya çıkan PKK/KCK terör örgütü gelmektedir. Bölgenin stratejik derinliğine bağlı olarak, ismi belki de asla bilinemeyecek, birçok yerli ve yabancı etnik grup, siyasi parti, istihbarat teşkilatı, hatta bizatihi yabancı bazı devletler tarafından doğrudan yada dolaylı desteklendiği değerlendirilen bu örgüt, ne yazık ki ülkenin gelişmesinin önündeki en büyük engel olagelmıştır. Bu bakımdan örgüt ile ilgili yapılacak her türlü çalışmanın büyük önem arz ettiği ortadadır.

Örgütün gençlik yapılanmasının her boyutuyla ele alınmaya gayret edildiği bu tez çalışmasının konusunun belirlenmesinde beniyönlendiren, çalışmamın tüm aşamalarında bana yol gösteren, maddi ve manevi her türlü desteği benden esirgemeyen danışman hocam Doç. Dr. Sn. Murat SEVER'e en içtensaygılarımı sunuyorum.

Bunun yanı sıra meslek hayatım boyunca, her türlü eğitim çalışmasına gönülden destek olan ve bu konuda bir yöneticinin verebileceği azami desteğibana sunan değerli Emniyet Müdürleri Sn. Hami GÜNEY, Sn. Zeki GÜVEN, Sn. Selat ÖZTÜRK'e, çalışmanın daha kapsamlı yapılması noktasında bana yol gösteren kıymetli meslek büyüklerim Sn. Yıldırım SARP, Sn. Turgay GÖKKOYUN, Sn. Cem ŞEKERCİ, Sn. Erhan ÜLKER'e ve tüm mesai arkadaşlarıma çok teşekkür ederim.

Son olarak, her konuda olduğu gibi tez çalışmamda da asıl sıkıntıları çeken değerli eşim Uzm. Dr. Sn. Merve SAYAR ve oğullarım Murat Y. SAYAR ile A. Esat SAYAR'a en kalbi teşekkürlerimi sunuyorum.

ÖZET
T.C.
Polis Akademisi
Güvenlik Bilimleri Enstitüsü
Uluslararası Güvenlik Anabilim Dalı
PKK/KCK'nın Militan Temininde Gençlik Yapılanmasının Rolü
Hazırlayan: Ragıp SAYAR
Yüksek Lisans Tezi
Tez Danışmanı: Doç. Dr. Murat SEVER
2014 / 137 Sayfa

1974 yılında Öcalan ve aynı üniversitede okuyan bir grup arkadaşı tarafından Ankara'da temeli atılan PKK/KCK, 40 yıla yakın bir süredir ülke gündemini her anlamda meşgul etmektedir. Kuruluşu itibarıyla bizatihi bir gençlik kalkışması olan bu örgüt, gençliğe ayrı bir önem vermiş ve bu alandan yetiştirdiği kadrolar ile kendisini ayakta tutmasını bilmiştir.

Gençlik yapılanmaları PKK/KCK için pek çok açıdan büyük öneme sahiptir. Bu açıdan bireylerin gençlik yapılanmasının örgütün militan kadrolarına giden yolda ne türden bir işleve sahip olduğunu öğrenmesi büyük önem arz etmektedir.

PKK/KCK, 2007 yılı sonrasında, gençlik yapılanmalarını kamuoyuna legal bir oluşum, bir siyasi partinin gençlik kolları gibi tanıtmaya gayreti içerisinde olmuştur. Ne var ki bu yapılanma bütün faaliyet ve eylemlerini KCK üst yönetiminden gelen talimatlar doğrultusunda gerçekleştirmektedir. Bu durum örgüt üyelerince bizzat ifade edilmektedir. Gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösterdiği gerekçesiyle örgüt üyeliğinden ceza alan yüzlerce insan bulunmaktadır. Üniversiteye geldiği ilk yıllarda çevresinde oluşan siyasi atmosferin de etkisinde kalarak bu türden faaliyetlere bulaşan birçok genç, daha sonra kendilerini çok ciddi iddianamelerin içerisinde bulmaktadır.

Çalışmada öncelikle gençlik yapılanmalarının örgüt tarihi içerisinde hangi merhalelerden geçtiği ve örgütsel hiyerarşi içerisinde nasıl bir fonksiyona sahip olduğu irdelenmiştir. Bu noktada özellikle örgüt tarafından gençlik yapısına yüklenen militan temin etme rolü üzerinde durulmuştur. Bunun devamında 2010-

2013 yılları arasında Ankara'da gençlik yapılanması içerisinde yer almış olanlardan hareketle bir profil çalışması yapılmıştır. Son olarak, bireylerin hangi saiklerle bu yapıya dahil olduğu ve kollukla muhatap olduktan sonra nasıl bir yol izlediği incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: PKK, KCK, Gençlik Yapılanması, Üniversite, Profil,

ABSTRACT
Police Academy
Institute of Security Sciences
Department of International Security
The Role of Youth Organizations to Recruiting
New Members to thePKK/KCK
Ragıp SAYAR
Master's Thesis
Supervisor: Assoc. Prof. Murat SEVER
2014 / 137 Pages

The PKK/KCK, founded in Ankara in 1974 by Abdullah Ocalan and a group of his friends who were studying at the same university, has been at the top of Turkey's agenda for nearly 40 years. Since its foundation, this organization has attached great significance to youth organizations. It has managed to keep itself afloat with the influx of new members.

As the functioning of youth organizations has great significance in therecruitment of new members to the organization's militant staff, the PKK attaches great value to youth organizationsin many different respects.

After 2007,the PKK/KCK, in an effort to conceal these youth organizations, introduced them to the public as a legal formation of the political party's youth wing.However, all the activities and actions administered by the youth organizationwere directed by the commands of theKCK's top management. This was confirmed officially by the militants' confessions.Thousands of people were sentenced to prison for being members of this organization, on the grounds of being involved in the PKK's youth organizations.Many youth who were affected by the political atmosphere surrounding them in the first years of their university education later had to face more serious indictments.

In the first phase of this study, the stages of youth organization in the history of the PKK and the function of youth organizations within the organizational hierarchy were examined. At this point the focus of the study is on the role of youth organizations, with particular emphasis upon the supply of militants. In the second

phase, a profile study was produced by considering the people involved in the PKK's youth organizations between 2010 and 2013. Finally, the motives behind the individual involvements and the reactions of members after their arrest and imprisonment were examined.

Key Words: PKK, KCK, Youth Organization, University, Profile,

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	I
ABSTRACT	III
İÇİNDEKİLER	V
KISALTMALAR	IX
TABLolar	XI
ŞEKİLLER	XII
GRAFİKLER.....	XIII
.	

GİRİŞ.....	01
ARAŞTIRMANIN AMACI.....	02
ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ.....	03
ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ.....	03
ARAŞTIRMANIN EVRENİ VE ÖRNEKLEMİ.....	05
ARAŞTIRMANIN SINIRLILIKLARI.....	06

BİRİNCİ BÖLÜM

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

	07
1.1. SUÇ KAVRAMI.....	07
1.1.1. Tanım.....	07
1.1.2. Tarihi Gelişim.....	08
1.1.2.1. Teolojik Dönem.....	08
1.1.2.2. Metafizik Dönem.....	09
1.1.2.3. Pozitif Dönem.....	10
1.1.3. Toplumsal Gelişim Açısından Suç Çeşitliliği.....	11
1.1.4.Gençlik Dönemi ve Suç.....	12
1.1.4.1.Tanım ve Evreler.....	12
1.1.4.2.Gençleri Suça İten Sebepler.....	15
1.1.4.2.1. Ailevi Sebepler.....	16
1.1.4.2.2. Çevresel Sebepler.....	17

1.1.4.2.3. Devlet Kayaklı Sebepler.....	18
1.1.4.2.4. Medya-İnternet Kaynaklı Sebepler.....	19
1.2. TERÖR SUÇU.....	21
1.2.1. Tanım.....	21
1.2.2. Tarihsel Gelişim.....	23
1.2.3. Terörizmin Unsurları.....	26
1.3. TERÖRÜN UNSURLARIBAKIMINDAN PKK/KCK.....	28

İKİNCİ BÖLÜM

TARİHİ SÜREÇ İÇERİSİNDE PKK/KCK TERÖR ÖRGÜTÜ ve GENÇLİK YAPILANMASI

2.1. KURULUŞ.....	30
2.2. STRATEJİ.....	32
2.2.1. 1978-1999 Yılları Arasındaki Stratejiler.....	33
2.2.2. 1999-2014 Yılları Arasındaki Stratejiler.....	35
2.3. ORGANİZASYON YAPISI.....	37
2.4. PKK/KCK’NIN GENÇLİK YAPILANMALARI.....	42
2.4.1. YXK (Yekitiya Xwendekaren Kürdistan-Kürdistan Öğrenciler Birliği).....	44
2.4.2. YCK (Yekitiya Civanen Kürdistan -Kürdistan Gençler Birliği).....	44
2.4.3. TECAK (Tevgera Ciwanen Azada Kürdistan - Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi).....	45
2.4.3.1. BAGEH (Bağımsız Gençlik Hareketi).....	48
2.4.3.2. DEM-GENÇ (Demokratik Gençlik Konfederasyonu).....	49
2.4.4. KOMALEN CİWAN (Koma Komalen Ciwanen Demokratik A Kurdistan - Kürdistan Demokratik Gençlik Konfederalizmi).....	51

2.4.4.1.YÖGEH (Yurtsever Özgür Gençlik Hareketi).....	52
2.4.4.2.YDGM/H (Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi/Hareketi).....	54
2.4.4.3. DYGM (Demokratik Yurtsever Gençlik Meclisi).....	58
2.4.4.4. YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi).....	61
2.5. GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNİN YAPISAL ANALİZİ.....	66
2.5.1. KCK Yapısı İçerisindeki Yeri.....	66
2.5.2. Örgütlenme Modeli.....	68
2.5.3. Örgüt Açısından Önemi.....	69
2.5.4. Kadro ve Eğitim Faaliyetleri.....	74

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

PKK/KCK’NIN GENÇLİK YAPILANMASINDA GENEL PROFİL

3.1. BİREYSEL DEĞİŞKENLER.....	76
3.1.1. Cinsiyet.....	76
3.1.2. Yaş.....	78
3.1.3. Medeni Durum.....	80
3.1.4. Eğitim Düzeyi.....	82
3.1.5. Haklarında İşlem Yapılanların Yıllara Göre Dağılım	85
3.2. ÇEVRESEL DEĞİŞKENLER.....	85
3.2.1. Memleket (Nüfusa Kayıtlı Olduğu İl).....	86
3.2.2.Göç.....	87
3.2.3.Ekonomik Durum.....	88
3.2.4.Aile Bütünlüğü.....	90

3.2.5.Ailedeki Çocuk Sayısı.....	91
3.2.6.Suç Kaydı.....	92
3.3. ÖRGÜTSEL DEĞİŞKENLER.....	94
3.3.1.Örgüt İçerisindeki Konum.....	95
3.3.2.Hakkında İşlem Yapıldıktan Sonra Örgütsel Faaliyet Bilgisi.....	96

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GENÇLİK YAPILANMASINA KATILIM

SEBEPLERİ 99

4.1. ÇEVRESEL SEBEPLER.....	100
4.2. İDEOLOJİK VE SİYASİ SEBEPLER.....	102
4.3. AİLEVİ SEBEPLER.....	105
4.4. SOSYAL VE KÜLTÜREL SEBEPLER.....	106
4.5. EKONOMİK SEBEPLER.....	108
SONUÇ VE ÖNERİLER.....	110
KAYNAKÇA	119
ÖZGEÇMİŞ.....	137

KISALTMALAR

AB	:Avrupa Birliği
ABD	:Amerika Birleşik Devletleri
AKP	:Adalet ve Kalkınma Partisi
ANF	:Ajansa Nuçeyan Fırat/Fırat Haber Ajansı
AÖL	:Alternatif Özgür Liseliler
AYÖD	:Ankara Yüksek Öğrenim Derneği
BAGEH	:Bağımsız Gençlik Hareketi
BDP	:Barış ve Demokrasi Partisi
CHP	:Cumhuriyet Halk Partisi
DDKD	:Devrimci Doğu Kültür Dernekleri
DDKO	:Devrimci Doğu Kültür Ocakları
DEHAP	:Demokratik Halk Partisi
DEM-GENÇ	:Demokratik Gençlik Konfederasyonu
DEV-GENÇ	:Devrimci Gençlik
DİHA	:Dicle Haber Ajansı
DÖDEF	:Demokratik Öğrenci Dernekleri Federasyonu
DÖKH	:Demokratik Özgür Kadın Hareketi
DTP	:Demokratik Toplum Partisi
DYGM	:Demokratik Yurtsever Gençlik Meclisi
EGM	:Emniyet Genel Müdürlüğü
ERNK	:Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi
FKF	:Fikir Kulüpleri Federasyonu
GKM	:Gençlik Kültür Merkezi
HDP	:Halkların Demokratik Partisi
HPG	:Hezen Parastina Gel/Halk Savunma Güçleri
KADEK	:Kongreya Azadi ü Demokrasiya Kürdistane
KCK	:Koma Civaken Kürdistan/Kürdistan Topluluklar Birliği
KCK/TY	:Koma Civaken Kürdistan/Türkiye Yürütmesi
KKK	:Koma Komalen Kürdistan
KOMALEN CİWAN	:Koma Komalen Ciwanen Demokratik A Kürdistan
KONGRA/GEL	:Halk Kongresi
MEB	:Milli Eğitim Bakanlığı
MHA	:Mezopotamya Haber Ajansı
MİT	:Milli İstihbarat Teşkilatı
ÖGH	:Özgür Gençlik Hareketi
ÖSB	:Öz Savunma Birlikleri
PKK/KCK	:Partiya Karkeren Kürdistan/Koma Civaken Kürdistan
SSCB	:Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği
TAK	:Teyrabaze Azadiya Kürdistan/Kürdistan Özgürlük Şahinleri
TCA	:Tevgera Ciwane Azad/Özgür Gençlik Hareketi
TCD	:Tevgera Ciwane Demokrat/Demokratik Gençlik Hareketi

TCM	:Tevgera Ciwane Mezapotamya/Mezopotamya Gençlik Hareketi
TECAK	:Tevgera Ciwanen Azad A Kürdistan/Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi
THKO	:Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu
THKP-C	:Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi
TİİKP	:Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi
TİP	:Türkiye İşçi Partisi
TKP	:Türkiye Komünist Partisi
TMMOB	:Türkiye Mimar ve Mühendisler Odaları Birliği
TÜİK	:Türkiye İstatistik Kurumu
UTSAM	:Uluslararası Terörizm ve Sınırtaşın Suçlar Araştırma Merkezi
YCK	:Yekitiya Ciwanen Kürdistan-Kürdistan Gençler Birliği
YDG	:Yurtsever Demokratik Gençlik
YDG-H	:Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi
YDGM/H	:Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi/Hareketi
YÖGEH	:Yurtsever Öğrenci Gençlik Hareketi
YXK	:Yekitiya Xwendekaren Kürdistan/ Kürdistan Öğrenciler Birliği

TABLÖLER

	Sayfa
Tablo 3.01: Gençlik Yapılanması Mensuplarının Cinsiyet Dağılımı.....	77
Tablo 3.02: Karşılaştırmalı Cinsiyet Dağılımı.....	78
Tablo 3.03: Gençlik Yapılanmasına Katılım Yaşı Dağılımı.....	79
Tablo 3.04: Medeni Durum.....	80
Tablo 3.05: Karşılaştırmalı Medeni Durum.....	81
Tablo 3.06: Eğitim Düzeyi Dağılımı.....	82
Tablo 3.07: Üniversiteler Arası Dağılım.....	84
Tablo 3.08: Üniversite Branş Dağılımı.....	85
Tablo 3.09: Memleket Dağılımı.....	86
Tablo 3.10: Göç Durumu.....	88
Tablo 3.11: Gençlik Yapılanması Üyelerinin Ailelerinin Göç Yolları.....	88
Tablo 3.12: Aylık Gelir Miktarı.....	89
Tablo 3.13: Aile Bütünlüğü Dağılımı.....	90
Tablo 3.14: Ailedeki Çocuk Sayısı.....	91
Tablo 3.15: Aile Bireylerinin Suç Kaydı.....	93
Tablo 3.16: Yapı Mensupları ile Aile Bireylerinin Suç Kaydı Karşılaştırması.	94
Tablo 3.17: Yapı Mensuplarının Örgüt İçindeki Konumları.....	95
Tablo 3.18: Yapılan İşlem Sonrası Süreç	97
Tablo 4.01: Çevresel Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri.....	100
Tablo 4.02: İdeolojik ve Siyasi Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri.....	103
Tablo 4.03: Ailevi Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri.....	105
Tablo 4.04: Sosyal ve Kültürel Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri.....	107
Tablo 4.05: Ekonomik Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri.....	108

ŞEKİLLER

	Sayfa
Şekil 2.1: KCK Genel Yapılanması.....	40
Şekil 2.2: KCK Yürütme Konseyi Yapılanması.....	41
Şekil 2.3: PKK/KCK'nın Gençlik Yapılanması Kronolojisi.....	43
Şekil 2.4: Gençlik Yapılanmasının PKK/KCK İçerisindeki Yeri.....	67
Şekil 2.5: YDG-H Türkiye Yapılanması.....	72
Şekil 2.6: YDG-H Ankara Yapılanması.....	73

GRAFİKLER

	Sayfa
Grafik 3.01: Gençlik Örgütlenmesine Katılım Yaş Dağılımı.....	79
Grafik 3.02: Hakkında İşlem Yapılanların Yıllara Göre Dağılımı.....	85
Grafik 3.03: Ailelerdeki Çocuk Dağılımı.....	92
Grafik 3.04: Yapı İçerisindeki Hiyerarşik Diziliş.....	96
Grafik 4.01: Gençlik Yapılanmasına Katılım Nedenleri.....	99

GİRİŞ

PKK/KCK terör örgüt kurulduğu günden bu yana Türkiye gündemini hep meşgul etmiştir. Son 35 yıl içerisinde örgüte yönelik yapılan sayısız askeri ve polisiye operasyonlara rağmen örgütün, silahlı faaliyet gösteren militan kadrolarını belirli bir düzeyde muhafaza etmesi, akademisyenleri ve uzmanları, bireyleri örgüte götüren sebepleri araştırmaya itmiştir.

Terör örgütleri, ideolojileri doğrultusunda belirledikleri hedeflere ulaşma adına öncelikle insan unsuruna ihtiyaç duymaktadırlar. Kadrolarını güçlü temellere dayandıran ve üyeleri arasındaki uyumu sağlayan örgütler, amaçlarını elde etme noktasında ciddi kazanımlara ulaşmışlardır. Bu nedenle örgütler, eleman kazanma faaliyetlerine büyük önem vermektedirler. Örgüte kazanılması planlanan şahısların; kişisel özellikleri, içinde yaşadıkları sosyo-kültürel çevre, ekonomik durumu, etnik ve dini kimliği, terör örgütleri tarafından kullanılmakta ve böylece şahısların örgütsel faaliyetler içerisine dahil edilmesine çalışılmaktadır (Özeren, Sözer, Demirci, 2010 :141).

Günümüz koşullarında bireylerin örgüt faaliyetlerine katılmasını tek bir nedene bağlamak mümkün görünmemektedir. Bireyler; içerisinde yaşadıkları toplumun dinamiklerine, örgüt tarafından kendisine sağlanan maddi manevi avantajlara (lider olma, makam sahibi olma, güçlü görünme), küresel ölçekte verilen destek ve teşviklere bağlı olarak örgüt faaliyetleri içerisine dahil olabilmektedir (Bal, 2010; Özeren ve Sever, 2011). Bu yönüyle bireyleri örgütsel faaliyetlere iten sebeplerin araştırılması büyük önem arz etmektedir.

PKK/KCK terör örgütü, kurulduğu günden bu yana gençlik yapılanmalarına ayrı bir önem vermiş ve bu alandan yetiştirdiği kadroları KCK şemsiyesi altında bulunan diğer örgütlenmeleri beslemekte kullanmıştır. Üniversite ya da mahalle çalışmaları sırasında bu yapı içerisine giren genç kadrolar zamanla örgütün üst basamaklarına doğru hızla yükselmiştir. Gençlik örgütlenmesi Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde daha çok mahalleler üzerinde yükselirken, özellikle Ankara, İstanbul, İzmir, Adana gibi büyükşehirlerde üniversite örgütlenmeleri devreye girmektedir. Gerek başkent olması gerekse yapılan eylemlerin daha çok ses getirmesi nedeniyle Ankara, PKK/KCK açısından çok önemli bir konumdadır.

ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu araştırmada temel olarak; kurulduğu günden bu yana, hedeflediği siyasal amaçlarını elde etme adına her türlü şiddet eylemini bir araç olarak kullanan PKK/KCK'nın (Partiya Karkaren Kürdistan/Koma Civaken Kürdistan), militan temin etmede gençlik yapılanmalarının rolü, örgütün gençlik yapılanmalarının zaman içerisinde nasıl değişim gösterdiği ve terör örgütü ile ilintili olarak gençleri illegal alana sürükleyen etkenlerin neler olduğu incelenmeye çalışılmıştır.

Diğer birçok terör örgütü gibi PKK/KCK da, mevcut konjonktür içerisinde gelişen küresel, bölgesel ve yerel faktörlerin etkisi ile organizasyon yapısında değişikliklere gitmiş ve ya gitmek zorunda kalmıştır. Bu çalışmada, örgütün gençlik yapılanmalarını ne zaman ve hangi şartlar altında değişikliğe uğradığı ile değişime neden olan olaylar, nedenleri ve sonuçlarıyla birlikte irdelenmeye çalışılmıştır.

Çalışmanın amaçlarından biri de örgütün gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren bireylerin genel bir profilinin çıkarılmasıdır. Profil çalışmaları kriminoloji alanında özellikle belirli suç gruplarını anlamaya çalışmada başvurulan yöntemlerin başında gelmektedir. PKK/KCK, ülke genelinde birçok araştırmacının üzerinde çalışmalar yaptığı bir örgüttür. Bugüne kadar yapılan çalışmaların büyük çoğunluğunda daha çok örgütün dağ kadrosunun eleman kazanma süreci üzerinde durulmuştur. Güvenlik kuvvetlerinin çalışmaları ile her yıl dağ kadrosundaki birçok örgüt mensubunun etkisiz hale getirilmesine rağmen terör örgütü adına kırsal alanda silahlı faaliyet gösteren örgüt mensubu sayısının genel manada çok değişiklik göstermediği bilinmektedir (Yılmaz, 2012). Bu çalışma, daha öncekilerden farklı olarak örgütün kırsal kadrolarını besleyen en önemli kaynak konumunda olan gençlik yapılanmalarına odaklanmıştır. Bu yönüyle daha önce yapılan alan çalışmalarına farklı bir bakış açısı, yeni bir yorum getirilmesi hedeflenmiştir.

“PKK/KCK'nın Militan Temininde Gençlik Yapılanmasının Rolü” isimli bu araştırmada genel olarak aşağıdaki araştırma sorularına cevap aranmıştır:

1. PKK/KCK'nın militan temin etme noktasında gençlik yapılanmasının önemi nedir?
2. Tarihi süreç içerisinde örgütün gençlik yapılanmalarının geçirdiği değişimler nelerdir?

3. PKK/KCK'nın gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren örgüt kadrolarının genel profili nasıldır?
4. Gençlik yapılanmasına katılımın ana sebepleri nelerdir? Bir diğer ifade ile katılımın etkileyen temel faktörler nelerdir?
5. Gençlik yapılanmasının örgüte eleman kazandırmadaki rolü nedir?

ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

Hedeflerine ulaşma adına silahlı mücadeleyi kendilerine bir yöntem olarak benimseyen terör örgütleri, diğer siyasi hareketlere benzer olarak, kendilerine hammadde ve itici güç olarak gençleri seçmektedir (Yüksel, 1990:16). Bu açıdan bakıldığında terör örgütlerini ayakta tutan, onlara alan genişletme imkanı veren en hayati öge, genç bireylerdir. Örgütler, geliştirdikleri muhtelif propaganda araçları vasıtasıyla, gençlerin enerjilerini, dinamizmini ve ideallerini istismar etmektedir. Fiziksel ve ruhsal enerjisiyle birlikte bütünüyle örgüt güdümüne giren gençler, örgütlerin en önemli gücü haline gelmektedir.

Bu durum PKK/KCK terör örgütü için de büyük oranda geçerlidir. Örgüt, Kürt kökenli tüm gençlere geleceğin potansiyel bir militanı gözüyle bakmaktadır. Zira tüm örgütlerde olduğu gibi PKK/KCK da hayatiyetini devam ettirebilmek için yeni elemanlar kazanmak zorundadır. Bu amaç doğrultusunda ilk hedefleri de gençler olmaktadır.

Çoğunlukla üniversite öğrencilerinin örgütsel davranışlarının ele alındığı bu tez çalışması, gençlerin örgüte girmeden önceki sosyal ve ekonomik şartlarını incelemesi yönüyle büyük önem arz etmektedir. Bilinen çalışmalar içerisinde bugüne kadar terör örgütünün gençlik yapılanmasına yönelik yapılmış bir profil çalışması bulunmamaktadır. Literatürde daha çok örgütün kırsal alanında faaliyet gösteren silahlı kadrolar ya da dağ kadrosuna katılmak üzereyken yakalanan militanlar ile ilgili çalışmalar mevcuttur.

ARAŞTIRMA YÖNTEMİ

PKK/KCK'nın militan temininde gençlik yapılanmasının rolünü inceleyen bu çalışma, amacı ve cevabını aradığı araştırma soruları bakımından 'keşif amaçlı araştırma' olarak tanımlanabilir. Bu tür araştırmalarda araştırmacı daha önce çalışılmamış yeni konular üzerindeki temel gerçekleri keşfetmeyi amaçlar.

Çoğunlukla nitel araştırma yöntemini kullanır ve verilerini ona göre şekillendirir (Böke, 2009: 13).

Çalışmada temel olarak nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi ve mülakat yöntemleri kullanılmıştır. Bu kapsamda ilk olarak 1 Ocak 2010 ile 31 Aralık 2013 tarihleri arasında Ankara’da terör örgütü PKK/KCK’nın gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösterdiği gerekçesiyle işlem yapılan bireylerin resmi ifade tutanakları sistematik içerik analizine tabi tutulmuştur. İkinci olarak da, haklarında işlem yapılan bireylerden kabul edenlerle mülakatlar yapılarak veri toplanmıştır. Üçüncü veri kaynağı ise konusunda uzman güvenlik görevlileriyle yapılan mülakatlar olmuştur. Bunlara ek olarak açık kaynaklardan (örgütle bağlantılı internet siteleri ve yayınlardan) faydalanılmıştır. İfadeler içerik analizine tabi tutulurken kişisel bilgiler (isim, adres, telefon vb.) analiz dışı bırakılmıştır.

Bu çalışma nitel ağırlıklı olmasının yanı sıra nicel yöntemleri de bünyesinde bulundurmaktadır. İçerik analizi esansından belirlenen değişkenler baz alınarak bir veri seti oluşturulmuştur. Oluşturulan değişkenler daha çok demografik ağırlıklı değişkenlerdir (yaş, cinsiyet, öğrenim durumu, medeni durum, sabıka kaydı, kardeş sayısı, aile içerisinde sabıka kaydı, ailenin kaçınıcı çocuğu olduğu, memleketi, ailesinin ekonomik durumu, ailesinin ikamet ettiği şehir, okulu, bölümü, babasının kaç eşli olduğu, adli işlemin sonucu).

İçerik analizi, sosyal bilimlerde oldukça sık kullanılan bir araştırma yöntemidir. Genel manada sözlü ve yazılı materyallerin sistematik bir şekilde analizi olarak tarif edilmektedir (Balcı, 2010). Özellikle kriminoloji alanında sıklıkla faydalanılan bu yöntemde, basılı veya görsel materyaller araştırma konusu kapsamında belirli bir sistematik içerisinde ele alınmaktadır. Burada temel amaç toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve içeriklere ulaşmaktır. (Yıldırım ve Şimşek, 2008: 227)

İçerik analizi tekniğinde birbirine benzeyen veriler belirli kavramlar çerçevesinde bir araya getirilerek muhatabının anlayabileceği bir biçimde düzenlenmektedir. Yıldırım’a göre nitel araştırma verileri dört aşmada analiz edilir (Yıldırım ve Şimşek, 2008:228).

1- Verilerin kodlanması,

2-Temaların bulunması,

3-Kodların ve temaların düzenlenmesi,

4-Bulguların tanımlanması ve yorumlanması.

Bu kategorik yaklaşımda da görüldüğü üzere içerik analizi, çeşitli kaynaklardan alınan mesajların objektif olarak tanımlanması adına yapılan her türlü tekniği içermektedir (Nachmias ve Nachmias'ta nakt. Demirci ve Köseli, 2009:345).

İncelenen konuya bağlı olarak içerik analizi sırasında farklı tekniklere başvurulabilmektedir. Bu çalışmada elde edilen bulgular kategorisel analiz yöntemiyle ele alınmıştır. İfade tutanaklarının incelenmesi akabinde oluşturulan veri seti, kategorilere ayrılmış ve bu kategoriler frekans analizine tabi tutulmuştur. Bu yolla kategorilerin kendi içinde sıklık derecesi ve önemi de saptanmıştır (Demirci ve Köseli, 2010:357).

Profil çalışmaları kriminoloji alanında sıklıkla kullanılan bir yöntemdir. Belirli bir konunun daha iyi anlaşılabilmesi ve konu ile ilgili daha sağlıklı öngöründe bulunulabilmesi adına başvuru alan araştırma metotlarının başında profillemeye gelmektedir (Bumgarner, 2004). Profil çıkarma yoluyla kişiler -suçlular, mağdurlar- değerlendirilebileceği gibi olaylara yönelik de bir profil çalışması yapmak mümkündür. Her ne kadar profil çıkarma sonucunda kesin bir bilgi elde etmek mümkün olmasa da başta ABD ve AB ülkeleri, bu yöntemi araştırma ve analiz aracı olarak kullanmaktadır (Alagüney, 2013:53). Genel olarak tahmine dayanan profillemeye çalışmasında “Bu olayı nasıl birinin yapması daha muhtemeldir?” sorusuna cevap aranmaktadır (Ford, 2009: 260).

ARAŞTIRMANIN EVRENİ VE ÖRNEKLEMİ

Araştırmanın evreni, PKK/KCK terör örgütünün gençlik yapılanmaları içerisinde çeşitli dönemlerde faaliyet göstermiş şahıslardır.

Araştırmanın örneklemini ise 2010-2013 yılları içerisinde örgütün gençlik yapılanması içerisinde Ankara’da faaliyet gösterdiği esnada hakkında işlem yapılmış Türkiye ya da yabancı ülke vatandaşı olan 153 bireydir. Örneklem içinde bir adet yabancı uyruklu birey bulunmaktadır.

Çalışmada sadece gençlik yapılanması mensuplarının ifadeleri incelemeye tabi tutulmuştur. Gençlik yapılanması dışında faaliyet gösteren şahısların bilgileri çalışmaya dahil edilmemiştir. Bu yönüyle çalışmada amaçlı örnekleme yöntemi benimsenmiştir.

ARAŞTIRMANIN SINIRLILIKLARI

Çalışmada öncelikle suç, gençlik ve terör konuları ele alındıktan sonra, PKK/KCK terör örgütünün genel yapısı ve gençlik örgütlenmesinin bu yapı içerisinde nasıl konumlandığı incelenmiştir.

Çalışma sadece, terör örgütü adına Ankara’da faaliyet göstermiş ve gençlik yapılanması içinde yer almış bireylerle sınırlıdır. Diğer illerde faaliyet göstermiş/göstermekte olan bireyler çalışmanın kapsamı dışındadır. Bir diğer husus da çalışmanın sadece son 4 yıl ile sınırlı tutulmasıdır.

BİRİNCİ BÖLÜM

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

1.1. SUÇ KAVRAMI

1.1.1. Tanım

Suç olgusu, var oluşundan bugüne kadar, insan hayatında ciddi yer teşkil eden sosyal bir gerçekliktir. Bu gerçeklik nedeniyle, ilkel toplumlardan modern dünyaya kadar her dönemde, toplumda neyin suç sayılacağı, suç işleyenlere ne tür yaptırımlar uygulanacağı, insanların suç ve suçlulardan nasıl korunacağı sözlü ya da yazılı kurallar aracılığıyla belirlenmiştir. Suç kavramı, muhteviyatı itibarıyla, içinde bulunduğu zamana, çevre şartlarına ve hitap ettiği topluma göre farklı anlamlar taşıyabilmektedir. Bir dönem suç olarak tanımlanmayan bir davranış farklı bir dönemde suç olarak görülebilmekte veya herhangi bir coğrafyada toplum tarafından suç olarak kabul edilmeyen bir davranış farklı bir coğrafyada suç olarak nitelendirilebilmektedir (Tarla, 2011: 19). Bu açıdan bakıldığında suçun genel bir tanımını yapmak oldukça zordur.

Bireylerin bazı davranışları toplumda normal kabul edilirken bazı davranışları aynı ölçüde kabul görmeyebilir. Bu noktadan hareketle suçun, bireyin yürürlükte olan kurallara muhalif davranış sergilemesi olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Bir başka ifadeyle, toplum içerisinde yasaklanan ve uygulanması durumunda maddi/manevi müeyyideye tabi tutulan davranışlara suç denir (Tarla, 2011: 20).

Tarihte birçok toplum, kendi içindeki sosyal düzeni sağlama adına belirli filleri suç kabul etmiş ve karşılığında belirli bir müeyyide uygulamıştır. Ancak neyin suç olduğu ve karşılığında nasıl bir yaptırım uygulanacağı, toplumların siyasal, sosyal ve ekonomik şartlarına göre değişiklik göstermiştir.

Sosyal bilimler içerisindeki farklı disiplinler, kendi alanına uygun bir suç tanımı geliştirmiştir. Modern Sosyolojinin kurucuları arasında gösterilen Durkheim suçu, kolektif bilincin kuvvetli ve belirmiş tutumlarını ihlâl eden fiiller olarak tarif eder (Dönmezer, 1994: 45). Kavrama Sosyal Psikoloji açısından yaklaşan Thomas ve Znaniecky suçu, kişinin kendisini mensubu saydığı grup içerisinde, varlığı toplum dayanışması ile çelişki gösteren fiil olarak tanımlamıştır (Thomas ve Znaniecky 1957: 1753). Kriminolojik açıdan ise suç kanun koyucu tarafından topluma zarar

verdiği ve toplum açısından tehlikeli olduğu belirtilen davranışlar olarak görülmektedir (Dönmezer, 1994: 45).

Suç kavramının izahı ve sebepleri noktasında oldukça farklı yaklaşımlar bulunmaktadır. Pozitif bilimler içerisinde her disiplin kendi prensipleri çerçevesinde suçu izah etmektedir. Fakat bu konuda hakim olan temel anlayış, suçun izahında bilimsel araştırma metotlarının kullanılması ve elde edilen verilerin bilimsel araştırma metotlarıyla işlenmesidir (Polat ve Gül, 2010).

1.1.2. Tarihi Gelişim

Suç ve toplum arasındaki ilişki, suç kavramının tarihi gelişiminin incelenmesiyle daha net anlaşılacaktır. Yazılı kaynaklara göre bilinen ilk suç, Hz. Adem'in oğlu Kabil'in kardeşi Habil'i öldürmesi ile ortaya çıkmıştır (Maide Suresi 27-30). Bu fiil, sebebi farklı olmak ile beraber diğer semavi dinler olan Hristiyanlık'ta ve Musevilikte de aynı şekilde yer alır.

Nüfusun artmasına ve yerleşik hayata geçilmeye başlanmasına paralel olarak suç olgusu da zamanla birlikte gelişerek kendini günümüze ulaştırmıştır. Buna göre suçun tarihinin, Auguste Comte tarafından insan düşüncesinin evrelerini açıklamak üzere ileri sürülen literatürde üç hal kanunu olarak bilinen sistematik üzerinden şekillendiğini söylemek yanlış olmayacaktır (Sönmez, 2008: 161).

1.1.2.1. Teolojik Dönem

Daha çok Ortaçağ içerisinde ele alınan ve Comte tarafından teolojik dönem olarak ifade edilen birinci dönem, tarihin başından 1300'lü yıllara kadar uzanır. İnsan, bu dönemde araştırmasını varlıkların özüne, olayların ilk ve son nedenlerine, tabiri diğer ile mutlak bilgiye odaklamıştır. Olayların; yaratıcının, bir veya birçok doğüstü etkenin doğrudan müdahalesi ile olduğu zannedilir. Bu açıdan bakıldığında insanlığın bu ilk evresinde suç, suç şeytani bir harekettir ve suçlu davranışı gösteren bireyler şeytanın kontrolü dahilinde hareket ederler (Sönmez, 2008: 161).

Teolojik dönemde, insan, günlük hayatı içerisinde tanıdığı bütün olguları doğüstü güçlerin bir yansıması olarak ele almış ve bu olguların kökenlerini bu doğüstülükte aramıştır (Swingewood, 1998: 63). Bu dönem içerisinde doğal olaylar öncelikle insan duyguları aracılığıyla açıklanmaya çalışılmıştır. Bu süreci, olayların arkasında birden çok tanrının ve tinin hakim olduğu Politeizm dönemi izlemiştir

(Swingewood, 1998: 63). Politeizm’de, doğa olayları görülmeyen güçler tarafından idare edilir ve değişik tanrılar belirli nesneler ile olayların bir bölümünü kontrol eder (Gökberk, 1993: 466). Teolojik dönemde en son aşamayı ise tek tanrının hâkim olduğu süreç oluşturur. Doğal olguların arkasında bir Tanrı vardır. Bu tanrı hem evreni yaratmış, hem de sürece aralıksız olarak hükmetmektedir. Tanrı dilerse insanoğlunun yaratmış olduğu düzeni mucizelerle yıkabilir (Gökberk, 1993: 466).

İlkel dönemde insan, her varlıkta bir ruh ve canlılık görmüştür. Bunun bir yansıması olarak da toplumda kötülük yapanları, tabuların şiddetle cezalandırılacaklarına, onların adı geçen bu özel güçler tarafından felaketlere uğrayacaklarına, kitleye tabi tutulacaklarına inanılmıştır (Dönmezer, 1994: 55). Antik Yunan’da da suç kavramına teolojik ve fizyolojik açıdan yaklaşılmıştır (Polat, 2004: 33). Yunan düşünür Platon, suçun ruhun bir hastalığı olduğunu ve bunun tutku, haz arama alışkanlığı ve bilgisizlik nedeni ile işlendiğini ileri sürmüştür. Tarihinin ilk dönemlerinden itibaren, toplumun hassasiyet gösterdiği suçlar arasında nesnelere karşı saygısızlık, doğaüstü güçler ve kutsal kavramlar bulunmaktadır (Bozkurt, 2002: 185).

Teolojik dönemde devlet kavramı bugünkü bilinen anlamıyla tam olarak şekillenmemiştir. Devletin yerine aile ya da kabileler sosyal düzeni sağlamaktadır. Bu dönemin sonunda öne çıkan kavramlardan biri de dindir. İlkel dönem sonrası suç, daha çok dini referanslarla tanımlanmıştır. Topluma zarar veren davranışların aynı zamanda birer günah olduğu ve bu davranışların bizatihi Allah’ın varlığına karşı işlendiği kabul edilmiştir (Dönmezer, 1994: 55).

Hristiyanlık’ta suç aynı zamanda günahdır. Bu bağlamda günah işleyen insanlar, Kilise tarafından çeşitli yaptırımlara tabi tutulabilir. Bunların başında aforoz gelmektedir. Aforoz, dinin hak ve ayrıcalıklarına karşı suç işleyen kişilerin din dışı sayılması demektir. Bu ceza Hristiyanlığın ilk günlerinden itibaren uygulanmaktadır. Suç, İslamiyet’te de günah olarak kabul edilmiştir ve failin cezalandırılması gerekmektedir. Adam öldürme, hırsızlık yapma ve zina yapma gibi suçlar, doğrudan doğruya Kur’an ve diğer dini kaynaklar tarafından düzenlenmiştir (Soyaslan, 2003: 36).

1.1.2.2. Metafizik Dönem:

1300'lü yıllardan 1800'lü yıllara kadar süren dönem Comte tarafından Metafizik Çağ olarak adlandırılır. Bu dönemde suç, akıl sahibi insanın elde edeceği yararı ve tabi tutulacağı müeyyideyi değerlendirerek yaptığı bir seçimdir. Metafizik dönem bir ara dönem özelliği taşır ve doğaüstü güçler burada yerini soyut güçlere devreder.

Bu dönemde eşya ve olguların görünümünün altında var olduğu düşünülen ilke ve idealler esas alınır (Keyman, 1999: 26). Soyut güçlerin egemen olduğu metafizik dönem; dünyayı idare eden insan dışı soyut kavramların tanımladığı iyilik, doğruluk gibi değerleri ön plana çıkarır. Metafizik dönemde doğanın kendisine muhtelif fonksiyonlar yükleme anlayışı etkilidir. Açıklama, ampirik olarak gözlenebilir olaylar arasındaki düzenli yasa benzeri bağlantıların kurulması ile yapılır (Keat ve Urry, 1994: 86).

1.1.2.3. Pozitif Dönem:

Pozitif dönemde insanlar, teolojik ve metafizik dönemlerden farklı olarak olayları açıklamak için yaratıcı ya da soyut güçleri araştırmak yerine daha somut öğelere yönelmişlerdir. Bu aşamada insanlar, muhakeme ve gözlem yolu ile nesneler arasındaki devamlılık ve benzerlik ilişkilerini bulmaya çalışmıştır. Bu çağda baskın unsur pozitif bilim ve rasyonel düşüncedir. Suç, gözlem veya deney yoluyla şartların sonucu doğal bir olay olarak açıklanmaktadır. Bu durum 19.yüzyılın sonundan günümüze kadar uygulanmıştır (Soyaslan, 2003: 35).

Pozitivist düşünce anlayışının egemen olduğu bu dönemde suç, seküler alanda incelenmeye başlanmış ve böylelikle suçun, suçlu ile toplum arasındaki ilişkilerde aranması düşüncesi ön plana çıkmıştır (Dönmezer, 1994: 55). Özellikle 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başlarında felsefe ve diğer bilimlerde egemen olan düşünce biçimi, pozitivistimin etkisinde oluşmuştur. İnsanlığın bu süreçte ondan önceki dönemlere nazaran daha fazla geliştiği kabul edilmektedir. Bu gelişmişlik doğal olarak, suç konusundaki düşüncelere de yansımıştır.

Bu aşamada suç ve suçlu davranışın altında yatan nedenler ne doğayla ne de insanın üstünde yer alan başka bir güçle açıklanmaz. Suç, sadece gözlenebilir olgularla ilgilidir (Keat ve Urry, 1994: 86). Dönemin öne çıkan bir diğer ismi Durkheim, modern toplumlarda bir fiilin suç olarak görülebilmesi için sorunlu davranışın toplum bireyleri arasında tesis edilmiş ortak değerleri zedelemiş olması gerektiğini iddia eder. Böyle toplumlarda hukuk kuralları, toplumun bütününe tehdit

eden bireylere karşı, bir çeşit ceza aracı görevi yerine getirirler (Topçuoğlu, 1987: 67-86).

1.1.3. Toplumsal Gelişim Açısından Suç Çeşitliliği

Çalışmanın başında da ifade edildiği üzere doğal hayat içerisinde insan topluluklarının gelişmişliklerine, nüfuslarına, dini inanışlarına, ekonomik şartlarına, yaşadıkları coğrafya ve iklim şartlarına göre hangi davranışın toplumda kabul göreceği, hangi davranışın yaptırıma tabi tutulacağı değişiklik göstermektedir.

İlkel topluluklarda temel yaşama kaynağı avcılık ve toplayıcılık olduğu için iktisadi faaliyetler son derece sınırlıdır (Şavran, 2013: 5). Bu nedenle topluluklar içerisinde sosyal bir sınıftan da söz edilemez. Kabile yaşamı nedeniyle bu dönemde henüz birey de oluşmamıştır. Topluluk dışında ayrı bir bireyin varlığından söz edilemez. Bireyler kendi kimliğini kabilesi ile bütünleştirmiştir. Bu bakımdan birey olgusu gelişmediğinden bireye yönelik bir ceza sistemi de oluşturulmamıştır. Bu özelliğine bağlı olarak bu dönemde işlenen suçlar da niteliği itibarıyla basit, plansız, maddi yaptırımdan çok manevi yaptırım uygulanan suçlardır. Bireyin üzerinde bir kabilenin/ailenin/topluluğun olması nedeniyle işlenen bütün suçlar topluluğa karşı işlemiş kabul edilir (Yarsuvat, 2011: 666). Bu dönemde hırsızlık, cinayet, zina gibi suçlar ön plandadır. Bu tür suçlar karşısında daha çok topluluktan dışlama gibi basit yaptırımlar uygulanmıştır.

Zamanın ilerlemesi, nüfusun artması ve teknolojinin gelişmesiyle birlikte toplum içerisinde yöneten ve yönetilen sınıflar ortaya çıkmış (Güneş, 2013: 75), bu da günlük hayatta görülen suçların ve onlara uygulanan yaptırımların çeşitlenmesine neden olmuştur. Küçük toplulukların yerleşik hayata geçmesi ve ticaretin gelişmesiyle birlikte toplum içerisinde işbölümü artmış ve hayatın daha kolay sürdürülebilmesi adına kurumsallaşma yoluna gidilmiştir (Şavran, 2013: 45). Böylelikle yönetici sınıf kendi otoritesini sağlamlaştırma ve varlığına devam ettirme saikiyle suç ve ceza uygulamalarına karar veren bir organ oluşturmak zorunda kalmıştır. Bu dönemde devlet birey ilişkisinde merkezi otorite mutlak güçlüdür ve kaynağını tanrıya ya da farklı bir kutsallığa dayandırmaktadır. Birey toplum içerisinde önemsiz bir nesnedir. Bu aşamada toplumdaki suç konuları da çeşitlenmeye başlamıştır. Ticaretin gelişmesi ve büyük savaşların yaşanmaya başlaması sonrasında toplumlar dolandırıcılık, casusluk, topluluğa ihanet, savaştan

kaçma gibi yeni suçlarla tanışmıştır. Önceki süreçten farklı olarak bu dönemde yazılı hukuk kuralları ve bu kuralların uygulayıcısı kurumlar günlük yaşama dahil olmuştur (Avşar, 2013: 134).

Rönesans ve reform hamleleri sonrası ulus devlet anlayışının belirginleşmesi, merkezi otoriteye karşı bireyin ön plana çıkmaya başlamasına sebep olmuştur (Yeşildal, 2013: 65). Bireyin toplum içerisinde önemli bir yere gelmesi ve otoritenin iktidarını paylaşmaya başlamasıyla birlikte, alışlagelen suç konularında da ciddi değişiklikler oluşmuştur. Önceki uygulamalardan farklı olarak bu dönemde terör, suikast, merkezi otoriteye isyan gibi kavramlar günlük hayata girmiştir (Geleri, 2013: 212). Suç ve suçlu davranışındaki bu çeşitlilik, günümüzde de gelişimini ve değişimini halen devam ettirmektedir.

1.1.4. Gençlik Dönemi ve Suç

Yukarıda genel manada suç kavramı üzerinde durduktan ve suçun tarihsel ve sosyolojik gelişiminden kısaca bahsettikten sonra bu kısımda, çalışmanın ana konusunu oluşturan ve ‘genç’ olarak tabir edilen bireylerin suç işleme davranışları ve onları suça iten sebepler üzerinde durulmuştur.

1.1.4.1. Tanım ve Evreler

İnsan, sosyal bir varlık olmasının tabi bir sonucu olarak, doğumu ve ölümü arasındaki hayatında belirli evrelerden geçmektedir. Kesin sınırları çizilememekle birlikte her dönem bir diğerine bazı yönlerden izler bırakır. Genel olarak bebeklik-çocukluk-gençlik-yetişkinlik-orta yaşlılık-yaşlılık olarak isimlendirilen bu dönemler arasında en dikkat çekici dönem gençlik dönemidir (Pakel: 2009, 7). Gençlik dönemi bireyin karakterini inşa ettiği ve kendisini sosyal çevresi içerisinde bir yere oturttuğu dönemdir. Genç bireyler toplumların geleceğini oluşturması açısından toplumun en yaratıcı kesimidir ve toplumların ekonomik, siyasal ve kültürel ilerlemesinde belirleyici bir rol oynamışlardır. Bahse konu bu özellikleri nedeniyle genç nüfus her zaman yönetici sınıfın ilgisini çekmiştir (Armağan, 2004: 6).

Birçok uzman gençlik dönemini, çocukluk dönemi ile erişkinlik arasında yer alan dönem olarak tanımlamaktadır (Göka ve Türkçapar, 2013). Bu dönem bireylerin gerek fiziki gerekse ruhsal yönden değiştiği ve geliştiği bir dönemdir. Ortak bir fikirde buluşulamamakla birlikte gençlik dönemi genel olarak 15-25 yaş arası dönem

olarak kabul edilir (Özyurt ve Doğan, 2002: 8-10). Genç nüfusun istihdam edilmesi, girişimcilik kazanması, cinsel yönden gelişmesi, vatandaşlık haklarını koruması ve siyasi bilinç kazanması noktasında eylem planları geliştiren Birleşmiş Milletler Örgütü, gençlik dönemini 12-25 yaş arası 4 döneme ayırarak ele almıştır. Bu sınıflandırma içerisinde 17/21 yaşları arasındaki dönem kendine güvenin ve gösterişin ön planda olduğu dönem, 21/25 yaşları arasındaki dönem ise uzamış gençlik/yükseköğretim gençliği dönemi olarak kabul edilir.

TÜİK verilerine göre Türkiye'nin 2014 yılı başındaki nüfusu 76.667.864'tür ve nüfusun % 41,6'sı gençlerden (0-25 yaş arası) oluşturmaktadır (TÜİK, 2014). Bu durum, ülkedeki suç hareketliliğine demografik açıdan bakıldığında da kendisini göstermektedir. TÜİK kayıtlarına göre, ülkemizde işlenen suçların yarısına yakını, 25 yaş ve altında bulunan genç nüfus tarafından işlenmektedir (Köknel, 2001: 356). Genç nüfus ve suç arasında görülen bu ilişki, genç bireylerin içerisinde bulunduğu :fiziksel, sosyal ve psikolojik durumların suç işleme potansiyelini ne denli etkilediğini daha net ortaya koymaktadır. Meseleye bu açıdan yaklaşıldığında gençlik ve suç ilişkisi daha sağlıklı anlaşılacaktır.

İnsanların gençlik dönemlerinde suç işlemeye daha çok meyletmesi, birçok akademisyeni bu durumun nedenlerini aramaya itmiştir. Gençlerin suçlu davranışa yönelmesinin nedenleri ile ilgili çok sayıda teori ileri sürülmüştür. Literatür içerisinde bu teoriler genel olarak sosyolojik teoriler olarak sınıflandırılmıştır (Demirbaş, 2001: 125). Bunların başında genç olmaktan kaynaklı kişilik özellikleri gelmektedir (Eysenck ve Eysenck, 1975). Bilinen tarihin ilk dönemlerinden itibaren genç bireylerin kişilik özellikleri, düşünürlerin kafa yorduğu bir konu olmuştur. Aristo gençliği tanımlarken 'vurdumduymaz yaratıklar' ifadesini kullanır ve bu dönemde bireylerin ihtiraslarıyla hareket ederek her şeyde aşırılığa kaçabileceğini söylemektedir (Pakel, 2009: 8). Bir başka düşünür Platon da gençlerin ruhsal bir sarhoşluk ile hareket ettiğini ifade etmektedir (Pakel, 2009: 8). Genç bireylerde özerk olma ve bağımsız hareket etme oldukça güçlü bir dürtüdür. İnsanlar gençlik dönemlerinde üzerlerinde hissettikleri her türlü otorite ve baskıya tepkili yaklaşım içerisinde.

Genç bireyler tarafından sergilenen riskli davranışlar, kendileri için olduğu kadar aileleri ve toplum açısından da sorun oluşturabilmektedir. Freud tarafından

savunulan psikanaliz yaklaşımına göre gençlik dönemi bir çelişkiler dönemidir ve bu dönemde fiziksel tutarsızlıklar, dengesiz davranışlar olağandır. Gençler bir yandan kendilerini toplumun içerisine sokmaya çalışırken diğer yandan yalnızlığa karşı bir sempati besler. Bunun yanı sıra, bir yandan otoriteye karşı bir savaş başlatırken diğer yandan benimsedikleri lidere karşı sorgusuz bir bağlanma içerisinde olabilirler (Özbay ve Öztürk,1995: 15-16).

Gençlik döneminde birey, fiziksel gelişmenin yanı sıra psikolojik ve kültürel yönden de çeşitli değişimlere uğramaktadır. Gençlik-suç ilişkisinin anlaşılması noktasında bireyin yaşadığı gelişimlerin ayrı ayrı ele alınması yararlı olacaktır.

Gençlik döneminde fiziki güç de önemli bir faktördür ve problemleri meseleler öncelikle fizik gücü kullanılarak çözülmeye çalışılır. Birey bu dönemde hızlı bir bedensel gelişim sürecine girer. İnsanın yaşadığı bu biyolojik gelişim onu yetişkin sınıfına sokar ve çevreye daha farklı bakmasını sağlar (Gander, 1998: 405). Fiziksel gelişim kadın ve erkek arasında daha farklı seyretmektedir. Bu dönemin sonunda, kadın ve erkek figürü, çocukluk dönemindeki alışkanlıklarından sıyrılır ve bambaşka bir hüviyete kavuşur (Pakel, 2009: 9-10).

Psikolojik gelişim, gençlik olgusunun bir diğer sacayağıdır. Birey, yaşadığı biyolojik gelişimin bir tamamlayıcısı olarak, psikolojik yönden de bazı değişimlere uğrar. Bedeni üzerinde yaşadığı gelişimlerin dış dünyada nasıl algılandığı, bu dönemde gençlerin baş etmesi gereken en büyük problemlerin başında gelir. Gençlerin iç dünyasında, kendi duygu ve düşüncelerinde yaşadıkları bu değişim bazı düşünürler tarafından ‘kriz dönemi’ olarak tarif edilmiştir (Aslan ve Arı, 2008: 75-80).

Bu süreçte ele alınması gereken bir diğer konu da duygusal gelişimdir. Gençliğin gelmesiyle birlikte büyük oranda mutlu ve uyumlu davranış gösteren çocuk gider ve yerine ürkek, tedirgin, olaylar karşısında ani tepki veren ve oldukça zor beğenen biri gelir. Toplum tarafından ilk etapta görülen öfkelenme, sevinme gibi davranışların hızlı ve anlamsız değişmesinin bir yansıması olarak zaman zaman kimse tarafından anlaşılmadığı hissi ortaya çıkar. Gençlik çağının başında hayaller ile gerçeklerin iç içe olmasına karşın devam eden süreçte duygusal gelişim ile birlikte her şeyi objektif olarak değerlendirme kabiliyeti oluşur (Özkan, 1988: 226). Gençlerde duygusal gelişimin bir sonucu olarak; duygu yoğunluğunda artış, duygusal bağımsızlığı gerçekleştirme arzusu, aşık olma, aşırı hayal kurma, tedirgin ve

huzursuz olma, mahcubiyet ve çekingenlik, yalnız kalma isteği, çalışmaya karşı isteksizlik, çabuk heyecanlanma gibi değişiklikler gözlenebilmektedir (Pakel, 2009: 13-15).

Genç bireylerin gelişim evrelerinin bir başka ayağını da sosyal gelişim oluşturmaktadır. Fiziki, psikolojik ve duygusal gelişimin devamı niteliğinde olan sosyal gelişim evresinde, birey kendini toplumun bir parçası olarak görür ve ailesini, akrabalarını, komşularını ve arkadaşlarını toplum içerisinde nasıl konumlandıracağını belirler (şahin, 1993: 13). Bir başka ifadeyle birey içinde yaşadığı toplumun değerlerine uygun, toplum tarafından kabul görür bir şekilde davranmayı öğrenir.

İnsanoğlu, doğduğu andan öldüğu zamana kadar çok çeşitli evrelerden geçmektedir. Bu evrelerden belki de en dikkat çekici olan gençlik evresi, bireyin yetişkinliğe ilk adımıdır. Birçok insan bu dönemde yaptığı çılgınlıkları hayatının sonraki dönemlerinde şaşırarak, tebessüm ederek ve belki de üzülerek hatırlamaktadır. İnsan, yetişkin biri olmadan hemen önceki bu döneminde, büyük riskler içeren kararları çok çabuk verebilmekte ve bunun sonucunda zaman zaman geri dönölmez problemler ile karşı karşıya kalabilmektedir. Bu durum onları birçok dış etkene karşı savunmasız bırakmakta ve onları kullanmak isteyen kötü amaçlı kimi organizasyonların kucağına itmektedir.

1.1.4.2. Gençleri Suça İten Sebepler

Huzur ve refah düşüncesi temelinde bir araya getirilen toplumlarda, bireyleri suçlu davranışa iten sebepler öteden beri incelenmesi gereken öncelikli konular arasında yerini almıştır. Özellikle ekonomik gelişmişlik bakımından ileri seviyede bulunan ölkeler, bu alanda yaşadıkları problemleri giderme adına daha çok çalışma yürütmektedir. Bireylerin neden suçlu davranışa tevessöl ettikleri, onları bu türden şiddet eylemlerine iten sebeplerin neler olduğu, şiddeti toplumdan uzaklaştırma adına neler yapılabileceği soruları, gelişmiş toplumlarda uzun yıllardan beri cevaplanmaya çalışılmaktadır.

Literatürde birey, suç ve şiddet sarmalını açıklamada öncelikli olarak insanın doğuştan, genetik ve içgüdüsel sebeplerle suça ve şiddete yöneldiğine dair teoriler bulunmaktadır. Bu teorileri temel olarak yapısal bozukluğu temel alan görüşler ve vücut yapısını temel alan görüşler olarak ayırmak mümkündür (İçli, 2004: 62).

Bunun yanı sıra suçun doğuştan değil, sonradan öğrenilen bir davranış olduğunu ileri süren teoriler de bulunmaktadır. 19. yüzyıl sonrası ortaya çıkan bu teorilere göre suçlu davranışın öğrenilen ve çevre tarafından şekillendirilen bir davranış olduğu iddia edilmiştir (İçli, 2004: 76). Bireylerin suçlu davranışı ve şiddet eylemlerine başvurmayı sonradan öğrendiğini iddia eden öğrenme teorileri konusu itibarıyla bu çalışmanın teorik altyapısını oluşturmuştur.

Öte yandan çalışmanın konusunu terör örgütünün gençlik yapılanması ve bu yapılanmanın gençleri terör örgütüne kazandırmadaki rolü oluşturduğundan, ‘birey-şiddet’ ilişkisinden bahsetmek elzemdir. Çünkü terör kavramının tanımında ‘şiddet’ en önemli unsuru teşkil etmektedir (Dilmaç, 1997: 72; Alkan, 2002: 84; Akbaş, 2011:21). Birey-şiddet ilişkisi kriminoloji bilimi içerisinde farklı teorilerle açıklanmaya çalışılmıştır. Bu teorilerin bir kısmında bireyin, şiddet içerikli davranışı sonradan öğrendiği ön kabulü hakimdir (Alagüney, 2013: 13). 12 Eylül 2009 yılı içerisinde İstanbul Tabip Odası tarafından yapılan ve 50’ye yakın uzman tarafından katkı sunulan bir çalışmada genç nesilleri şiddete yönelten sebepler sırasıyla aile, toplum ve devlet kavramları üzerinden analiz edilmeye çalışılmıştır (İstanbul Tabip Odası, 2009). Son dönemde yapılan bazı yeni çalışmalar (Karakaya ve Tombul, 20012) neticesinde bu kavramlara medyayı da eklemek yerinde olacaktır. Bu tasnif esas alınarak aşağıda gençleri suça iten sebepler üzerinde durulmuştur.

1.1.4.2.1. Ailevi Sebepler

Aile, bireyin içine doğup büyüdüğü ve bir anlamda yetişkin oluncaya dek bütünüyle etkilendiği en önemli sosyal kurumların başında gelmektedir. Bu yönüyle aile, çocuğun ruhen ve bedenen sağlıklı ve mutlu bir hayat sürmesi için gerekli olan bakımı, korumayı ve sevgi dolu bir ortamda yaşama ve yetiştirme hakkını sağlamakla yükümlü en küçük kurum olarak bilinir (Karakoç, 2009: 19). Aile, bireyin toplum ile buluşma ve sosyalleşme sürecinde de en etkili olan toplumsal gruptur.

Taşıdığı bu önemli misyon sebebiyle aile içerisinde yaşanan en ufak bir olumsuzluk yetişen nesiller üzerinde ciddi hasarlara sebep olmaktadır. Yoksulluk, işsizlik, sosyal desteğin olmaması ya da zayıf olması, aile içinde geçimsizlik, evde çok sayıda çocuk olması gibi bazı etkenler aile içerisindeki şiddeti tetikleyici bir rol üstlenebilmektedir (Şahin, 2009: 24). Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı çalışmasına göre ülkemizde ailelerin üçte birinde aile içi fiziksel şiddet

olduğu, şiddet uygulanan evlerin dörtte üçünde çocukların şiddete tanık oldukları ortaya çıkmıştır (Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı, 1995).

Aile içi şiddete maruz kalan çocuklarda fiziksel hasarların haricinde duygusal, davranışsal ve bilişsel bozukluklara rastlanabilmektedir. Bu türden çocuklarda davranım bozukluğu, karşıt olma karşı gelme şeklinde görülmüştür. Aile içerisinde şiddete tanık olmuş çocukların sinirli, saldırgan ve inatçı oldukları gözlemlenmiştir. Bu çocuklar evden örnek aldıkları bu davranışları bir model olarak görmekte ve bu yolla çevrelerine zarar verebilmektedir (Özmen, 2004: 30).

Çocuklara karşı uygulanan fiziksel şiddetin daha sonraki yıllara uzanan olumsuz etkileri analiz edildiğinde çok ciddi davranış problemlerinin ortaya çıktığı görülmüştür. Bu davranış problemlerinin ahlaki değerleri içselleştirmeden ağır şiddet eylemlerine kadar uzanan geniş bir yelpazede yer aldığı bilinmektedir (Vahip, 2002).

Aile içerisinde çocukluk döneminde yaşanan fiziksel istismarın ergenlik döneminde yol açtığı suçlarla ilgili çok sayıda araştırma yapılmıştır (İstanbul Tabip Odası, 2009). Ergenlik çağındaki bireylerin silah taşıma sıklığının araştırıldığı bir çalışmada, özellikle silah taşıyan ergenlerin %25'inin silahı daha önce uğradığı istismarla ilişkili olarak, kendini koruma amaçlı taşıdığı öğrenilmiştir (Ulukol, 2009: 46). Buna paralel olarak Lewis ve arkadaşları tarafından yapılan bir çalışmada elde edilen bulgular da bu açıdan çok dikkat çekicidir. Çalışmada 12 yaşında 797 çocuğun ateşli silah taşıma sıklığı incelenmiş ve küçük yaşlarda fiziksel şiddete uğrayan çocukların diğer çocuklara oranla 3 kat daha fazla olduğu görülmüştür (Lewis ve diğ., 1991: 30). Bu açıdan bakıldığında şiddet olgusu içerisinde büyüyen ve bu şiddete devamlı suretle maruz kalan bireylerin, şiddeti, onu taklit etmek suretiyle öğrendiği teorisinin ne kadar doğru olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Bu değerlendirmeler ışığında aile içinde yaşanan şiddet olaylarının özellikle küçük çocuklar üzerinde olumsuz yansımaları olduğu ve öğrenme yoluyla bu davranışların bireyleri ileriki yaşamların suçlu davranış göstermeye ittiği söylenebilir.

1.1.4.2.2. Çevresel Sebepler

Birey-şiddet arasındaki ilişkiyi açıklamada incelenen bir diğer kavram da çevresel faktörlerdir. Genç bireyler ailede aldıkları temel eğitimin akabinde okul hayatına

girer ve bir yönüyle dış dünya ile tanışır. Şiddet olgusu okul hayatı boyunca da çeşitli yönlerden genç bireyleri etkilemektedir. Şiddet kültürü ile birlikte büyüyen nesiller zamanla şiddetin bizatihi uygulayıcısı konumuna gelmektedir (Frias-Armenta, 2002).

Özellikle son yıllarda okullarda yaşanan şiddet oranlarında ciddi artışlar göze çarpmaktadır. Gerek okul çıkışlarında gerekse dersane önlerinde yaşanan olaylarda her gün çok sayıda öğretmen ve öğrencinin yaralandığı görülmektedir. 5. sınıftan 8. sınıf düzeyine 1154 ilköğretim öğrencisi ile yapılan çalışmada öğrencilerin %34'ünün fiziksel şiddete, %29'unun sözel şiddete, %21'in dolaylı şiddete ve %11'inin ise eşyalarının zarar görmesi şeklinde şiddete maruz kaldıkları ortaya çıkmıştır. Bunun yanı sıra öğrencilerin %51,8'i öğretmen ve yöneticilerin okulda şiddet konusuna yeterli ilgiyi göstermediklerini, %43,2'si şiddete karşı yeterli yaptırım uygulamadıklarını ve %20,7'si de şiddete maruz kalma korkusuyla bazı günler okula gitmediklerini belirtmişlerdir (Zeybekoğlu, 2009: 159).

Ergenlik çağının başlamasıyla birlikte duygusal, fiziksel ve davranışsal değişimlere uğrayan bireyler bu değişim sürecinde dış dünya ile zaman zaman çatışmalar yaşayabilmektedir. Bu süreçte gerek okul çevresindeki arkadaşları gerek mahalle ve yakın akraba çevresi, çatışmaların bizatihi kaynağı olabilmektedir. Ergenlik döneminde dış dünyayı yeniden tanımaya ve anlamlandırmaya başlayan bireyler, karşılaştığı problemlerden çıkış yollarını zaman zaman şiddette arayabilmektedir. Ruhsal bir dönüşüm geçiren bireyler bu dönemlerinde çevrelerinden demokratik ve insancıl bir karşılık bulamadıklarında zaman zaman çıkmaz yollara girebilmektedir (Ögel, Tarı ve Eke, 2005: 12).

Günümüz gençliği, taşıdığı bıçaktan, kullandığı sigaradan, birlikte gezdiği arkadaş gruplarından kaynaklı olarak çoğu zaman önemli bir güç olduğunu düşünmektedir (Aydoğan, 2009: 124). Bu bakımdan bireylerin şiddete başvurusunun altında yatan toplumsal sebeplerin, okulun yanı sıra iş çevresi, mahalle ve akraba çevresinden kaynaklandığını söylemek yanlış olmayacaktır. Bir başka ifadeyle duygusal ve fiziksel değişimi esnasında çevresinde yaşanan şiddete tanık olan bireyler, öğrenme yoluyla bu şiddeti kendi yaşadığı problemlerin çözümünde de kullanma eğilimi göstermektedir.

1.1.4.2.3. Devlet Kaynaklı Sebepler

Bireylerin şiddet içerikli davranış sergilemesinin bir diğer sebebinin de devlet ve buna bağlı hukuki sistemin üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmemesi olduğu iddia edilmektedir (Saldırım, 2007). Ortaya çıkışından bu yana devlet, insanlar üzerinde bir güç olmuş ve bu güce dayanarak hükmetme yetkisiyle hareket etmiştir. Modern devlet kavramının ortaya çıkışına kadar bu gücü elinde bulunduran erkler, insan hakları, adalet ve eşitlik gibi kavramları yönetimleri altında tuttukları kitlelerden büyük oranda esirgemiştir. Basit gibi görünen bu anlayış, tarih içerisinde birçok isyana ve savaşa neden olmuştur. Modern devlet anlayışının ortaya çıkması ve devlet otoritesinin insan haklarını önemsemeye başlamasıyla birlikte bu alanda yaşanan sıkıntılar büyük oranda azalmıştır (Biçer, 2009: 327). Ancak yine de bireylerin çeşitli devlet uygulamaları ve hukuki çıkmazlar karşısında şiddeti bir çıkış yolu olarak görmesinin bütün bütün önüne geçilememiştir.

Hali hazırda devlet otoritesinin bireyler üzerindeki eli konumunda bulunan güvenlik kuvvetleri tarafından yapılan bazı uygulamalar, özellikle marjinal bazı unsurlar tarafından bütünüyle ideolojik olarak algılanmakta ve karşılığında şiddet eylemleri çıkmasına neden olabilmektedir. Kendi ideolojik çizgisi içerisinde herhangi bir otoriteyi tanımayan ve bu doğrultuda siyasi faaliyet gösteren gruplar, yaptıkları eylem ve etkinlikler sırasında karşılaştıkları problemleri şiddet kullanmak suretiyle halletme yoluna gitmektedir (Balcı, 2002: 15).

Bireylerin devlet merkezli şiddet kullanımı salt güvenlik bürokrasisinden kaynaklanmamaktadır. Günümüzde sağlık, eğitim, trafik ve yerel yönetim hizmetlerinde yaşanan problemler nedeniyle bireylerin şiddete başvurduğu görülebilmektedir. Gerekli sağlık hizmetini alamadığı gerekçesiyle doktora saldıran hasta yakınları (Ayrancı, Yenilmez, Günay ve Kaptanoğlu, 2002), kendisine müdahale eden polise yönelik şiddet uygulayan vatandaşlar (Varlık, 2013), dersten kalmasının sorumlusu olarak gördüğü öğretmeni döven öğrenciler (Haber7, 2014) bu duruma örnek olarak verilebilir.

1.1.4.2.4. Medya-İnternet Kaynaklı Sebepler

Gençlik-şiddet arasındaki ilişkinin açıklanmasında medyanın rolüne de değinilmesi yerinde olacaktır. Günümüzde teknolojinin sunduğu büyük avantajlara bağlı olarak genç nesiller, hayal bile edilemeyecek imkanlara ulaşabilmektedir. 20 yıl önce bile üst düzey teknoloji araçları olarak görülen gazete, radyo ve televizyon, bugün yerini

akıllı tabletlere, sosyal medya ağlarına bırakmıştır. Bu gelişmelere gençlik de uyum sağlamış ve bunu hayatlarının bir parçası hâline getirmiştir. Teknolojinin insanlara sağladığı birçok hizmetin yanı sıra, özellikle çocukların şiddete yönelmesine neden olabilecek tarafları da bulunmaktadır.

Dijital medya araçları, günümüzde her zamankinden fazla olarak çocukların ve gençlerin günlük yaşamları içerisinde yer almaktadır. 2009 yılında ABD’de yapılan bir çalışmada gençlerin günlük ortalama 7,5 saatini dijital medya unsurları başında geçirdiği iddia edilmiştir. Bu duruma internette gezinme ve müzik dinleme gibi etkinliklerin de eklenmesiyle birlikte bu zamanın 10 saat civarına çıktığı düşünülmüştür (Brown ve Bobkowski, 2011). Bu açıdan bakıldığında başında, okuldan daha çok vakit geçirilen internet, taşıdığı çok yönlü riskler sebebiyle bireyler üzerinde ciddi bir etki oluşturmaktadır. İnternet üzerinden gençlerin karşı karşıya olduğu siber zorbalık, cinsellik ve şiddet içerikli mesajlaşmalar, pornografik video paylaşımı, şiddet içerikli çok kullanıcıli online oyunların oynanması gibi yollarla bireyler şiddeti öğrenmekte ve sosyal paylaşım yoluyla birbirleriyle paylaşmaktadır. Literatürde bu türlü paylaşımlar, çocuğun suça yönelmesi adına ilk adım olarak değerlendirilmektedir (Anagnostopoulos, Kumar ve Mahdian, 2008: 7).

Dijital video paylaşımının çok kısa sürede yapılabildiği ve televizyonlarda şiddet içerikli haberlerin reyting kaygısıyla hareket eden kanallar tarafından çokça işlendiği günümüz dünyasında, genç bireyler her yönden bir şiddet kuşatmasıyla karşı karşıya kalmaktadır. Medyada yayınlanan şiddet görüntülerinin, 11-15 yaş arasındaki öğrencileri ciddi oranda şiddete sevk ettiği ortaya çıkarılmıştır (Balkıs, Duru ve Buluş, 2005: 81-97). Bir başka ifade ile medyada şiddet içerikli yayınların sıklıkla yapılması, çocukların şiddet kavramına bakışını normalleştirmekte ve çocukların şiddeti günlük yaşamın bir parçası, bir değeri olarak görmesine yol açmaktadır.

Siber zorbalık bu alanda karşımıza çıkan bir başka önemli kavramdır. İnternet ve sosyal medya araçlarının yaygınlaşmasıyla birlikte literatüre giren bu kavram, web sitesi ya da mail yoluyla bir kullanıcıyı tehdit etme ya da utandıracak bir davranış sergileme anlamına gelmektedir (Karakaya ve Tombul, 20012: 8). Genç bireyler ya da ergenliğe ulaşmamış çocuklar zaman zaman bu türden davranışların

muhabatı olabilmekte ve sonucunda intihar etmekten adam öldürmeye varıncaya kadar birçok sapkın davranış sergileyebilmektedir.

Muhteviyatı itibarıyla medya, yukarıda sayılan belli başlı etkileri sebebiyle günümüz gençliğinin şiddet içerikli davranışları öğrenmesi ve uygulaması noktasında çok önemli bir role sahiptir. Televizyon, internet, sosyal paylaşım ağları, şiddet içerikli oyunlar vasıtasıyla genç nesiller kontrolsüz olarak şiddete maruz kalmakta ve bunun neticesi olarak şiddeti günlük hayatın bir parçası olarak görmektedir (Alptekin, 2007).

Görüldüğü üzere gençlik- suç arasındaki ilişkiyi açıklamada; kimi zaman genç bireylerin kendilerine özgü kişilik yapıları, kimi zaman aile bireylerinin gençlere yaklaşımı ve kendi aralarındaki problemler, kimi zaman grup etkileşimi ve çevre şartları, kimi zamanda medya kullanılmıştır. Yapılan çalışmalar, söz konusu ilişkinin nedenini tek bir sebep ile açıklamanın yanlış olacağını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte meselenin muhatapları açısından daha anlaşılır kılınabilmesi noktasında gençlik-suç ilişkisinin; gencin yapısı ve özellikleri, gencin yetiştiği aile, gencin ve ailenin içinde yaşadığı toplum yapısı ve medya çerçevesinde şekillendiğini söylemek yerinde olacaktır. Gençlerin suçlu davranışa sapması bu faktörlerin birine bağlı olabileceği gibi hepsinin etkisiyle olabilmektedir.

1.2. TERÖR SUÇU

1.2.1. Tanım

Terör, ülkemizin de içerisinde bulunduğu geniş Ortadoğu coğrafyasında uzun zamandır tanınan bir olgu olmasına rağmen, dünya pek çok insan bu kavrama 11 Eylül 2001 tarihinde ABD'deki İkiz Kulelere yapılan saldırılar sonrasında daha aşına hale gelmiştir. Basit bir tanımla ideolojik korkutma, yıldırma, tedhiş olarak ifade edilen bu kavram, suç olgusunun zaman içerisinde çeşitlenmesiyle birlikte insanoğlunun hayatına dahil olmuştur (Çağlar, 2009: 12).

Terör denince genellikle belirli bir ideoloji veya öğretiler bütünü etrafında organize olan gruplar tarafından, siyasal ve ekonomik düzen hedef alınarak, korku salma ve dikkat çekme adına yapılan planlı programlı şiddet eylemleri akla gelir. Burada amaç karşı tarafa zarar vererek, onlar üzerinde acı oluşturarak seslerini duyurmak ve isteklerini kabule zorlamaktır. Hangi biçimde ve ne şekilde ortaya

çıkabileceği bilinmeyen terör, mevcut otoriteye ait her türlü yasanın çiğnendiği, hedef gözetmeksizin toplum içerisindeki her nesnenin zarar görebildiği bir dehşet ortamını ifade eder. Bu bakımdan terör, sivil insanların yoğun olarak bulunduğu bölgelerin bombalanması, toplum içerisinde genel kabul gören üst düzey bir kişinin suikast yoluyla öldürülmesi, gemi ya da otobüs kaçırılması, kamu görevlilerinin öldürülmesi tehdit edilmesi veya rehin alınması gibi daha birçok farklı şekillerde ortaya çıkabilmektedir. Terör eylemlerinin hedefi mevcut otoritenin birinci dereceden temsilcisi ve koruyucusu konumunda bulunan asker-polis-bürokrat gibi devlet görevlileri olabileceği gibi, o otoriteye sadece vatandaşlık bağı ile bağlı olan sivil insanlar ve onlara ait özel mülkler de olabilmektedir (Özdağ, 2005: 18).

Ne şekilde olursa olsun her terör eylemi sonucunda insanların canlarına kastedilmekte, özel mülklerine zarar verilmekte, akıl ve ruh sağlıkları olumsuz yönde etkilenmektedir.

Bilinen literatür içerisinde şimdiye kadar yapılmış 200'e yakın terör tanım bulunmaktadır (Akbaş, 2011: 22). Tanım konusundaki bu farklılaşmanın, bilim dünyasının bu konuya yönelik bakış açılarının çeşitliliğinden ve terörizmin esnek doğasından kaynaklandığını söylemek yanlış olmayacaktır (Arıboğan, 2007: 20). Bunun yanı sıra terörizmin ideolojik bir silah olarak kullanılması da kavram üzerinde ortak bir mutabakata varılmasını zorlaştırmaktadır (Bahar, 2009: 240).

Bu noktalardan hareketle terörün genel olarak, herhangi bir amaca ulaşmak için, sivillerin veya güvenlik görevlilerinin, propagandaya yönelik, ses getirici eylemlerle öldürülmesi şeklinde tarif edilmesi yanlış olmayacaktır (Bal, 2006: 8). Bir başka ifade ile terör, politik amaçlara ulaşabilmek arzusuyla toplum üzerinde korku yaratmaya yönelik şiddet kullanmak veya kullanma tehdidinde bulunmaktır (Topal, 2004: 48). Kavramın tehdit boyutuna dikkat çeken Doğu Ergil de terörü, saldırılan ve korkutulan sivil ve masum kurbanlar aracılığı ile hedeflenenenden daha büyük bir kitleyi yıldırıp korkutarak yasadışı stratejik ve siyasal amaçlarını gerçekleştirmek için bir grubun veya devletin, bilinçli ve planlı bir biçimde şiddet kullanması veya şiddet kullanma tehdidinde bulunması olarak tarif etmiştir (Aktaran, TBB, 2006: 5-6).

Gerek uluslararası alanda gerekse ülkemizde yapılan birçok farklı tarif ayrı ayrı incelendiğinde tanımlar içerisinde; 'şiddet ve zor', 'siyasal içerik', 'korku ve

dehşete düşürmek’, ‘tehdit (threat)’, ‘psikolojik etki’ kavramlarının öne çıktığı görülebilecektir (Akbaş, 2011: 21).

1.2.2. Tarihsel Gelişim

Araştırmacılar arasında ortak bir fikir birliği olmamakla beraber tarih içerisinde terörü bir araç olarak kullanan ilk grup, M.Ö. 73-66 tarihlerinde bugünkü Filistin bölgesinde yaşayan ve adını kullandıkları ‘Sica’ isimli kısa kılıçtan alan Sicarii’lerdir. Dini referanslarla hareket eden bu örgütün, Roma İmparatorluğu ile işbirliği içerisinde olduklarını düşündükleri Yahudileri, gündüz vakti ve kalabalık bölgelerde öldürerek diğer insanlara göz dağı verdikleri ve insanlar arasında korku saldıkları söylenmektedir (Laquer, 1987: 12). M.S. 6-135 tarihlerinde yine aynı bölgede Zealots’un Romalılara karşı organize ettiği eylemler de bu çerçevede değerlendirilir (Çağlar, 2009: 5). Bu kapsamda tarih içerisinde öne çıkan bir diğer hareket de 11. yüzyılda Hasan SABBAAH liderliğinde bugünkü İran bölgesinde kurulan Haşhaşi hareketidir. Şii kökenli Batıni hareketinin lideri olan Sabbah, Büyük Selçuklu Devletinin ileri gelenlerine yönelik uygulattığı suikastlar ile adını tarihe yazdırmıştır.

Tarih içerisindeki bu ve buna benzer hadiseler birçok noktası itibarıyla terör olarak değerlendirilebilirse de, kavram bugünkü anlamına Fransız İhtilali sonrasında kavuşmuştur. Terörizm kavramı Latince ‘térre’ kelimesinden gelmektedir ve genel olarak Fransız ihtilali sonrasında başa geçen devrimci hükümetlerin egemen olduğu 1793 Eylül - 1794 Temmuz dönemi ile ilişkilendirilmiştir. ‘Terör rejimi veya ‘terör dönemi’ (regime de le terreur) olarak adlandırılan bu dönemde hükümet kendi muhalefetini elimine etmek adına terörü bir araç olarak görmüş ve bunu siyasi bir erdem olarak meşrulaştırmaya çalışmıştır (Balci, 2002). Dönemin önde gelen teorisyeni ve aynı zamanda uygulayıcısı Robespierre’e göre terör, devlet içerisinde adaleti tesis etmek için etkili bir araçtır. Bugünkü anlamından farklı olarak ilk ortaya çıktığı dönemde devlet bizzat kendi otoritesini tesis etmek ve sağlamlaştırmak adına kendi vatandaşlarına terör eylemleri uygulamayı meşru görmüştür. Bunun bir yansıması olarak kavram, Fransızca Petit Robert sözlüğünde, “*Bir toplumda bir grubun halkın direnişini kırmak için yarattığı ortak korku*” olarak tarif edilmiştir.

Robespierre öncülüğündeki Jakobenler, iktidarı ele geçirmeleri sonrasında bizzat terör uygulamalarıyla sisteme muhalif olarak gördükleri çok sayıda sivil

öldürmüşlerdir. Bu noktadan bakıldığında terör kavramının ilk etapta, devlet tarafından kullanılan bir araç olarak ortaya çıktığını söylemek yanlış olmayacaktır. Sonraki yıllarda ise bu anlamının dışına çıkarak belirli bir hiyerarşi içerisinde hareket eden organize grupların siyasi hedeflere ulaşmak amacıyla toplum içerisinde korku ve dehşet uyandırma yoluyla uyguladıkları sistematik eylemler bütünü olarak geniş bir anlam da kazanmıştır (Alkan, 2007: 73-74).

Kavramın zamana ve coğrafyaya göre uğradığı değişimlere dikkat çeken Bal, meselenin muhatapları tarafından daha iyi anlaşılması noktasında terör eylemlerinin kaynağı ve aktörleri açısından, gelişmelerin 3 farklı dönem halinde incelenmesinde fayda görmüştür (Bal, 2006: 8).

Buna göre birinci dönem, 19 yüzyıl içerisinde yaşanan sanayileşme hamleleri ve buna bağlı olarak gelişen işçi hareketleri çerçevesinde şekillenmiştir. Sanayi devriminin gelişmesi ile birlikte ortaya çıkan ciddi işgücü ihtiyacı, işçi sınıfı olarak nitelendirilen yeni bir toplumsal yapının ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Bu dönemde tarım ekonomisine dayalı toplumdan endüstri toplumuna geçilmiş ve böylelikle çalışma hayatının geleneksek aktörleri de değişmiştir. Patron-İşçi kavramlarının çalışma hayatına girmesiyle birlikte yüzyıllardır sürdürülen ortak çıkarlara dayalı dayanışma olgusu yerini çatışmaya bırakmıştır. Üretim alanında makinelerin kullanılmaya başlaması ile birlikte daha çok üretim yapma adına işçiler katı mesai sitemine maruz bırakılmış ve insanın sosyal bir varlık olduğu gerçeği göz ardı edilmiştir. Bunun yanı sıra işçilerin, kadın ve çocuk olduğuna bakılmaksızın, maden ocakları, ağır sanayi üretimi gibi alanlarda çalışmasına göz yumulmuştur. Bütün bu etkenler işçilerin, çalışma ve yaşam koşullarından kaynaklı olarak ortak dayanışma duygusunun gelişmesini sağlamış ve onları sermaye sahiplerine karşı birlikte hareket etmeye zorlamıştır. Patron-İşçi sınıfları arasındaki bu çatışmalar kimi zaman çok ciddi boyutlara ulaşmış ve devlet tarafından bu çatışmalara müdahale edilmesi zorunluluğu ortaya çıkmıştır. Bu bakımdan bu dönemdeki işçi direniş hareketleri, terör faaliyeti olarak görülmüş ve merkezi otorite tarafından o ölçüde yaptırıma uğramıştır (Bal, 2006: 9).

Bal, 20. yüzyılda terör eylemlerinin daha farklı bir kimlikle ortaya çıktığını söylemektedir. Fransız İhtilali sonrasında ortaya çıkan Milliyetçilik akımı bu yüzyılda ulus devlet anlayışının doğmasına sebep olmuş, bunun bir yansıması olarak

büyük devletlerin bünyelerinde yer alan farklı etnik gruplar, ayrılıkçı siyasal faaliyetlerle kendi otonom yönetimlerini oluşturmaya başlamışlardır. Büyük devletlerin bu türden ayrılıklara rıza göstermemesi sonrasında gruplar arasında ciddi çatışmalar yaşanmıştır. Bu çatışmalarda güçsüz tarafların zaman zaman terörü bir araç olarak kullandıkları görülmüştür. Her ne kadar etnik ayrışmalarda, terör bir araç olarak kullanılmışsa da, bu dönemin temel kimliğini ‘Soğuk Savaş’ döneminde yaşanan gelişmeler belirlemiştir. Soğuk Savaş döneminde Doğu ve Batı Bloğu olarak ikiye ayrılan devletler birbirleriyle karşılıklı olarak savaşmayı göze alamamışlardır. Karşılıklı savaşmak yerine birbirleri içerisinde faaliyet gösteren terör örgütlerine el altından destek vererek hasım devletlere zarar verme yoluna gitmişlerdir. Her ne kadar açıktan söylenmese de bu dönemde her bir terör örgütü arkasında bir ya da birkaç devlet vardır ve bu örgütler arkalarındaki devletlerin istihbarat birimleri ile dolaylı ya da doğrudan irtibat halindedir (Bal, 2006: 10).

Soğuk Savaş dönemi sonrasında terörün kaynağında ve aktörlerinde bir değişim daha yaşanmıştır. 1991 yılında Doğu Bloğunun lokomotifi konumunda bulunan SSCB’nin herhangi bir sıcak çatışma yaşanmadan yıkılması sonrasında Batı Bloğunun lideri konumunda olan ABD dünyanın liderliğine yükselmiştir (Bal, 2006: 10). Yeni dönemde eski Doğu Bloğu içerisinde yer alan ülkeler kendi iç siyasal ve ekonomik sorunlarıyla uğraşırken, ABD ve AB ülkeleri dünyanın geri kalanın nasıl yaşayacağını belirleyen ve onlara bu konuda talimatlar veren bir noktaya yükselmiştir. Soğuk Savaş döneminde arkalarında birçok devletin maddi manevi desteği ile faaliyet gösteren terör örgütleri, bu dönemde açıkta kalmıştır ve içerisinde yaşadıkları coğrafya itibarıyla Batılı devletlerin boyunduruğu altına girmişlerdir (Bal, 2006: 10).

Yeni dünya düzeni sonrasında Amerika Birleşik Devletleri’nin önderliği ve yönlendirmesiyle dünya üzerinde küreselleşme, özgürleşme, demokratikleşme gibi kavramlar yükselişe geçmiştir. Bununla birlikte kendini gösteren tehdit ve belirsizlik olguları, çeşitli coğrafyalarda yaşanan kanlı savaşlar, giderek karmaşıklaşan güvenlik kavramı, bu dönemin de kendi içinde belirsizlikler ve tehditler içerdiği görüntüsünü ortaya çıkarmıştır (Pekcan 2007: 4). ABD merkezli Batılı güçler tarafından uygulamaya konulan dominant politikalar, tepkisel bir süreç ortaya çıkarmış ve irili ufaklı terör organizasyonlarını birleşmeye itmiştir. Bu dönemde Usame Bin Ladin

liderliğinde faaliyet gösteren El Kaide şemsiye görevini görmüş ve Batı merkezli siyasal uygulamalardan rahatsız örgütlerin birleşme noktası haline gelmiştir (Evedenci, 2014).

21. yüzyılda yükselişe geçen küreselleşme, sadece Batılı devletlerin çıkarlarına hizmet etmekle kalmamış, terör örgütlerinin de yeni şartlara kolayca uyum sağlamasına yardımcı olarak eylem kabiliyetlerini geliştirmesine sebep olmuştur. Küreselleşme ile birlikte terör örgütleri de anlık konulara göre eylem kararı alabilen, kendine özel bir istihbarat ağı kurabilen, modern teknolojiyi aktif kullanabilen uluslararası hareket kabiliyeti olan örgütler haline gelmiştir (Varol, 2006: 195). Bir başka ifade ile yeni dönemde terör örgütleri, uluslararası bağlantılarını ve modern teknolojiyi de kullanmak suretiyle, milletlerarası etki yapan eylemler düzenleyebilmektedir.

Küreselleşme sürecinin, terörizmin hizmetine sunmuş olduğu birçok olanak bulunmaktadır (Sökücü, 2009: 8). Modern teknolojinin yardımıyla örgütlenme, eylem stratejisi geliştirme, haberleşme, eylem gerçekleştirme, sermayenin serbest dolaşımına olanak sağlayan liberal ekonomi ilkelerinin hızla yaygınlaşmasıyla terörizmin finansmanını sağlama, uluslararası organize suç örgütlerinin (mafya) yardımıyla finansman, silah ticareti gibi lojistik destek imkânları oluşturma (Escude, 2002: 68-85), hukuksal düzenlemeler aracılığıyla -Avrupa Birliği örneğinde olduğu gibi- bireylere ulusal sınırlarda hareket kabiliyeti verme gibi imkanlar bunlardan belli başlı olanlarıdır (Sökücü, 2009: 8).

1.2.3. Terörizmin Unsurları

Terör kavramının ne ifade ettiği, içinde bulunulan şartlara ve zamana göre değişebilmektedir. Literatürde de bu noktada sağlanmış bir ortaklaşma bulunmamaktadır. Bununla birlikte terör denilince yapılan genel geçer tanımlardan, bu konuda bazı unsurların ön plana çıktığı görülecektir. Bu unsurlar arasında ideoloji, örgüt, şiddet ve destek kavramlarını saymak mümkündür (Dilmaç, 1997: 72).

İdeoloji, toplum içerisindeki ilişkileri belirlemede, o toplumda yaşayan bireylerin hangi idealler doğrultusunda yaşamlarını devam ettirdiklerini ve hedeflerinin ne olduğunu gösterme adına hayati bir fonksiyona sahiptir (Demir,

2009: 56). Bir başka açıdan ideoloji, toplum içerisindeki bireylerin aynı değerler etrafında toplanmasında ve birlikte hareket etmesinde rol oynar.

İdeolojinin terör örgütleri açısından da önemi büyüktür. Terör örgütleri, örgütsel birliği sağlamlaştırma ve devamlılığı sağlama, insanların duygu ve düşüncelerine karşılık verme adına ideolojiye büyük önem verirler (Korkmaz, 1999: 47-71). Örgütün şiddete ne kadar gireceği, hedef kitle ve propaganda araçları ne olacağı büyük oranda ideolojiye göre şekillenir. Bugüne kadar Türkiye’de terör örgütlerine kaynak olan ideolojileri üç ana başlık altında tasnif etmek mümkündür (Demir, 2009: 58).

- Marksist-Leninist İdeoloji
- Milliyetçilik (Etnik) kaynaklı ideoloji
- Din kaynaklı ideoloji

Terörün bir diğer unsuru olan örgüt, belirli bir ideoloji etrafında toplanan ve faaliyetlerini birbirleriyle koordineli olarak yerine getiren şahısların oluşturduğu birlikteliktir. Sözlüklerde ‘ortak bir amaç ya da eylemi gerçekleştirmek için bir araya gelmiş kurumlar ya da kişilerin oluşturduğu birlik’ olarak tarif edilen bu unsur, bir terör örgütünün hedefine ulaşmasında vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Terör organizasyonları, içinde doğdukları toplum kuralları baz alındığında illegal bir alanda faaliyetlerini devam ettirdikleri için bu noktada gizlilik esaslarına azami dikkat etme durumundadır (Dilmaç, 2004: 360). Bu yüzden bir çok örgüt hedefine ulaşma öncesindeki faaliyetlerini gizleme adına legal ve illegal olmak üzere örgütlenmektedir.

Belirli bir ideoloji etrafında örgütlenme gerçekleştiren gruplar bu süreç sonrasında dış dünyaya seslerini duyurma arayışına girerler. Şiddet unsuru, terör örgütlerinin seslerini duyurma ve kamuoyunun dikkatini üzerlerine çekme noktasında ortaya çıkmaktadır. Şiddet eylemleri hemen hemen bütün terör örgütleri tarafından benimsenir ve bu yolla topluma korku salma, halkta bıkkınlık ve yılgınlık duygusu oluşturma, otoriteye olan güvenini sarsma ve kaos ortamı meydana getirme hedeflenir (Alkan, 2002: 84).

Terörizmin bir diğer unsuru da destektir. Literatürde bu kavramın bir unsur olarak kabul edilmesi zaman zaman eleştirilse de, günümüzde terör örgütlerinin, iç/dış destek olmadan faaliyetlerini devam ettiremeyeceği göz önünde

bulundurulduğunda bu eleştirilerin yerinde olmadığı görülecektir (Demir, 2009: 64). Modern çağın bir ürünü olarak ortaya çıkan terör örgütleri, faaliyetlerini sürdürürken gerek lojistik gerekse beşeri bakımdan yardım almak durumundadır. Özellikler kırsal alanda silahlı faaliyet gösteren unsurlar, aynı coğrafyada yaşayan bölge insanından ciddi destek görmektedir. Destek unsurunun bir diğer boyutunu da ülke dışından gelen yardımlar oluşturur. Terör örgütleri, mücadele ettiği devletlerin stratejik olarak karşında bulunan dış devletler tarafından desteklenebilmektedir (Demir, 2009: 64). Gerek silah vererek gerekse topraklarında barınmalarına göz yumarak yapılan bu destekler örgütlerin hayatta kalması açısından çok büyük öneme sahiptir.

1.3. TERÖRÜN UNSURLARI BAKIMINDAN PKK/KCK

PKK/KCK, soğuk savaşın devam ettiği 1978 yılında Marxizm-Leninizm temelinde Türkiye’de kurulmuş, Türkiye’nin Doğu ve Güneydoğu Bölgesi’nin bir bölümünü, Suriye ve Irak’ın Kuzeyini, İran’ın Batı bölümünü içine alan geniş bir coğrafyada etnik olarak Kürt temelinde bir devlet kurmayı hedefleyen, bu noktada devlet görevlilerini ve sivil vatandaşları şiddet eylemleri kullanmak suretiyle öldürmekten çekinmeyen bir örgüttür. Küresel terör dönemi öncesinde ortaya çıkan bu örgüt, gerek ortaya çıktığı coğrafyadaki insanların şiddet kavramına yabancı olmaması gerekse devletin yerinde bir mücadele programı uygulayamaması nedeniyle yaklaşık 30 yıldan bu yana faaliyetlerini arttırarak devam ettirmektedir.

Marxizm-Leninizm temelinde kurulan örgüt (Denker, 1997: 7), zaman içerisinde, daha çok kitleye hitap etmek ve siyasi nüfuzunu genişletmek adına dini kesimlerle de ilişki geliştirmiş ve ideolojisinde esnekliğe gitmiştir. Örgüt tarafından kurulum aşamasında illegal örgütlenme biçimi benimsenmişse de ilerleyen dönemde hukuki tutuklamalardan kurtulmak ve metropollerde taraftar kazanmak amacıyla legal alan örgütlenmesi de geliştirmiştir (Akkurt, 2010: 53).

PKK/KCK, şiddet unsurunu da dönem dönem arttırma ve azaltma yoluna gitmiştir. Değişen dünya politikalarına binaen örgütün başvurduğu şiddet eylemlerinde de farklılaşma yaşanmıştır. İlk yıllarda Kürt kökenli bölge insanı üzerinde korku ve tehdit oluşturma adına her türlü şiddet eylemine başvurmaktan çekinmeyen örgüt, zamanla eylemlerin hedefine devlet görevlilerini koymuştur. 90’lı yıllar ile birlikte, eylemler kırsal alandan metropollere taşınmış ve sivil insanlar şiddetin doğrudan muhatabı konumuna gelmiştir (Beren, 2012).

PKK/KCK'nın bölgede bunca zaman faaliyet göstermesinin arkasında örgütte verilen büyük desteğin olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Diyarbakır ve çevresinde faaliyetlerine başlayan örgüt, kuruluş yıllarında bölge insanı tarafından verilen gönüllü ya da gönülsüz yardımlar vasıtasıyla eylemlerini sürdürmüştür. Zaman içerisinde bölgede büyük güç kazanmış ve Türkiye aleyhinde bölgede politika yürüten dış devletlerin desteğini elde etmiştir (Kocaoğlu, 1995: 169).

Soğuk savaş döneminde kurulan ve varlığını halen devam ettiren, terörizmin bütün unsurlarını bünyesinde barındıran PKK/KCK'nın; genel yapısı, gençlik yapılanmaları ve militan temin etme noktasında gençlik yapılanmasının rolü, çalışmanın ilerleyen bölümlerinde daha ayrıntılı ele alınacağından burada değinilmemiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

TARİHİ SÜREÇİÇERİSİNDE PKK/KCK TERÖR ÖRGÜTÜve GENÇLİK YAPILANMASI

2.1. KURULUŞ

Cumhuriyetin ilanı sonrasında Anadolu coğrafyasında Kürtçülük temelinde birçok kalkışma hareketi yaşanmıştır. Her ne kadar terör örgütü PKK/KCK'nın, 70'li yılların sonlarında kurulmuş olduğu kabul edilse de, örgütün temelde soğuk savaş döneminde yaşanan gelişmelerin bir sonucu olarak ortaya çıktığını söylemek yanlış olmayacaktır. Soğuk savaş yıllarının zirve yaptığı ve Doğu Bloğu ülkelerinin çok güçlü olduğu 50 ve 60'lı yıllarda, Marksist ideoloji büyük oranda terör faaliyetlerine kaynaklık etmiştir (Koçoğlu, 2004: 118). Bu dönemde özellikle SSCB'nin de zımni desteği ile Türkiye'de komünist gruplar büyük güç kazanmıştır. Ayrılıkçı Kürtçü siyasi faaliyetler ise henüz kendi bağımsız örgütlenmelerini oluşturamamış ve kendilerine yakın gördükleri sol blok örgütleri içerisinde faaliyetlerine devam etmiştir (Kodaman, 2002: 52).

60'lı yıllarda sol yapı büyük oranda TKP (Türkiye Komünist Partisi) temelinde şekillenmiştir. Bu dönem sol faaliyetler TKP'ye bağlı olarak legal alanda TİP (Türkiye İşçi Partisi) ve FKF (Fikir Kulüpleri Federasyonu) tarafından, illegal alanda da Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO), Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C), Türkiye İhtilaleci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) tarafından temsil edilmiştir. Marksist ideolojiye sahip Kürtçü şahıslar da, bireysel düzeyde bu örgütlenmelerin içerisinde yer almıştır (Özcan, 1999: 23).

1969 yılında Dev-Genç'den ayrılan Kürtçü ideolojiye sahip kadrolar tarafından Devrimci Doğu Kültür Ocakları hayata geçirilmiştir. Diyarbakır, Batman ve İstanbul'da da şubeler açan DDKO, dönemin siyasi konjonktürü gereği 1971 yılında kapatılmıştır (Alkan, 2002: 86). 1974 yılında çıkarılan genel af sonrasında cezaevlerinden tahliye olan DDKO'ya mensup şahıslar, 1975 yılında eski yapının devamı olarak DDKD'yi (Devrimci Doğu Kültür Dernekleri) hayata geçirmiştir.

Terör örgütü PKK/KCK'nın kurucusu olan Abdullah Öcalan, Devrimci Doğu Kültür Ocakları'nın kurulması ile aynı dönemde (1968) Tapu Kadastro Meslek Lisesi'ni bitirmiş ve kadastro memuru olarak Diyarbakır'a atanmıştır (Birand, 1992:

31-36). 1970 yılında da İstanbul'a tayin olmuş ve üniversiteye hazırlık kursuna başlamıştır. Burada bulunduğu süre içerisinde Devrimci Doğu Kültür Ocakları faaliyetleri ile de yakından ilgilenen Öcalan, kısa bir süre içerisinde DDKO'ya üye olmuştur. Ancak Kürt sorunun çözümü konusundaki radikal düşünceleri nedeniyle bir süre sonra DDKO'dan ihraç edilmiştir (Şehirli, 2000: 268). 1971 yılı içerisinde önce İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesine giriş yapmış, buradan da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesine geçmiştir (Mahsumlaşan Yurtsever Gençlik, 2009: 32).

Abdullah ÖCALAN, üniversite içerisinde Kürtçü faaliyetlerin yanı sıra diğer Marksist/Leninist örgütlenmeleri de yakından takip etmiştir. Bu bakımdan üniversite içerisinde sol gruplarla yapılan bazı ortak eylemlerde tutuklandığı da olmuştur (Mahsumlaşan Yurtsever Gençlik, 2009: 32). Tutuklu bulunduğu süre içerisinde ideolojik yönden altyapısını güçlendiren Öcalan, cezaevi sonrasında bağımsız bir Kürt devleti kurma eksenli fikirlerini yaymaya başlamıştır. 1974 yılında -hali hazırdaki örgüt mensupları tarafından da özel anlam taşıyan- Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) kurulmuş ve Öcalan bu dernek vasıtasıyla kendi Kürtçü grubunu oluşturmuştur (Gerçek, 2000: 4). Aynı dönemde diğer Kürtçü grupların birçok yöneticisinin cezaevinde olması, Öcalan'ın etki alanını genişletici bir rol oynamıştır. Buna paralel olarak 1974 yılında Ankara Tuzlucaır bölgesinde yapılan bir toplantıda örgütün temeli atılmıştır (Bal, 2003: 162).

Kendilerini 'Kürdistan Devrimcileri' olarak da niteleyen bu grup (AYÖD), gerek toplum içerisindeki ideolojik kutuplaşmaların yüksek olması, gerekse Öcalan'ın kişisel ihtirası sebebiyle kısa süre içerisinde -özellikle üniversite öğrencileri arasında- adından söz ettirir bir seviyeye yükselmiştir. Örgütlenme çalışmalarının devamında 1975 yılı içerisinde Dikmen'de bir toplantı daha yapılmış ve örgütün genel işleyişi, örgüt içerisindeki iş bölümü ve lojistik konular ilk defa bu toplantıda ele alınmıştır. Tarihi kayıtlara Dikmen Toplantısı olarak geçen ve hali hazırda örgütün tepe yöneticisi konumunda bulunan Cemil BAYIK, Ali Haydar KAYTAN, Mustafa KARASU gibi isimlerin de katıldığı bu toplantı birçok açıdan terör örgütü PKK/KCK için büyük bir öneme sahiptir (Demirel, 2005:118).

Dikmen toplantısını izleyen yıllarda, örgüt mensupları kendi aralarında belirledikleri doğu illerinde, örgütlenme faaliyeti yapmak üzere Ankara'dan

ayrılmıştır. Örgütlenme çalışmaları daha çok eğitim seviyesi yüksek genç kuşaklara yönelik yapılmaktadır (Mahsumlaşan Yurtsever Gençlik, 2009: 33). Örgütün yönetici kadroları; ailesinin etkisinden uzak olan, feodal ilişkilerinden sıyrılmış ve kendi bireysel eğitim faaliyetlerini örgütsel faaliyetlerinin arkasında tutan şahıslar arasından seçilmektedir. PKK/KCK'nın henüz anne karnında olduğu o yıllarda geliştirdiği bu strateji halen geçerliliğini korumaktadır (Altun, 2014).

Örgüt kadrosu olarak 1976 sonrasında Doğu bölgelerine giden sorumlu şahıslar, kısa süre içerisinde Diyarbakır, Gaziantep, Tunceli ve Doğu Anadolu Bölgesinin bazı illerinde etkili örgütlenmeler oluşturmuştur (Mahsumlaşan Yurtsever Gençlik, 2009: 34). Örgütün çekirdek kadrosu Doğu bölgelerinde bu türden çalışmalar yürütürken Ankara'da bulunan Öcalan, sol gruplar tarafından organize edilen eylem ve etkinliklerde boy göstermektedir. Grup içerisinde giderek yıldızı parlayan Öcalan, 1977 yılı Mayıs ayı içerisinde, Doğu İllerindeki faaliyetleri yerinde görmek amacıyla bu bölgeye bir ziyaret gerçekleştirmiştir (Demirel, 2005: 120). Kendi ifadesiyle ile gittiği her ilde 50-60 kişinin katıldığı toplantılar düzenlenmiştir. Ancak bölgede Kürtçülük ekseninde faaliyet gösteren tek grup Öcalan ve arkadaşları değildir (Akkurt, 2010: 42-43). 80 öncesinde Molla Mustafa Barzani (Irak Bölgesel Kürt Yönetimi Başkanı Mesut Barzani'nin babası) yanlısı gruplar ile az da olsa Kemal BURKAY yanlısı gruplar da aynı bölgede çalışma yürütmektedir. Alan kesişmesi nedeniyle bu gruplar arasında zaman zaman ciddi tartışmalar yaşanmıştır (Akkurt, 2010: 47). Örgütün ilk yöneticilerinden olan Haki KARAER de bu tartışmalardan birinde öldürülmüştür. KARAER'in ölümü sonrasında örgüt içerisinde bazı kopuşlar yaşanmışsa da bu duruma kısa sürede son verilmiştir (Özcan, 1999: 38). Bu gelişmeler ışığında faaliyetlerine devam eden örgüt, 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır Lice İlçesi Fis Köyü yakınlarında, Öcalan ve 19 arkadaşı tarafından yapılan Kuruluş Kongresi sonrasında varlığını ilan etmiştir (Güçlüer, 2011: 220). 1974 yılında Tuzluca'yır Toplantısı ile anne rahmine düşen örgütün, 1978 yılında doğumu gerçekleşmiştir (Mahsumlaşan Yurtsever Gençlik, 2009: 34).

2.2. STRATEJİ

Marksist/Leninist bir ideoloji çerçevesinde bağımsız ve birleşik bir Kürt devleti kurma amacıyla yola çıkan PKK/KCK, amacına ulaşma adına her türlü şiddet unsurunu, hedef gözetmeksizin toplumun her kesimine yönelik olarak kullanmıştır.

Dünya üzerinde birçok demokratik devlet tarafından terör argümanı olarak görülen şiddet eylemleri, PKK/KCK tarafından her boyutta, toplum içerisindeki her kesime yönelik denenmiştir. Bu durum bazı uzmanlar tarafından, PKK/KCK'nın pragmatist bir örgüt olmasına ve faaliyet kanallarının tıkanıp hissettiğinde ürettiği yeni stratejilerle kendini gündemde tutmaya çalışmasına bağlanmaktadır (Alkan, 2007a: 69). Örgütün bu alandaki temel stratejilerini, örgüt tarafından önem atfedilen belli başlı zaman dilimleri üzerinden incelemek, meselenin daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır.

Birçok uzman tarafından örgütün kuruluş tarihi olarak ilk kongrenin yapıldığı 1978 yılı kabul edilmektedir. Kuruluşu sonrasında örgüt stratejisindeki en büyük kırılma, örgütün kurucusu Öcalan'ın yakalanması sırasında yaşanmıştır. Bu çalışmada örgütün temel stratejileri, Öcalan'ın yakalanmasından önceki süreç ve sonraki süreç çerçevesinde ele alınacaktır.

2.2.1. 1978-1999 Yılları Arasındaki Stratejiler

Kuruluşundan Öcalan'ın yakalanmasına kadar uzanan süreçte, örgüt değişken bir eylem stratejisi içerisinde olmuştur. Buna göre 1978 yılından ilk eylem tarihi olan 1984 yılına kadar daha çok örgütlenme ve adam kazanma çalışmalarıyla geçmiştir. Hedeflerine ulaşma noktasında her türlü zor kullanma meşruiyetini kendinde gören örgüt, kuruluş aşamasında sempatanlarına bu metodu benimsetmiştir. Bu süreçte daha çok genç kuşaklar hedef kapsamına alınmış ve kırsal alanda verilen ideolojik ve siyasal eğitimler vasıtasıyla militan kadrolar yetiştirilmeye başlanmıştır (Semiz, 2007: 29). Bu dönemde büyük çaplı olmasa da bölgede söz sahibi bazı kanaat önderleriyle zaman zaman bazı sürtüşmeler yaşanmıştır. Bu sürtüşmelerden bir tanesinde Bucak Aşiretinin önde gelen isimlerinden olan ve dönemin Adalet Partisi Şanlıurfa Vekili Mehmet Celal BUCAK, PKK militanları tarafından öldürülmüştür (Aydın, 1992: 51-52). Bu olay sonrası örgüt, Urfa ve civarında çok ciddi kayıplar vermiş ve sonuçları günümüze kadar uzanan alan kavgaları yaşanmıştır.

İdeolojik, siyasal ve askeri açıdan belirli bir yol kat eden PKK/KCK, 1984 yılında devlete karşı silahlı eylemlere başladığını ilan etmiştir (Alkan, 2007: 82). 1989 yılına kadar uzanan 5 yıllık süreç içerisinde Öcalan'ın tabiriyle 'Zorun Rolü' devreye sokulmuştur (Öcalan, 1982/1984; Özcan, 1999: 23-34). Bu dönemde bölge

halkı üzerinde yoğun bir şiddet uygulanmış, köy baskınları, toplu katliamlar, adam kaçırma vb. eylemlerle etnik olarak Kürt kökenli vatandaşlar üzerinde bir patronaj oluşturulmuştur. ‘Zorun Rolü’ stratejisi gereği örgüte destek vermeyen bölge halkı, zor kullanılarak hizaya getirilmiş, korku ve tehdit yoluyla örgüte maddi ve manevi beslenebileceği tabanın oluşturulması sağlanmıştır (Yavuz, 2014).

Öcalan’a göre bölge halkı, kimin onların hakkını savunduğu ile kimin onları sömürmeye çalıştığı arasındaki farkı anlayamayacak kadar cahildir ve onlar, ‘Zorun Rolü’ ile eğitilecek ve gerçek sömürü düzeni hakkında bir farkındalığa ulaşacaklardır (Öcalan, 1983). Örgütün ilk yıllarındaki eylemlerine bakıldığında, Öcalan’ın teorideki fikirlerinin pratiğe döküldüğü görülebilmektedir. PKK/KCK’nın bu eylemlerine karşı bölge halkı kendini yalnız hissetmeye başlamıştır. Bu boşluktan en iyi bir şekilde yararlanan örgüt, belirli halk kesimlerinin desteğini almayı başarmıştır (Alkan, 2007: 82-83). Örgüt ayrıca güvenlik güçlerinin yapmış olduğu bireysel hataları da iyi değerlendirmiştir. Bu hataları vatandaşlara devletin genel politikasıymış gibi anlatmış ve kısa sürede bölgede konuşulur hale gelmiştir (Bal ve Özeren, 2009: 120).

Bölge halkı üzerinde uyguladığı korkutma politikaları sonrasında gittikçe taban kazanan PKK/KCK, 1989 yılı sonrasında, eylem stratejisinde değişikliğe gitmiş ve devletle ilişkili kişi ve kurumları hedef almaya başlamıştır. Bu süreçte askeri karakollar ve uygulama noktaları, emniyet müdürlükleri, kırsal alanda yer alan okullarda hizmet veren öğretmen ve idareciler, bunun yanı sıra bölge halkına sağlık hizmeti veren doktor, hemşire ve mülki görevliler örgütün hedefi konumuna gelmiştir. Birçok uzman tarafından ‘Gerilla Aşamasına Geçme’ çabası (Bal, 2006: 180) olarak görülen ve 1995 yılına kadar devam eden dönemde, öncelikli olarak askeri birimler ve polis güçleri hedef alınmıştır. Karakol baskınları, polis cinayetleri, asker kaçırma türü eylemlerle örgüt, devlet güçleri karşısındaki kuvvetini göstermeye çalışmıştır.

Bu dönemde ayrıca güvenlik hizmeti dışında bölgede bulunan devlet görevlileri de hedef alınarak devletin vatandaşa hizmet ulaştırmasının önüne geçilmesi hedeflenmiştir (Bal, 2005). Bölgeden gelen günlük haberlerde sık sık öğretmenlerin kaçırıldığı, doktor ve hemşirelerin kurşuna dizildiği, kaymakamların

kaçırıldığı ve bir daha bulunamadığı şeklinde haberler duyulmaya başlanmıştır (Bal, Özkan, 2009: 146-151).

1995 sonrasında kırsal alandaki müzahir kitlesini git gide arttıran örgüt, terörle mücadele amacıyla devlet tarafından kurulan profesyonel anti-terör timleri ile kırsal alan hâkimiyetini bir yönüyle yitirmiştir (Bal, 2006b: 38). Gerek polis içerisinde kurulan Özel Harekât birimleri gerekse Askeri Özel Kuvvetler, kırsal alanda örgüt üzerinde ciddi bir baskı oluşturmuş ve yapılan organize operasyonlarla örgüte ciddi kayıplar verdirilmiştir. Geniş araziler üzerinde yapılan büyük çaplı operasyonlar sonrasında örgüt, önemli ölçüde güç kaybına uğramıştır. Bunun neticesinde örgüt üst yönetimi, yeniden strateji değişikliğine gitmiş ve bölgede yaşanan çatışmaları fedai tarzı eylemlerle Batı bölgelerine, Metropol illere taşımaya karar vermiştir (Bal, 2006c: 69).

1995-1999 arasındaki dönemde temel strateji; metropollerde sivil insanların çokça bulunduğu merkezlerde yapılacak bombalı eylemler aracılığıyla gündelik yaşamında Kürt sorunundan bihaber yaşayan sivil insanlarda bir farkındalık oluşturmaktır (Bal, 2006c: 69). Böylece Kürt Sorunu sadece Doğu'nun bir problemi olmaktan çıkacak ve eylemlerden zarar gören insanlar devlete, bu konuda bir çözüm üretmesi konusunda baskı yapacaktır. Bu eylem tarzıyla ayrıca, Batı insanları üzerinde Kürt kavramına karşı bir antipati oluşturularak Kürtlere karşı bir nefret söylemi geliştirilmesi hedeflenmiştir. Böylece örgüt, oluşturulan suni Türk-Kürt kavgası sırasında, Batı'daki müzahir kitlesini genişletecektir (Semiz, 2013: 68).

2.2.2. 1999-2014 Yılları Arasındaki Stratejiler

15 Şubat 1999 tarihinde örgütün kurucusu Abdullah Öcalan, Türkiye tarafından yapılan yoğun siyasi baskı sonucunda Suriye dışına çıkarılmış ve yurt dışı destekli bir operasyon ile yakalanmıştır (Semiz, 2013: 72). Öcalan'ın yakalanması sonrasında örgüt ciddi bir dağılma sürecine girmiştir (Demirel, 2005). Zira örgütün kurulduğu 1978 yılından 1999 yılına kadar örgütün bilfiil başkanlığını yapan Öcalan, PKK/KCK içerisinde yeri doldurulamaz bir yere sahiptir (Roni, 2010: 13). Bu yönüyle gerek örgütün silahlı kanadı içerisinde gerekse açık alan yapılanmalarında, Öcalan, hiçbir şekilde doğruluğu sorgulanmayan ve söylediklerinin alternatifi olmayan bir yöneticidir (Demirkıran, 1998: 128).

Örgütü tarafından bu derece kutsanan bir yöneticinin, devlet tarafından yakalanmasının, örgüt üzerinde, bütün faaliyetlerin son bulmasına kadar uzanacak sonuçlar doğurabileceği bir gerçektir. Yakalanması sonrasındaki süreçte silahlı kanat içerisinde ciddi bir panik havası oluşmuştur (Demirel, 2005). Bu dönemde örgüt, her güne şehit haberleriyle uyanan vatandaşların, Öcalan'a karşı besledikleri büyük öfkeden çekinmekte ve onun idam edileceği endişesini taşımaktadır. Bu endişeye bağlı olarak 1 Eylül 1999 yılında Öcalan tarafından ateşkes ilan edilmiş ve silahlı PKK/KCK unsurlarına ülke dışına çıkmaları talimatı verilmiştir (Öcalan, 1999: 16-17). Bunun yanı sıra örgütün temel hedefi olan 'Bağımsız Birleşik Kürdistan' kurma projesi, zaman içerisinde 'Demokratik Cumhuriyet' ile değiştirilmiş (Güçlüer, 2011: 428) ve ayrılıkçı söylemler terk edilerek bir arada yaşama düşüncesine vurgu yapılmaya başlanmıştır (Öcalan, 2004).

1 Haziran 2004 yılına kadar süren bu dönemde silahlı ve bombalı eylemlerden vazgeçilerek siyasal faaliyetlere ağırlık verilmiş ve müzahir kitlelerin kullanıldığı sokak hareketleri vasıtasıyla meşruiyet kazanılmaya çalışılmıştır. 'Serhildan' adı verilen bu kalkışmalarla örgüt, şehirlerde yaşayan sempatizanlarını harekete geçirmiş ve siyasal partinin temsil gücünün artmasını sağlamıştır (Güçlüer, 2011: 269).

Öcalan'ın yakalanması sonrasında silahlı kanat içerisinde de bazı değişiklikler yaşanmıştır. Örgüt 4 Nisan 2002'de gerçekleştirdiği 8. Kongresinde, PKK'yı feshederek KADEK'i kurmuştur (KADEK Genel Başkanlık Konseyi, 2002: 11-13). Bunu da 26 Ekim 2003'deki 2. Olağanüstü Kongresi ile feshetmiş ve 27 Ekim-06 Kasım 2003'te KONGRA/GEL kurulmuştur (Kalkan, 2003: 4).

PKK/KCK, silahlı eylemlere ara vermesi sonrasındaki dönemde, AB uyum yasaları sonucu bölgede etkisini yitirdiğini düşünerek 1 Haziran 2004'te silahlı eylemlere tekrar başlamıştır (Alkan, 2007: 87). Nitekim eylemsiz bir örgütün varlığını sürdürebilmesi çok zordur, çünkü eylemsizlik bir süre sonra örgütlerde yozlaşmaya, çürümeye ve dağılmaya neden olmaktadır (Öcalan, 1984). 2004 sonrasında bir taraftan silahlı terör eylemleri tırmandırılırken, diğer yandan Öcalan'ın siyasi bir kişilik olarak algılanabilmesi yönünde faaliyetler yürütülmüştür. Öcalan tarafından yapılan savunmalar kitaplaştırılmakta ve örgüt mensuplarına ulaştırılmaktadır.

2005 yılı başında Öcalan tarafından Irak'ta meydana gelen gelişmelere ve bunun ülke içerisindeki siyasi yansımalarına bağlı olarak KKK (Koma Komalen Kürdistan/Kürdistan Demokratik Konfederalizmi) sistemi geliştirilmiştir. Öcalan'ın söylemlerine göre KKK, bir örgütten ziyade devleti hedeflemeyen bir sistemdir (Güçlüer, 2011: 337). KKK ile birlikte, toplumun her alanında örgütlenme çalışmaları yürütülmeye başlanmıştır. Önceki dönemde daha çok silahlı faaliyetlere ağırlık veren PKK/KCK, yeni dönemde; kadın, gençlik, eğitim, yerel yönetim, sağlık, din, siyaset gibi alanlarda kurduğu açık alan yapılanmaları ile sosyal alanın her kademesine girmeye odaklanmıştır (KCK İddianamesi, 2012/123).

2007 yılına gelindiğinde, yine Öcalan tarafından KKK (Koma Komalen Kürdistan/Kürdistan Demokratik Konfederalizmi) sisteminde bir değişikliğe gidilmiş ve demokratik konfederal bir sistem olarak görülen KCK'ya (Kürdistan Topluluklar Birliği) geçilmesi önerilmiştir. Bu öneri sonrasında 16-22 Mayıs 2007 tarihleri arasında örgüt tarafından gerçekleştirilen 5. Genel Kurul Toplantısı'nda, Kürdistan Demokratik Konfederalizmi (KKK) sistemi yerine Kürdistan Topluluklar Birliği (KCK) yapısına geçilmiştir (Güçlüer, 2011: 332).

2.3. ORGANİZASYON YAPISI

Terör örgütü yanlısı oluşumları bir araya getirmek ve koordine etmek amacıyla hayata geçirilen KCK, ilk olarak 20.02.2005 tarihinde Abdullah ÖCALAN tarafından dile getirilmiştir (KCK İddianamesi, 2012/123). O dönemde ismi KKK (Koma Komalên Kürdistan) olarak ilan edilen bu yapılanma, Öcalan tarafından şu şekilde tarif edilmiştir.

“Yirminci yüzyılın başında geliştirilen ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesi, devlet kurma hakkı olarak anlaşılmıştır. Bu temelde oluşan ulus-devletler günümüzde gelişme önünde ciddi engel durumundadırlar. Ulus-devlete dayalı Birleşmiş Milletler modeli yürümektedir. Bundan çıkışın temel yolu tamamen halka dayanan ve gücünü tabandan alan demokratik konfederatif sistemdir. Kürdistan Demokratik Konfederalizmi bir devlet sistemi değil, halkın devlet olmayan demokratik sistemidir. Demokratik Konfederalizm, Kürt halkının kendi demokrasisini kurma ve kendi toplumsal sistemini organize etme hareketidir. 2005 yılı Newroz'unda Kürt halkının Demokratik Konfederal örgütlülüğünün ve birliğinin ifadesi olan KOMA KOMALÊN KURDÎSTAN'ın kuruluşunu ilan ederek, halkımıza yeni bir yaşam felsefesi ve sistemi daha kazandırdığınıza inanıyorum.” (KCK Sözleşmesi, 2007).

2005 yılında temeli atılan bu yapılanma, çeşitli siyasi gelişmeler sonrasında 2007 yılı Mayıs ayı içerisinde toplumculuğu daha güçlü vurgulamak ve devletçi

konfederasyonlardan farkını belirginleştirmek amacıyla ismini Koma Civakên Kürdistan olarak değiştirmiştir (Özeren ve Başbüyük, 2013: 101). Kendi organizasyon yapısını bir sözleşme ile ilan eden PKK/KCK, sözleşmede ilerleyen dönemdeki planlarına ilişkin ipuçları vermiştir.

“Bu sözleşme, Koma Civakên Kürdistan Önderliğinin 1973 yılından bu güne kadar öncülük yaparak gerçekleştirdiği Demokratik Devrimin ortaya çıkardığı birikimlerle, insanlığın binlerce yıldır verdiği özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yarattığı birikimin bulunduğu mekân ve zamanın ürünüdür. Halkların zamanının demokratik devrimle Kürdistan’da zirveleşmesinin sistemleştirilmesi bu Sözleşme ile pratikleşecektir.” (KCK Sözleşmesi, 2007).

Toplamda 14 bölümden oluşan KCK sözleşmesinde, yapılanmanın temel dinamikleri, mevcut sistemi ve gelecekteki hedefleri net olarak ortaya koyulmuştur. Sözleşmede öne çıkan bazı maddelerde KCK’nın;

(Madde 3) Ambleminin yirmi bir ışıktan oluşan sarı güneş içinde kırmızı yıldız olduğu, (Madde 4/f) siyasetin demokratikleştirilmesi temelinde Kürdistan üzerinde egemen olan devletleri köklü bir reforma yöneltmek, küçülmelerini ve demokrasiye duyarlı hale gelmelerini sağlamayı hedeflediği, (Madde 4/k) Demokratik Konfederalizm önderliğine, ülkeye, halka ve özgürlüklere yönelen saldırılara karşı meşru savunma duruşu temelinde mücadele etmeyi ilke edindiği, (Madde 5) Kürdistan’da doğup yaşayan veya KCK sistemine bağlı olan herkesi yurttaş olarak kabul ettiği, (Madde 10/i) her KCK yurttaşının mükellefiyeti gereği vergilerini ödemekle yükümlü olduğu, (Madde 12/e) KONGRA-GEL’in komisyon esasına göre çalıştığı, (Madde 13/a,b) Yürütme Konseyi’nin, Kongra-Gel tarafından iki yılda bir KCK yurttaşları arasından seçilen bir başkan ve otuz üyeden oluştuğu ve KCK’nın en üst icra organı olduğu söylenmektedir.

Aynı sözleşmenin 14. maddesinde; Yürütme Konseyinin değişik faaliyet alanlarına göre beş alan merkezi biçiminde örgütlenerek, çalışmalarını yürüttüğü, Alan Merkezlerinin 7–13 üyeden oluştuğu, her alan merkezinin üç kişilik koordinasyon tarafından yönetildiği, Alan Merkezlerinin ayda bir faaliyetleri, plan ve projeleri hakkında Yürütme Konseyi Başkanlığına rapor sunduğu hususlarından bahsedilmiştir. Söz konusu Alan Merkezlerinin İdeolojik Alan Merkezi, Siyasi Alan Merkezi, Sosyal Alan Merkezi, Halk Savunma Alan Merkezi ve Ekonomik Alan Merkezi olarak belirlendiği görülmektedir.

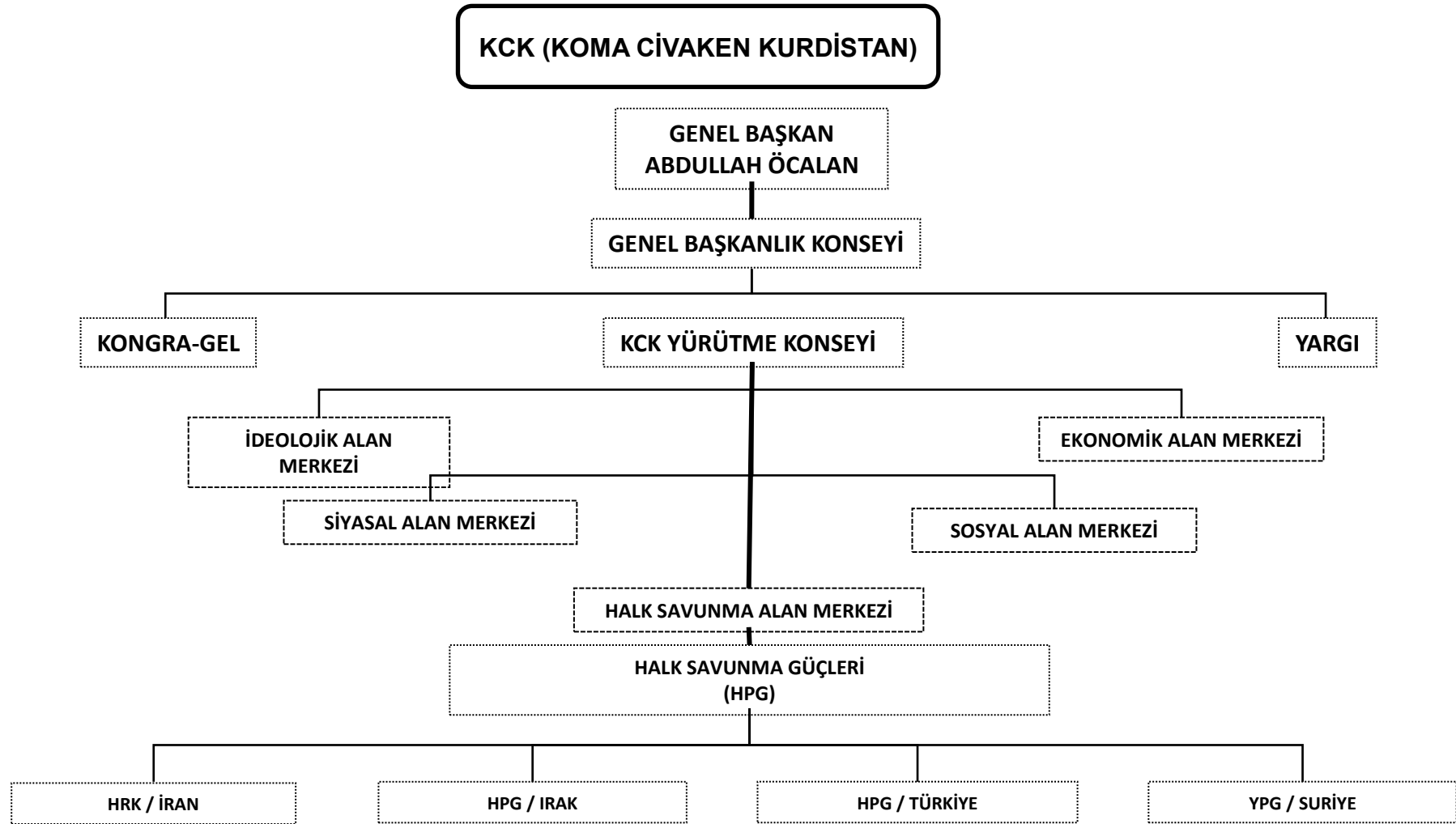
KCK sözleşmesinde yer alan bu ifadeler göz önünde bulundurulduğunda; kurulacak devletin bayrağının ne olduğu, devletin hangi ideolojik temele dayandığı, yasama, yürütme ve yargı erkini hangi organlar aracılığıyla yürütüleceği, devletin başkanının kim olduğu, vatandaşlarının hukuksal statüleri, devletin kimlerden nasıl vergi alabileceği tek tek ifade edilmiştir.

Kurulduğu günden bu yana meşruiyetini, şiddet içerikli eylemlerde, siviller üzerinde baskı ve tehdit oluşturmakta arayan PKK, KCK yapısının oluşturulması sonrasında kendini daha farklı bir konumda ifade etme eğilimi içerisine girmiştir. Örgüt yanlısı oluşumları bir araya getirmek ve onları örgütün hedefleri doğrultusunda koordine etmek amacıyla faaliyet gösteren bu organizasyon, kendi içerisinde birçok alanda örgütlenme, sivil hayat içerisinde yer alan her kurumu örgüt ideolojisi doğrultusunda kullanma gayretinde olmuştur (KCK İddianamesi, 2012/123).

Türkiye başta olmak üzere Avrupa, Irak, İran ve Suriye’de yapılanma içerisinde bulunan örgüt, her ülke için ayrı bir Yürütme oluşturmuş ve Alan Merkezlerini bu yürütmelerin altına taşımıştır. KCK ülke içerisindeki faaliyetlerini ‘Türkiye Yürütmesi’ altında sürdürmektedir. 2009-2012 yılları arasında yapılan operasyonlarda alınan ifadelerde ‘Yürütme’ yerine ‘Koordinasyon’ ya da ‘Meclis’ kelimelerinin de kullanıldığı görülmüştür (KCK İddianamesi, 2009/786).

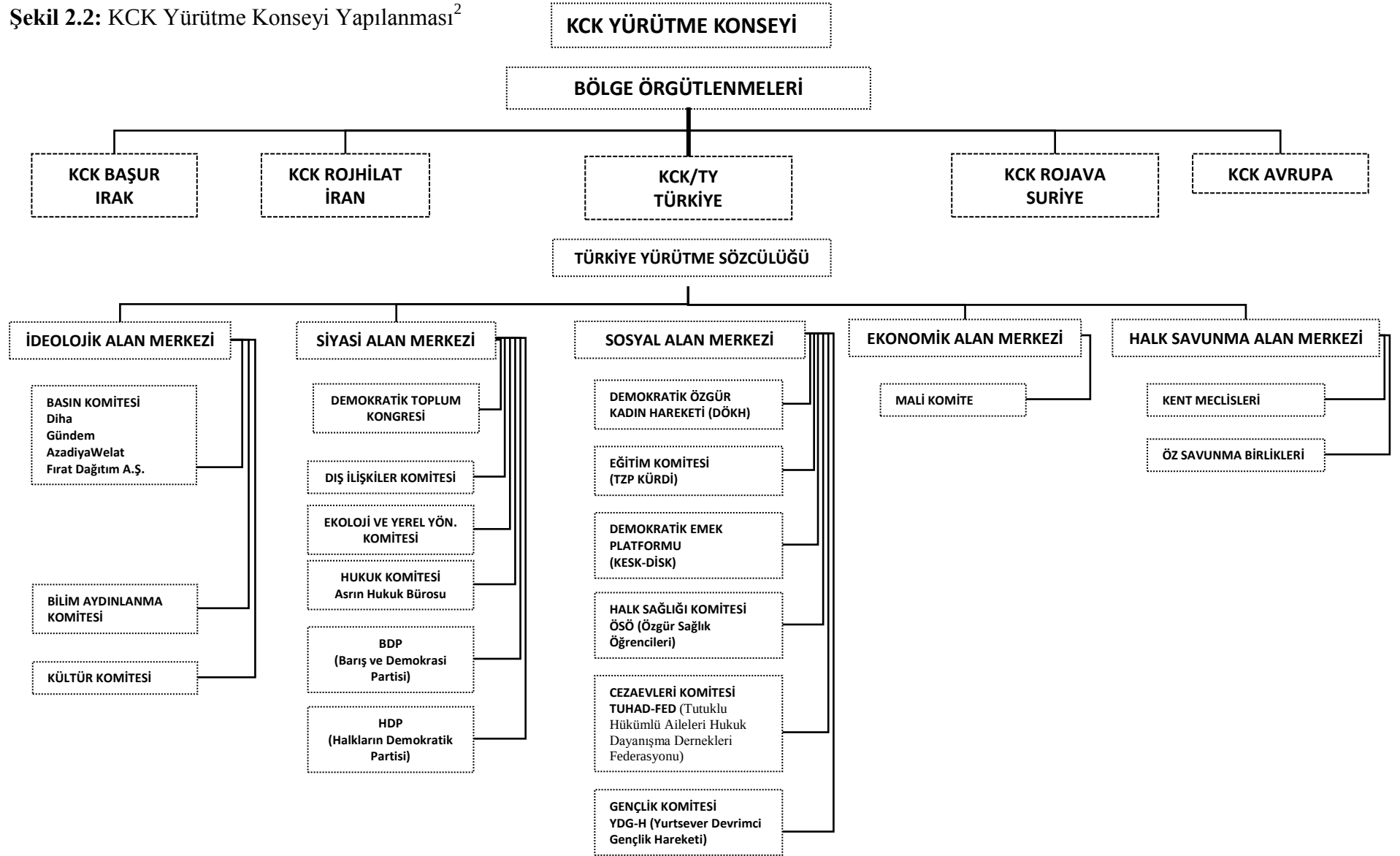
Son olarak 30.06-05.07.2013 tarihleri arasında yapılan 9. Kongre ile KCK içerisinde yeni bir değişiklik yapılmıştır. Bu değişiklikler sonrasında Önderlik yerine Genel Başkan, Genel Başkan altında Genel Başkanlık Konseyi, onun altında da Kongra-Gel (Yasama), KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı (Yürütme) ve Yargı organı bulunacak şekilde bir düzenleme yapılmıştır. Daha önce oluşturulan Alan Merkezleri, son kongre ile birlikte Yürütme konumunda bulunan KCK Yürütme Konseyi Başkanlığına bağlanmıştır (Fırat Haber Ajansı, 2013a). Bu değişimler göz önüne alındığında PKK/KCK’nın aşağıdakine benzer bir organizasyon şemasına sahip olduğunu söylenebilecektir.

Şekil 2.1: KCK Genel Yapılanması¹

¹Bu şema 2009-2012 yılları arasında İstanbul, Ankara ve Diyarbakır merkezli yapılan KCK operasyonlarına ait iddianameler, Fırat Haber Ajansı, Dicle Haber Ajansı ve diğer açık kaynaklar taranarak oluşturulmuştur. Eser sahibinin izni alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

Şekil 2.2: KCK Yürütme Konseyi Yapılanması²

²Bu şema 2009-2012 yılları arasında İstanbul, Ankara ve Diyarbakır merkezli yapılan KCK operasyonlarına ait iddianameler, Fırat Haber Ajansı, Dicle Haber Ajansı ve diğer açık kaynaklar taranarak oluşturulmuştur. Eser sahibinin izni alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

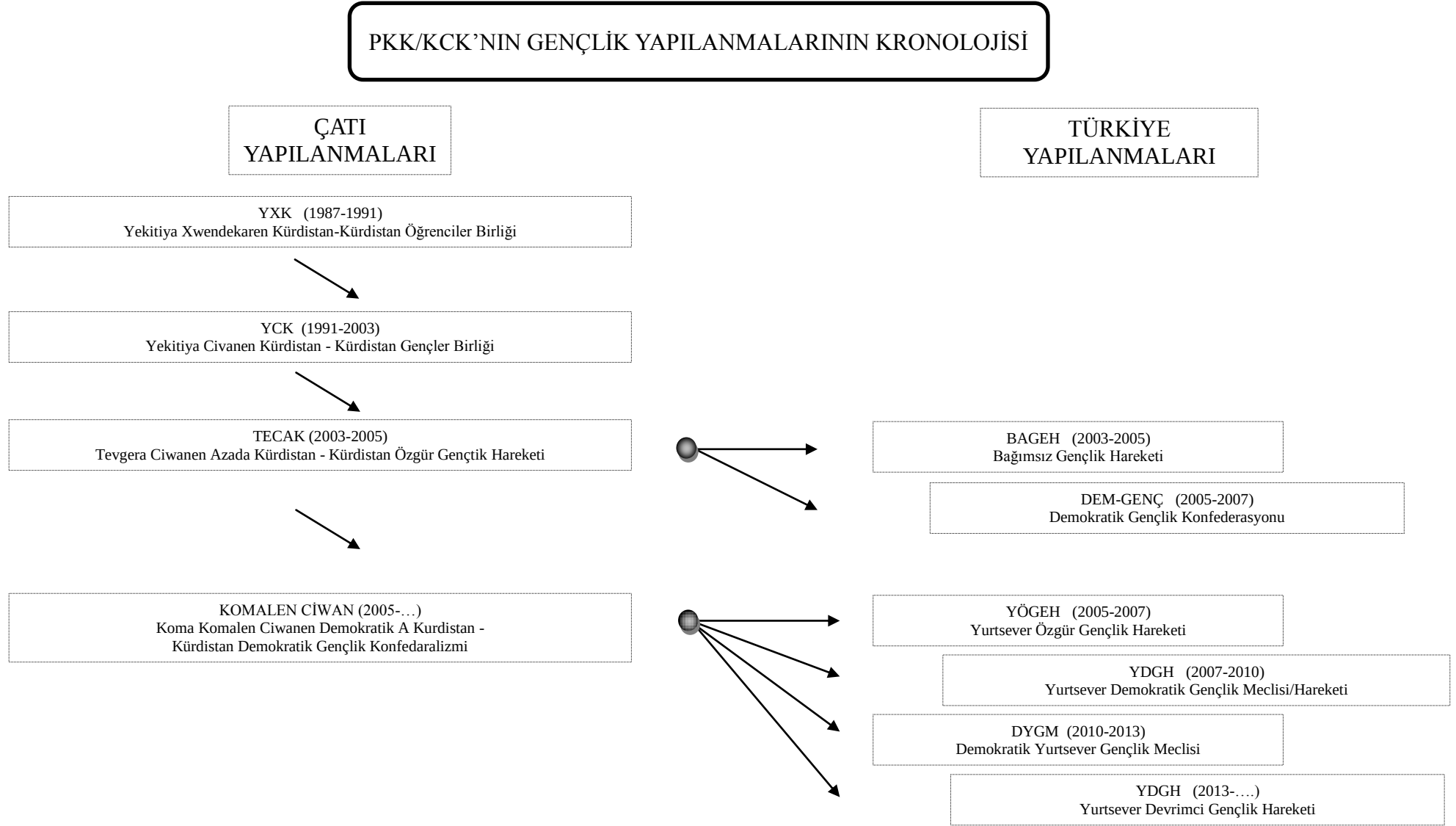
2.4. PKK/KCK’NIN GENÇLİK YAPILANMALARI

PKK/KCK terör örgütü, kuruluş döneminin ilk yıllarından itibaren gençlik yapılanmalarına büyük bir önem vermiş, eleman kazanma ve kadro yetiştirme noktasında bir havuz olarak gördüğü gençlik üzerinde propaganda faaliyetlerini sürekli devam ettirmiştir (Akbaş, 2011: 133). Örgütün kuruluş kısmında da bahsedildiği üzere örgütün kendisi bizzat bir gençlik hareketinden ortaya çıkmış ve büyük oranda üniversite öğrencileri arasında kabul görmüştür (Öcalan, 2004a: 253).

Örgütün zamanla genişlemesine ve sempatican kitlesini arttırmasına ters orantılı olarak kuruluş sonrasındaki ilk yıllarda gençlik için ayrı bir örgütlenme modeli söz konusu olmamıştır. Bu alandaki ilk özgün örgütlenme, 1986 yılında hayata geçirilmiştir(Alkan, 2002: 96). Devam eden yıllar içerisinde kırsal alanda ve şehir merkezlerinde yapılan operasyonlara, ülke içerisindeki siyasi gelişmelere ve dış konjonktüre bağlı olarak gençlik örgütlenmesi içerisinde sık sık değişikliğe gidilmiştir (Akbaş, 2011: 136).

PKK/KCK’nın gençlik yapılanmalarının, faaliyet gösterdikleri tarihler ve sorumluluk alanları açısından ele alınması meselenin daha net anlaşılması noktasında yararlı olacaktır.

Şekil 2.3: PKK/KCK'nın Gençlik Yapılanması Kronolojisi³

³Bu şema 2009-2012 yılları arasında İstanbul, Ankara ve Diyarbakır merkezli yapılan KCK operasyonlarına ait iddianameler, Fırat Haber Ajansı, Dicle Haber Ajansı ve diğer açık kaynaklar taranarak oluşturulmuştur. Eser sahibinin izni alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

2.4.1. YXK (Yekitiya Xwendekaren Kürdistan-Kürdistan Öğrenciler Birliği)

PKK/KCK, askeri alan hâkimiyetinin güçlenmesi ve şiddet eylemlerinde kullanılacak dinamik kadro eksikliği yaşanmasına bağlı olarak, kuruluşundan yaklaşık 8 sene sonra, 26-30 Ekim 1986 tarihinde Lübnan Beka Vadisinde yapılan 3. Kongrede bir gençlik örgütlenmesinin oluşturulması kararını almıştır (Öcalan, 2004b: 98-99). Bu kongreden yaklaşık 1 sene sonra 24-25 Ekim 1987 tarihinde, Avrupa sahasında Kürdistan Öğrenciler Birliği (Yekitiya Xwendekaren Kürdistan-YXK) adı altında bir oluşum kurulmuştur.

Başlangıçta örgütün cephe yapılanması -o dönemki silahlı kanat- Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) içerisinde ayrı bir birlik olan bu yapı, zaman içerisinde illegal komitelere benzer bir hale dönüşmüş ve özellikle üniversite gençliğine yönelmiştir. Üniversite gençliği örgüt açısından çok farklı bir öneme sahiptir. Zira bu dönemde bireyler ailelerinin baskısından uzaklaşmakta, kendilerine rol model olarak seçtikleri bir ideoloji ve lidere kolaylıkla bağlanabilmektedir. Talimatları anlama ve uygulama noktasında eğitimsiz kadrolara göre öncelikli olan bu kesim, örgütün bir numaralı kaynağını oluşturmaktadır (Dicle, 2013: 26-30).

YXK tarafından Avrupa'nın çeşitli bölgelerinde yapılan toplantılarda, Türkiye'de ve Kürdistan'da gelişen süreç ile ilgili olarak kamuoyunun bilgilendirilmesi, Kürt dili ve kültürünün geliştirilmesine ilişkin çalışmalar yürütülmesi yönünde kararlar alındığı görülmüştür (Yeni MedTv, 2012).

2.4.2. YCK (Yekitiya Civanen Kürdistan -Kürdistan Gençler Birliği)

Kürdistan Öğrenciler Birliği (Yekitiya Xwendekaren Kürdistan -YXK), 1991 yılında yapılan 2. Kongre sonrasında isim değişikliğine gitmiş ve YCK (Yekitiya Ciwanen Kürdistan-Kürdistan Gençler Birliği) adını almıştır. 1991 yılı sonrasında gençlik faaliyetlerinde hatırı sayılır bir yükseliş gözlenmiştir. Metropol iller olan İstanbul, İzmir, Ankara ağırlıklı olmak üzere özellikle üniversitelerde, Kürt kökenli gençlerin örgütlü bir kitle haline getirilerek, örgütün fikir ve politikaları doğrultusunda yönlendirilmesi noktasında YCK'nın ciddi bir fonksiyonu olmuştur. Örgüt ideolojisi doğrultusunda stratejik devlet binalarına kundaklama yapma ve molotof kokteyli atma, yazılama yapma, boykot düzenleme, kanunsuz gösteri yapma gibi eylemlerle, PKK'ya şehir merkezlerinde ciddi bir alan kazandırılmıştır. Bu dönemde bazı sol

örgütlere benzer olarak gasp, soygun gibi eylemlerle örgüte gelir elde edilmeye de çalışılmıştır (Erdem, 2011).

1999 yılında örgütün kurucusu olan Abdullah Öcalan'ın yakalanmasının, her alana olduğu gibi gençlik alanına da etkisi olmuştur. 2000 yılı Ocak ayında gerçekleştirilen 7. Kongre ile örgüt tarafından 'Demokratik Cumhuriyet ve Barış Projesi' devreye sokulmuş ve bütün örgütsel oluşumlar bu yeni proje doğrultusunda yeniden dizayn edilmiştir (PKK Başkanlık Konseyi, 2000: 11).

1999-2003 yılları arasında ihmal edilmemesi gereken bir diğer gelişme de ABD tarafından Irak'a yapılan askeri müdahaledir. Bu müdahale sonrasında, ABD'nin Türkiye'yi bir üst olarak kullanmasına müsaade edilmemesinin bir sonucu olarak, Irak'ın kuzey bölgesinde kontrol edilemeyen ciddi bir boşluk oluşmuştur (Çakır, 2006: 164). Müdahalesini güneyden yapan ABD, Irak'ın Kuzeyini Barzani ve Talabani'ye bağlı birliklere bırakmış ve Türkiye'nin bölge politikalarına müdahil olmasının önüne geçmiştir. Bunun bir sonucu olarak Irak'ın Kuzey bölgesi, PKK/KCK için dinlenme ve yeniden atağa geçme için bulunmaz bir durak noktası haline gelmiştir (Avcı, 2013: 4).

2.4.3. TECAK (Tevgera Ciwanen Azada Kürdistan - Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi)

Öcalan'ın yakalanması sonrasında 03-15 Ağustos 2003 tarihleri arasında Irak'ın kuzeyindeki Kandil alanında 1. Gençlik Kongresi düzenlenmiştir. Bu kongre sonucunda YCK feshedilmiştir (Akkurt, 2010: 67). Bunun yerine, örgütün kuruluş hedefleri arasında yer alan, 4 parçalı Kürdistan (Türkiye, Suriye, Irak, İran) ile Avrupa ve Rusya içerisinde faaliyet gösteren tüm gençlik örgütlenmelerini tek bir çatı altında birleştirmek amacıyla, TECAK (Tevgera Ciwanen Azad A Kürdistan-Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi) kurulmuştur (Alkan, 2007b: 8). Kuruluşunu örgüte müzahir internet sitelerinden ilan eden bu yapılanma; lise, üniversite, kültür ve genel gençlik olmak üzere 4 temel alan içerisinde faaliyet göstereceğini beyan etmiştir (TECAK, 2003b: 24).

12.09.2003 tarihinde örgütün o dönemki haber kanalı olan Medya TV'de bir haber yayınlanarak TECAK'ın kuruluş bildirgesinden bahsedilmiştir.

"Örgütlü Kürt gençliği yeniden yapılandı. Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi (TECAK), kuruluşunu ilan etti. TECAK'ın kuruluş

bildirgesinde, Gençliğin çağın gerekleri konusunda yeni bir örgütlenme ve siyaset yapma anlayışına ihtiyacı olduğu belirtiliyor. TECAK, bu ihtiyacın demokratik uygarlık çizgisini esas alan yeni bir örgütlenmeyle giderilebileceği tespitini yapıyor. Bu temelde toplanan '1. Kürdistan Genel Gençlik Kongresi'nde, Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi'nin kuruluşu ilan edildi.' (Medya TV, 2003)

Bu bildirmede öncelikle, TECAK'ın örgütlenme anlayışına yer verilmiş ve Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi'nin öncelikli hedefinin Kürt sorununun demokratik çözümü, temel örgütlenme anlayışının da çoğulcu, katılımcı ve demokratik siyaseti benimsemek olduğu ifade edilmiştir.

Aynı programa telefonla bağlanan TECAK sorumlusu H. K. tarafından bir açıklama yapılarak TECAK'ın kuruluş hedefleri, PKK ile örgütsel ilişkisinin hangi temele oturduğu, ileriye dönük nasıl bir politika izleneceği ifade edilmiştir.

"Türkiye bir provokasyon içerisindedir. Bu provokasyon herkese zarar verecektir. Bundan uzak durun. Biz demokratik çizgiler ekseninde barış ve özgürlük istiyoruz. Buna sonuna kadar da açığız. Sabrımızı tüketmeyin. Bizi iyi anlayın. Biz özgürlük için, barış için cesaretliysek, savaş için de o kadar cesaretliyiz. Kimse yanlış hesaplar içerisine girmesin. Herkes bizi iyi dinlesin. Biz barışın kahramanıyız. Biz savaşında kahramanıyız. Bunun için yanlış hesap yapmayın diyoruz. Kürt halkı da inansın. Artık Kürt halkının önü açıktır. Kimse Kürt halkının önünü kesemez. Kürt halkı güçlü bir şekilde ayağa kalksın, özgürlük yakındır artık uzak değil. Bizim zulme karşı gelme zamanımız gelmiştir. Demokrasi karşıtı güçler üzerine gitme zamanımız gelmiştir. Çalışın, bir sonuç alınacaktır. Geç değil, yakında biz başarıya ulaşacağız. Bu dönem cesaretle kazanılır. Bu dönem açıkgozlulukla kazanılır. Bu dönem kahramanlıkla kazanılır. Kürt gençleri adım attılar. TECAK'ı kurdular. Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi'ni kurdular. TECAK başarının müjdesidir. PKK'nin yani diriliş devrimini elde edip başarıya ulaştırdık. Şimdi de TECAK, özgürlüğün müjdesini verecektir. Kürt halkını da özgürlüğüne kavuşturacaktır. Bu adım Kürt gençlerine, Kürt halkına kutlu olsun diyoruz. Bu çok önemli bir adımdır." (Koçgiri, 2003).

TECAK, önceki gençlik örgütlenmelerinden farklı olarak hedeflenen büyük Kürdistan içerisinde yer alan Suriye, Irak, İran, Türkiye içerisindeki gençlere ulaşma adına ayrı örgütlenme biçimleri oluşturmuştur. Bu bölgeler dışında Avrupa ve Rusya içerisinde de faaliyet gösteren TECAK, bu yönüyle KCK'nın habercisi konumundadır. Örgüt içerisinde gençliğin faaliyetlerini tek bir yerden kontrol etme

ve onları örgütün üst yönetiminden gelen talimatlar gereği yönlendirme noktasında yönetici bir pozisyonda bulunan TECAK, genç kitleleri de kendi arasında tasnif edip her bir sınıf içerisinde yer alan kitlelere ulaşma adına farklı propaganda yöntemleri geliştirmiştir. Üniversite öğrencilerine yönelik eğitim toplantısı, sokak eylemleri gibi propaganda araçları kullanılırken, mahalle gençliğine yönelik halk konserleri, çiğ köfte partileri gibi araçlar kullanılmıştır (TECAK, 2003a).

TECAK kuruluş sürecinde, liseli gençlik üzerinde önemle durmuş ve daha önceki gençlik yapılanmalarında, yükseköğrenim kitlesine ağırlık verildiğini, daha alt kademelerin ihmal edildiğini söylemiştir (Akkurt, 2010: 68). Bu temelde lise ve ortaokul gençliğinin örgütlenme zincirinin ilk halkası olduğu, güçlü bir üniversite örgütü için bu alanın önemli olduğu ortaya konmuştur. Bunun yanı sıra üniversitelerin demokratik bir modele kavuşturulması için bir takım taleplerde bulunulmuştur. Sorumlu örgüt kadroları tarafından yapılan açıklamalarda üniversitelerin çeşitli açılardan özerk bir statüsünün olması ve öğrencilerin yönetim faaliyeti içerisinde kendisini ifade edebilmesi gerektiği söylenmiştir (TECAK, 2003b). Anadilde eğitim de TECAK'ın gündemine girmiştir. Kürt Dili ve edebiyatının geliştirilmesi gerektiği ve bu nedenle Kürt coğrafyasının yoğun olduğu bölgelerde eğitimin Kürtçe yapılması gerektiği belirtilmiştir (MHA, 2004).

TECAK, ilk konferansını 22 Ağustos-3 Eylül 2004 tarihleri arasında 128 delegenin katılımıyla Irak'ta gerçekleştirmiştir. Konferansta gençlik kimliği, yeni dönemde gençliğin rolü ve görevleri, Öcalan'ın demokratik ekolojik toplum paradigması temelinde nasıl bir mücadele yönteminin benimseneceği gibi konular ele alınmıştır. Konferansta bunun yanı sıra örgütlenme, eğitim gibi konularda kararlar alınmış, örgüte ne kadar çok genç katılırsa o kadar güçlü olunacağı belirtilerek katılımların örgüt için önemine vurgu yapılmıştır (MHA, 2004).

TECAK'ın, kuruluş manifestosunda, Türkiye'de Bağımsız Gençlik Hareketi (BAGEH), İran'da Demokratik Gençlik Hareketi (TCD-Tevgera Ciwane Demokrat), Irak'ta Mezopotamya Gençlik Hareketi (TCM-Tevgera Ciwane Mezapotamya), Suriye'de Özgür Gençlik Hareketi (TCA-Tevgera Ciwane Azad), Avrupa'da ve Bağımsız Devletler Topluluğu'nda ise Özgür Gençlik Hareketi (ÖGH) adı altında faaliyet göstereceği ifade edilmiştir (Alkan, 2007b: 8). Bu açıdan bakıldığında 2007 yılında hayata geçirilen ve örgüte müzahir bütün yapılanmaların çatısı konumunda

bulunan KCK'nın, alt yapısının 2003 yılında hazırlanmaya başladığını söylemek yerinde olacaktır.

2.4.3.1. BAGEH (Bağımsız Gençlik Hareketi)

TECAK'ın kuruluş bildirgesinde, Türkiye'deki gençlik örgütlenmesinin Bağımsız Gençlik Hareketi (BAGEH) adı altında faaliyet göstereceği ifade edilmiştir (TECAK, 2003b). BAGEH ilk etapta, ülke genelinde il, mahalle, üniversite vb. alanlardaki sorumlularının belirlenmesi için toplantılar yapmıştır. Yapının oluşmaya başlamasıyla birlikte ileriki sürece ilişkin amacının ne olduğu ve bu doğrultuda ne türden faaliyetlerin içerisine girileceği, sorumlu kadrolara aktarılmaya çalışılmıştır (DİHA, 2004).

Kuruluş sürecinde ayrıca Irak'ın kuzeyindeki örgüt kamplarında TECAK'ın kuruluş manifestosunda yer alan genel hususlar ve BAGEH faaliyetleri hakkında kısa süreli eğitim faaliyetleri düzenlenmiştir. Devam eden süreçte; BAGEH'in yurt içerisindeki Serhildan tarzı eylem ve etkinliklerde etkin bir rol üstlendiği ve eylemlerin tırmandırılması için zaman zaman örgüte bağlı basın yayın organları üzerinden eylem çağrılarında bulunduğu, ayrıca toplantılar yaparak sürece ilişkin planlamalar geliştirdiği gözlenmiştir (BAGEH, 2003: 47).

2004 yılı içerisinde Abdullah Öcalan'ın talimatlarına binaen anadilde eğitim, kültürel kimlik vb. anayasal hakların elde edilmesi gerekçesiyle 'Özgür ve Eşit Yurttaş Hareketi' adı altında yeni bir halk hareketi başlatılmıştır. Bu hamle sonrasında BAGEH kadrolarına hareketin başlatılmasında, yükseltilmesinde ve müzahir kitlenin eylemlere yönlendirilmesinde öncü güç olma görevi yüklenmiştir (Özgür Politika Gazetesi, 2004: 5). 'Özgür ve Eşit Yurttaş Hareketi', BAGEH'in öncülüğünü yaptığı eylemler vasıtasıyla kısa sürede tüm ülkeye yayılmıştır. Örgüte bağlı diğer yapılanmaların da eylemleriyle destek verdiği 'Özgür ve Eşit Yurttaş Hareketi', BAGEH'in kitle içerisindeki bağımsızlığını ve gücünü arttırmıştır.

Örgüt içerisinde kendisine biçilen misyon uyarınca BAGEH, müzahir kitleyi eylem ve etkinliklere kanalize edebilmek amacıyla kadrolarını çeşitli isimler altında örgütlemiştir. Bu minvalde Halk Komitesi, Önderlik Komitesi, İşgal Komitesi, Kampus Komitesi vb. isimler altında yeni oluşumlar hayata geçirilmeye çalışılmıştır. Bunun yanı sıra müzahir kesimin yoğun olarak yaşadığı Doğu ve Güneydoğu

bölgeleri ile metropollere göç etmiş sempatizanların, örgütlenmesi ve yeni harekete yönelik bilinçlendirilmesi için eğitim faaliyetleri yürütülmüştür (TECAK, 2003a: 6).

Serhildan adı verilen şiddet içerikli sokak hareketlerine karşı ön hazırlığı olmayan güvenlik kuvvetleri, AB reformları ile birlikte kısa süre içerisinde etkili operasyon gücünü arttırmış ve BAGEH kadrolarına yönelik takibat başlatmıştır. Bu dönemde yasal boşluklardan yararlanma ve adli takibattan kurtulma adına, bizzat BAGEH kadroları tarafından düzenlenen şiddet eylemleri, örgüte müzahir farklı oluşumlar tarafından üstlenilmekte ve BAGEH hareketinin kanun dışı bir yapı olarak algılanmasının önüne geçilmeye çalışılmaktadır (TECAK, 2003a: 6).

Örgütün gençlik yapılanmasının 2004 yılındaki bu refleksi 2014 yılında da aynen devam etmektedir. 19.09.2011 tarihinde Ankara/Kumrular Sokak içerisinde meydana gelen ve 5 vatandaşın hayatını kaybettiği bombalama olayı, sadece iki gün sonra örgüte müzahir Kürdistan Özgürlük Şahinleri (TAK) isimli yapı tarafından üstlenilmiştir (DİHA, 2011). Ancak kısa bir süre sonunda güvenlik kuvvetleri tarafından yakalanan fail Ümit AKGÜMÜŞ, mahkeme sırasında verdiği ifadede BDP'nin gençlik yapılanması DYGM üyesi olduğunu ve bu çatı altında siyasi faaliyet yürüttüğünü beyan etmiştir (CNN TURK, 2013).

Üniversite Komitesi, Lise Komitesi, Genel Gençlik Komitesi vb. isimler altında komite örgütlenmesi yapan BAGEH, ülke genelinde 7-8 kişilik bir grup tarafından idare edilmiştir. Örgüte organik bağı bulunan diğer oluşumlardan (Kadın Örgütlenmesi-Sendika Örgütlenmesi) daha bağımsız olan gençlik yapılanması, eylem ve etkinlik düzenlemede doğrudan TECAK'a bağlı hareket etmiştir. Bu açıdan bakıldığında, şehirlerde şiddet eylemlerini tırmandırma, halk içerisinde huzursuzluk çıkarma, güvenlik kuvvetlerini ve devlet otoritesini yıpratma amacıyla yapılan eylemlerin hepsinin talimatının, örgütün kırsal alan kadroları tarafından verildiğini söylemek yanlış olmayacaktır (Akkurt, 2010: 69).

2.4.3.2. DEM-GENÇ (Demokratik Gençlik Konfederasyonu)

19.01.2005 tarihinde cezaevinde bulunan Öcalan ile avukatlar arasında yapılan görüşmede Öcalan tarafından Dem-Genç yapısının kurulması yönünde çağrı yapılmıştır.

“PKK zayıf değil. Kongra Gel zayıf değil. İki ay içinde uygun adımlar atılmazsa, bu siyaset devam ederse, bütün Kürt gençlerini dağa çağırıyorum. Yoksa yok

olursunuz. Sadece Türkler yok etmez, Araplar insan kesiyor. Buna karşı kendinizi koruyacaksınız. Filistin'de üç bin insan göçmen durumuna düştü. Kürdistan'da üç bin Kürt köyü boşaltıldı. Bu sefer kentlerde boşaltılır... Gençlere de selam söyleyin. Onlar da demokratik gençler konfederalizmini geliştirirler. Eskiden Dev-Genç vardı, bunlarda Dem-Genç olabilirler.” (Hezaciwanen, 2005a)

Örgüt yanlısı yayın yapan www.hezacivanan.com isimli internet sitesi üzerinden yayınlanan bu notlar, örgüt içerisindeki sorumlu kadroları yeni bir gençlik örgütlenmesinin kurulması için harekete geçirmiştir. Yine aynı internet sitesi üzerinden yayınlanan 25.02.2005 tarihli görüşme notlarında avukatı tarafından Öcalan’a gençliğin son talepleri iletilmiştir.

“Dem-Genç üzerine gençliğin tartışması var. Biraz açılmasını istiyorlar, bu alanda siyasi parti gençliği, bağımsız gençlik hareketi, gençlik kültür merkezleri var. Bunlar arasındaki ilişkinin nasıl olacağına dair Mart ayında konferans yapacaklar.”

Gençlik yapılanmasından gelen bu talepler üzerine Öcalan tarafından Dem-Genç’in genel çerçevesi çizilmiştir.

“O eski Dev-Genç modelini bilen kimse yok mu? Demokratik Konfederalizm var. Benim bu Demokratik Konfederalizm şeyini zamanım olsa biraz daha açardım. Bu tartışılıyor mu, radyoda, televizyonda, gazetede yeterince tartışılıyor mu? ... Demokratik Gençlik Konfederalizmi önemli, bütün gençler tek çatı altında birleşebilirler. Değişik gruplar içinde yer alabilir. Kültürel, esnek bir örgütlenme olabilir. Bunlar bir çatı altında toplanmalı, işsiz gençlikte katılmalı. Değişik kültürlerden gençlerde katılabilir. Selam ve başarı dileklerini iletiyorum.” (Hezaciwanen, 2005b)

Bu gelişmelerin bir sonucu olarak Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edildiği tarih olan 6 Mayıs 1972’ye atfen, 6 Mayıs 2005 tarihinde, devrimci, sosyalist, demokrat, yurtsever güçlerin yaşadığı parçalı duruşa son vermek parolasıyla DEM-GENÇ’in kurulduğu ilan edilmiştir (DİHA, 2005). DEM-GENÇ girişimi üyesi Tekin ÇAKMAK tarafından TMMOB binasında yapılan açıklamada; Türkiye’nin özellikle ABD ve AB’nin baskı ve zorlamalarıyla dışa karşı politikalarında köşeye sıkışma durumu yaşadığı, dışa güç getiremeyen hükümet ve ordu güçlerinin halka yönelik saldırılar geliştirdiği, en demokratik eylemde dahi tahammülsüzlükler gösterildiği, haddini aşan kaba şiddet uygulandığı, yıllardır kanayan bir yara olan Kürt sorununun inkâr ve imha yöntemi ile çözümsüzlüğe sürüklendiği dile getirilmiştir (DİHA, 2005). Açıklamada DEM-GENÇ’in, Bağımsız Gençlik Hareketi (BAGEH) bileşenleri, Genç Bakış dergisi ve DEHAP Gençlik Kolları gibi yapıları bünyesinde topladığı ifade edilmiştir (DİHA, 2005).

1968 yılında Dev-Genç tarafından estirilen devrimci rüzgârı yeniden estirmeye hedefleyerek oluşturulan DEM-GENÇ, Kürt kökenli gençlik kadroları yanında sol kökenli devrimcileri de harekete geçirmeyi ve onların eylemsel gücünden yararlanmayı hedeflemiştir (Türkmen, 2007: 19). Ancak bu proje sol kesimlerden istenilen düzeyde destek görmemiş ve atıl kalmaktan kurtulamamıştır. Her ne kadar söz konusu tarihlerde Roj TV tarafından DEM-GENÇ'in yaptığı eylem ve etkinliklerin propagandası sık sık yapılsa da, belirtilen eylemlerin birçoğu BAGEH kadroları tarafından yapılmıştır. İdeolojik olarak marjinal sol gruplarla PKK arasında bir benzerlik söz konusu olsa da, örgüt bu grupların eylem gücünü istediği manada kullanmayı asla başaramamıştır (Türkmen, 2007: 19).

DEM-GENÇ ile BAGEH arasındaki fark, örgüt mensupları tarafından o dönemde çıkarılan Genç Bakış dergisinde şöyle ifade edilmiştir.

“DEM-GENÇ çalışması başlarken girişimde bulunmamızın getirdiği sorumluluk boyutuyla her YÖGEH'li bir DEM-GENÇ'lidir ama her DEM-GENÇ'li bir YÖGEH'li değildir.” (Kızılırmak, 2006: 10)

2.4.4. KOMALEN CİWAN (Koma Komalen Ciwanen Demokratik A Kurdistan - Kürdistan Demokratik Gençlik Konfederalizmi)

26 Temmuz-06 Ağustos 2005 tarihleri arasında yapılan 2. Gençlik Kongresi sonucunda TECAK'ın, KOMALEN CIWAN (Koma Komalen Ciwanen Demokratik A Kurdistan-Kürdistan Demokratik Gençlik Konfederalizmi) adını alması kararlaştırılmıştır (Akkurt, 2010: 71). Kongre'de KOMALEN CİWAN'ın; gençlik örgütlerinin konfederal birliği olduğu, sadece örgütsel bir sistem olmayıp tüm gençlik inisiyatif ve örgütlenmelerinin ortak tavır, duruş ve eylem birliğini kapsadığı, tüm Kürt gençlerinin bir çatı altında toplanması (Demokratik Gençlik Konfederasyonları) ve özellikle liseler ile üniversiteler içerisinde örgütlenerek örgütün kırsal kadrosuna militan temin edilmesi yönünde çalışmalar yapması kararları alınmıştır (MHA, 2005). Kongre sonrasında ayrıca TECAK'a bağlı bölge örgütlenmelerinin de yeni bir oluşuma gitmesi, Türkiye'de faaliyet gösteren BAGEH yapısının yerine Yurtsever Öğrenci Gençlik Hareketi'nin (YÖGEH) kurulması kararlaştırılmıştır (MHA, 2005).

2007 yılı içerisinde KKK yapılanmasından KCK'ya geçişin bir yansıması olarak KOMALEN CIWAN da, 2007 yılı Ağustos ayı içerisinde yeni bir kongre

düzenlemiştir. Söz konusu kongrede PKK'nın yeni bir atılım sürecine girdiği, bu süreçte gençliğin içerisindeki dağınıklıkları giderip yeni bir hamle yapması gerektiği söylenmiştir (Çiçek, 2007: 6).

2005 yılında hayata geçirilen KOMALEN CIWAN gençlik çatı yapılanması, bölge örgütlenmelerinde zaman zaman isim değişikliğine gitmişse de, örgüt içerisinde gençlik yapılanmalarının çatısı konumunda olmayı bugün de halen devam ettirmektedir.

Çalışmanın bundan sonraki kısmında KOMALEN CIWAN altında faaliyet göstermiş ve göstermekte olan YÖGEH, YDGH, DYGM, YDGH yapılanmaları tarihi sırasına göre ele alınmaya çalışılacaktır.

2.4.4.1. YÖGEH (Yurtsever Özgür Gençlik Hareketi)

26 Temmuz-06 Ağustos 2005 tarihleri arasında yapılan 2. Gençlik Kongresi ile birlikte KOMALEN CIWAN (Koma Komalen Ciwanen Demokratik A Kurdistan-Demokratik Gençlik Konfederalizmi) yapısı hayata geçirilmiştir. Bunun devamı olarak 10/13.12.2005 tarihinde, yaklaşık 50 üniversiteden gelen 100'e yakın temsilcinin katılımıyla gerçekleşen ve 4 gün süren konferans sonucunda, BAGEH'in kendisine verilen misyonu tamamladığı ve yerine YÖGEH (Yurtsever Özgür Gençlik Hareketi) yapısının kurulması kararı alınmıştır (Kızılırmak, 2006: 10).

Konferansta öncelikle gençlik örgütlenmelerine mensup şahıslara yönelik yakalamaların protesto edilmesi amacıyla Türkiye genelinde miting yapılması, 'Abdullah Öcalan'ı siyasal iradem olarak benimsiyorum.' adı altında başlatılan imza kampanyasına katılımın arttırılmasına yönelik olarak metropollerde ve Doğu illerinde çalışma yürütülmesi kararlaştırılmıştır (Kızılırmak, 2006: 11). Bunun yanı sıra Abdullah Öcalan'ın avukatlarıyla görüştürülmemesi durumunda, Türkiye genelinde eylemler yapılması planlanmıştır (Kızılırmak, 2006: 11). Konferansta ayrıca 'Özgür Yaşam Komitesi' adı altında bir komitenin oluşturulması, 'Kimlik Bildirimi' adı altında eylemler gerçekleştirilmesi, örgütsel yayınlara abonelik sisteminin geliştirilmesi, YÖGEH tarafından bir internet sitesi oluşturulması, 2006 yılı Nisan ayına kadar genel katılımlı bir 'Kürt Konferansı' düzenlenmesi için hazırlık yapılması, lise gençliğine yönelik örgütlenme çalışmalarının arttırılması, gençlik yapılanmalarına mali destek sağlamak amacıyla, öğrencilerin yoğun olduğu

illerde, kafe, kırtasiye vb. işletmelerin açılması konuları görüşülmüştür (Kızılırmak, 2006: 11).

YÖGEH, devam eden süreçte, doğrudan kırsal alandaki örgüt mensuplarının talimatları çerçevesinde ülke genelindeki tüm üniversitelerde yapılanma oluşturma cihetine gitmiş ve öncelikle bölge sorumluları, kadın sorumluları ve daha altta üniversite sorumlularını belirlemiştir. Ayrıca, yapı tarafından kısa periyotlar halinde başta İstanbul, Ankara ve Diyarbakır olmak üzere müzahir kesimin yoğun olarak yaşadığı illerde propaganda eğitimleri yapılmıştır (Kızılırmak, 2006: 11). Bunun yanı sıra bölge toplantıları aracılığıyla ileriye dönük faaliyet planları düzenlenmiştir.

YÖGEH yapılanması da, BAGEH tarzı bir örgütlenme modelini benimsemiş ve örgütün kırsal alanından gönderilen talimatlar doğrultusunda şehir merkezlerindeki kitleleri harekete geçirmeye yönelik eylemsellik içerisinde olunmuştur. Bu süre zarfında DTP Gençlik, DEM-GENÇ, Alternatif Özgür Liseliler gibi ayrı gençlik hareketleri de YÖGEH'e eylem ve etkinliklerinde destek vermiştir (Karayılan, 2006). Şiddet eylemlerinin talimatı büyük oranda KOMALEN CIWAN'ın internet sitesi üzerinden verilmektedir (Komalen Ciwan, 2007). Bunun yanı sıra eylem talimatları ve yeni dönem politikaları örgütün kırsal alanına gidip gelen kuryeler vasıtasıyla, YÖGEH kadrolarına ulaştırılmaktadır. Ülke genelinde faaliyet gösteren YÖGEH yapılanmaları, örgüt tarafından önem atfedilen; 15 Şubat (Abdullah Öcalan'ın 1999 yılında Kenya'da yakalanarak ülkemize getirilmesinin yıldönümü), 27 Kasım (PKK/KCK terör örgütünün kuruluş yıldönümü), 4 Nisan (Abdullah Öcalan'ın doğum günü), 15 Ağustos (Örgütün ilk silahlı eyleminin yıldönümü) gibi tarihlerde şiddet içeren sokak eylemleri vasıtasıyla kitleleri harekete geçirmeye çalışmaktadır (Komalen Ciwan, 2007).

Özgür Halk isimli derginin Ekim 2007 tarihli sayısında, terör örgütünün üst düzey yöneticilerinin, gençlik örgütlenmelerinin oluşumları ve eylem tarzlarına yönelik olarak bazı talimatlar yayınladıkları görülmüştür (Karayılan ve Bayık, 2007: 8-14). Bu talimatlarda genel olarak, öğrenci hareketinde yaşanan sorunların giderilmesi için oluşturulacak yeni koordinasyonun ilk hedefinin tek bir gençlik örgütünün kurulması olduğu; öncülerinin kendilerini komite tarzında örgütlemeleri gerektiği; lise, üniversite, parti gençliği, kültür, basın komiteleri kurularak komitelerin genel meclis ve koordinasyonuna bağlanmasının yerinde olacağı; öğrenci

hareketi koordinesinin dağa çekileceği, gelmeyenine ise teşhir edileceği; hapiste olanların hapisten çıkınca dağa çekilecekleri, durumlarına göre, yurt içi yurt dışı veya dağ olarak faaliyet alanlarının yeniden belirleneceği; Yurtsever Gençlik Hareketi çatısı altında bir örgütlenmeye gidileceği; lisede, mahallede, üniversitede bu adla çalışmalar yapılacağı, bunun alt komitelerinin lise, üniversite, parti gençliği komiteleri şeklinde örgütlenmesi gerektiği belirtilmiştir (Karayılan ve Bayık, 2007: 8-14).

YÖGEH döneminde yapılan eylemler ile daha çok Öcalan'ın örgüt açısından çok önemli olduğu ve çözüm noktasında birinci derecede muhatap alınması gerektiği söylenmek istenmiştir.

2.4.4.2. YDGM/H (Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi/Hareketi)

2007 yılı ile birlikte örgütün silahlı kanadı tarafından yeni bir ateşkes süreci başlatılmıştır. PKK, mücadele açısından güçsüz bulunduğu ve etkili eylem gücünü yitirdiği kış aylarında genel olarak tek taraflı ateşkes süreçleri ilan etmektedir. Tek taraflı ateşkeslerde temel amaç bir taraftan yeniden toparlanma ve güç tazeleme diğer taraftan güvenlik kuvvetlerinin operasyonlarına karşı belirli bir ön alma yapmaktır (Semiz, 2013: 78).

Ateşkes süreci gençlik örgütlenmeleri açısından da büyük bir önem taşımaktadır. 2007 başındaki bu dönemi ve YDG (Yurtsever Demokratik Gençlik) yapısının kurulması öncesindeki genel durumu, yapının o dönemki sorumlularından Y.G. örgüte müzahir Haftaya Bakış isimli gazeteye verdiği mülakatta şu şekilde açıklamıştır.

“2007 yılıyla birlikte söz konusu sürece dur denilmiştir. Merkez düzeyinde, bölgeler düzeyinde, iller, üniversiteler ve liselerde birçok eğitim yapıldı. Kürtler 2007 yılına girerken daha umutlu girdiler. Bir ateşkes söz konusuydu, ateşkesin bir barışla taçlandırılacağı düşüncesi, umudu halkımızda yoğundu. Fakat bu ateşkes süreci çok gelişmeden Kürt Halk Önderi'nin zehirlendiğine ilişkin çeşitli açıklamalar basına yansıdı. Bu toplumda bir infial durumu yarattı. Kürt gençliği de bu tepkinin merkezinde yer alıyordu. Yine 22 Temmuz seçimleri Kürtler açısından çok büyük bir anlam ifade ediyordu. 2007 bir yönüyle hem eylem hem de pratik çalışma itibarıyla önemli bir yıl oldu. Ağustos ayıyla gençlik örgütü kendi tartışmalarında son noktayı koymuştur.” (Haftaya Bakış, 2008)

Bu gelişmelere paralel olarak 25-27 Temmuz 2007 tarihlerinde örgüte yakın gençlik yapılanmalarının katılımıyla İstanbul'da bir toplantı yapılmış, DTP Gençlik, DEM-GENÇ, YÖGEH, AÖL isimli yapılanmaların birleştirilerek Yurtsever Gençlik

Hareketi (YGH) adıyla tek çatı altında faaliyet yürütmesi kararı alınmıştır. Bu toplantı sonrasında 2007 Kasım ayı içerisinde ikinci bir toplantı daha yapılmış ve gençlik faaliyetlerinin Yurtsever Demokratik Gençlik Hareketi (YDGH) adıyla yürütülmesi kararlaştırılmıştır (Çiçek, 2007: 6-8)

YDGH'ye ilişkin olarak ilişkin 25 Ocak 2008 tarihinde örgütün o dönemki TV kanalı olan ROJ TV'de yayınlanan haberde şu hususlara değinilmiştir;

“Kürt gençleri ‘Yurtsever Demokratik Hareketi’ adı altında yeni bir örgütlenmeye gidiyor. Gençlik Hareketi, Şubat ayında bir konferans düzenleyecek. Konferans hazırlıklarına ilişkin bilgi veren Yurtsever Demokratik Gençlik Hareketi üyesi Y.G., 2008 yılında güçlü bir çıkış yapmak için Kürt gençlerine aktif katılım çağrısı yaptı. Anadilde eğitim kampanyası, canlı kalkan girişimi gibi birçok eylemle Türkiye’nin gündeminde önemli bir yer tutan Kürt gençleri yeni bir örgütlenme hazırlığı içinde. Yurtsever Demokratik Gençlik Hareketi üyesi Y.G., Şubat ayında gerçekleştirecekleri konferansla gençleri ortak kimlik olan yurtseverlikle birleştireceklerine dair umutlu olduğunu söyledi. Y.G., konferansla Kürtlerin siyasal iradesini kabul etmek istemeyen ve Kürt gençlerini sosyal batağa sürüklemek isteyen tüm politikalara artık yeter diyeceklerini söyledi. Y.G. ayrıca, 2008’de ‘Türk ordusuna askerlik yapma!’ şiarını gençliğin sistem karşısındaki temel sloganı yapmayı hedeflediklerini açıkladı.” (Roj TV, 2008).

Gençliğin üst sorumluları tarafından yapılan bu ve benzer açıklamalar, yeni yapılanmanın süreç içerisinde takınacağı pozisyona ilişkin ipuçları içermektedir.

1-3 Şubat 2008 tarihinde YDGH'nin (Yurtsever Demokratik Gençlik Hareketi) Diyarbakır'da ilk genel konferansı gerçekleştirilmiştir. Konferansta, YDGH'nin, terör örgütüne müzahir YÖGEH, AÖL, GKM, GENÇ BAKIŞ, GENÇ KADIN isimli alt gençlik örgütlenmelerinin çatı yapılanması olduğu, söz konusu örgütlenmeler ile KOMALEN CİWAN arasındaki organik bağı sağlamak ve sürdürmekle yükümlü olduğu belirtilmiştir (Alataş, 2008).

Genelde meclis, yerelerde ise komiteler biçiminde örgütlenmeyi esas alan bu yapı, işçi, köylü, öğrenci tüm kesimlerden Kürt gençliğini bir araya getirerek örgütlemeyi hedeflemiştir. Yapı içerisindeki kadın kadrolar da yine kendi içlerinde ayrı bir örgütlenme geliştirmiştir. 30 kişilik genel meclis içerisinde, her bir komitenin temsilcisi bulunmaktadır (Alataş, 2008).

Türkiye'nin pek çok ilinden 120 civarında temsilcinin katıldığı konferansın ilk günkü bölümünde daha çok legal alanda faaliyet gösteren siyasal parti temsilcilerine söz verilmiştir. İkinci günkü oturum ise kadrolar dışındaki şahıslara kapalı olarak gerçekleştirilmiştir. Bu bölümde yapılan toplantı ile ilgili olarak YDGH

sorumlusu Y.G. tarafından örgüte müzahir internet sitesine verilen demeçte; siyasal İslam ve Kürtlerin imhasını hedef edinen her türlü saldırının bir eylem gerekçesi olarak kabul edildiği, Kürt gençliğinin alacağı tavrın ve duruşun süreci belirleyeceği, konferansta iki gün boyunca mücadele konusunda eksikliklerin ortaya koyulduğu ve kararlar alındığı, Kürtlere karşı yürütülen imha ve inkâra karşı her türlü saldırının bir eylem gerekçesi olarak kabul edildiği, bu uğurda yapılacak her eylemin ise meşru kabul edildiği ifade edilmiştir (Alataş, 2008).

Gerek söylemlerinde gerekse gerçekleştirdiği şiddet eylemlerinde radikal bir çizgi izleyen YDGH yapılanmasına yönelik olarak, kongre sonrasında gelişen dönemde adli takibat başlatılmış ve 2008 yılı Mart-Haziran ayları arasındaki 3 aylık süreçte, 200’den fazla YDGH üyesi tutuklanmıştır (Haftaya Bakış, 2008).

Adli operasyonlar sonrasında ciddi bir kadro eksikliği içerisine giren YDGH, yaşanan dağınıklığı aşmak, adli kovuşturmadan kurtulmak ve kendisine legal bir görünüm verebilmek amacıyla, DTP çatısı altında, partinin gençlik kolları gibi görünme kararı almış ve bu amaçla 01 Haziran 2008’de Diyarbakır’da DTP Gençlik Kongresini gerçekleştirmiş ve kongrede (31) kişilik bir genel meclis belirlenmiştir (Gelecek, 2008: 6). Kongrede gençlik adına konuşan C.A.; Türkiye gençlerinin dikkatini bölgede yaşanan savaşa çekmek istediklerini, bu nedenle kongreyi Diyarbakır’da yaptıklarını, savaştan en çok gençlerin etkilendiğini ve bedel verdiğini, kendilerinin savaşın içinde doğan bir kuşak olduğunu ve savaşın içinde büyüdüklerini, 1000’e yakın YDGH üyesinin tutuklandığını ve İstanbul’da Barış ADSIZ isimli bir üyelerinin hunharca öldürüldüğünü, Kürtlere yönelik gerçekleştirilen linç olaylarının şu ana kadar hiçbir zamanda olmadığı kadar arttığını, linç olaylarının daha da artması durumunda kendilerini nasıl koruyacaklarını çok iyi bildiklerini, ‘Demokratik Özerk Kürdistan’ ile Türkiye’nin bölünmeyeceğini aksine Kürtlerin devlete yakınlaşacağını, Kürt kültürü ve dili üzerindeki yasakların ve 12 Eylül Anayasası’nın kaldırılması gerektiğini söylemiştir (Rojaciwan, 2008a).

Kongrede ayrıca DTP Eşbaşkanı Emine AYNA tarafından, YDG Meclisi’nin DTP’nin gençlik meclisi olduğu ve bine yakın gencin YDG’ye üye olmaktan tutuklandığı vurgusu yapılarak YDGH’nin legal bir yapılanma olduğu görüntüsü verilmek istenmiştir (Gelecek, 2008: 6). Kongrede PKK ve Demokratik Konfederalizm bayraklarını taşıyan gençlik kadroları, Abdullah Öcalan’ın posterini

açmıştır(Özgürleşen Yurtsever Gençlik, 2008: 10). Siyasi parti temsilcilerinin YDGH'nin, PKK ile bağlantısını gizlemeye çalışmalarına rağmen, kongre sırasında yaşanan gelişmeler bunun doğru olmadığını göstermiştir.

12 Haziran 2008'de Fırat Haber Ajansında yer alan '*Komalen Ciwan Gençleri Mücadeleye Çağırıldı*' başlıklı haberde de kongrede alınan kararlardan bahsedilmiştir. Buna göre kongrede; gençlik hareketinin temel görevinin Öcalan ile Kürt halkının özgürlüğünü sağlamak ve gençlerin HPG⁴ (Hezen Parastina Gel, Halk Savunma Güçleri) kadrolarına katılımlarını artırmak olduğu, devrimsel düzeyi zaferle taçlandırmanın eşiğine gelindiği, bu nedenle dönemin görevlerine gereken hassasiyetin gösterilmesi gerektiği, tüm kadro ve çalışanların görevlerine yüksek bir sorumlulukla yaklaşmaları, bilinç ve kararlılıkla 'Edi Bese/Yeter Artık' hamlesinin 2. aşamasına katılarak eylemleri yükseltmeleri gerektiği deklare edilmiştir (Fırat Haber Ajansı, 2008).

Bu kararların devamı olarak 2008 Kasım ayı içerisinde çıkarılan Fedaileşen Yurtsever Gençlik dergisinde eylem çağrılarına yönelik haberlere yer verilmiştir (YDGM, 2008: 9).

"...en son gerçekleştirilen meclis toplantısında okulları boykot etme, kitlesel yürüyüşler düzenleme, üniversitelerde gençlik kürsüleri oluşturma ve çalışma yürütülen tüm alanlarda öncelikli olarak Kürtçe dilinin kullanma kararı alan YDGM'nin bütün Kürt ve Türk gençlerini eylemselliklerde yer almaya çağırdığı"

Örgütsel kaynaklardan yayınlanan bu türden talimatlar, YDG kadroları arasında ciddi bir hareketliliğe neden olmuş ve yapının eylemselliğini arttırmıştır. 15 Kasım 2008'de Diyarbakır DTP il binasında Diyarbakır merkez ve ilçeler dâhil olmak üzere toplam (250-300) kişinin katılımıyla Diyarbakır YDGM (Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi) 1. Konferansı yapılmıştır. Konferansta genel olarak; yürütülen mücadelede gençlere daha çok güvenildiği, gençlerin Öcalan'a ve örgüte sahip çıkması, dış ilçeler ile buralardaki köylere gidilerek gençlik yapılarının oluşturması gerektiği, Kürtçeye daha çok ağırlık verilerek her yerde Kürtçe konuşulması, derneklerin ve kurumların olduğu her mahallede dil kurslarının verilmesi kararlaştırılmıştır (Rojaciwan, 2008b). Konferansta ayrıca Orhan Doğan sanat evinin açılması gerektiği, fuhuş işleri yapanlara ve esrar satıcılarına yönelik caydırıcı eylemlerin yapılmasının önemli olduğu, tüm kahvehane ve kafe türü

⁴ PKK terör örgütünün 2000 yılında düzenlenen 7. Kongresi sonrasında kurulan silahlı aparatı

işyerlerine Öcalan'ın görüşme notlarının dağıtılması gerektiği, tüm liselerde ve mahallelerde komiteleşmeye ve kooperatifleşmeye önem verileceği, anadilde eğitim eylemlerinin üst düzeyde tutulacağı ve yaygınlaştırılacağı, Öcalan'a dönük gelişen saldırıların Kürtler ve Kürt gençleri tarafından kabul edilemeyeceği şeklinde kararlar alınmıştır (Rojaciwan, 2008b).

YDGM, her ne kadar kendini legal alan içinde gösterme gayreti içerisine girse de, terör örgütünün kadro kaynağı olarak görülmeden kurtulamamış ve adli çalışmalarda örgütün gençlik yapılanması olarak kabul görmüştür. Van 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 11 Mart 2011'de karara bağladığı davanın temyiz işlemine bakan Yargıtay 9. Ceza Dairesi tarafından verilen kararda şu ifadeler geçmektedir (AA, 2012).

“Silahlı terör örgütü PKK'nın gençlik yapılanması olup dairemizce de terör örgütü oldukları kabul edilen Yurtsever Demokratik Gençlik (YDG) ile Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi'ni (YDGM) içinde barındıran, üst yapılanma olarak görülen KCK'nın, PKK ile bağlantısı açıklanan amaç ve stratejisi, hiyerarşik yapısı, üye sayısı, sahip olduğu silahlı ve zorlayıcı gücü itibarıyla devletin egemenliği altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden cebren ayırmaya yönelik amaç suçu gerçekleştirmeye elverişli silahlı terör örgütü niteliğinde bulunduğu sonucuna varılmıştır.”

Terör örgütünün kitlesel eylemlerde öncelikli olarak kullandığı gençlik yapılanmasının süreç içerisinde yapılan operasyonlarla işlevini yitirerek faaliyet yürütemez duruma gelmesi nedeniyle 2010 yılı başında yeni bir yapılanma sürecine girilmiştir. Buna ek olarak 12.12.2009 tarihinde Anayasa Mahkemesi, DTP'nin kapatılmasına karar vermiş ve böylelikle Kürt siyasetinin yeni adresi BDP (Barış ve Demokrasi Partisi) olmuştur. BDP (Barış ve Demokrasi Partisi) ile birlikte gençlik örgütü de kendini yeniden organize etme kararı almıştır.

2.4.4.3. DYGM (Demokratik Yurtsever Gençlik Meclisi)

DTP'nin (Demokratik Toplum Partisi) kapatılması sonrasında siyasi yasak almayan Kürtçü politikacıların tamamına yakını BDP'ye (Barış ve Demokrasi Partisi) geçiş yapmıştır (CNN TÜRK, 2009). Anayasa Mahkemesi tarafından siyasi yasak almayan üst düzey DTP kadrolarının yeni partiye gelmesi sonrasında 01.02.2010 tarihinde Ankara'da, BDP 1. Olağan Kongresi düzenlenmiştir. Kongre öncesinde yapılan operasyonlar sonucunda ciddi kadro sıkıntısı içerisinde bulunan gençlik örgütlenmesi bu kongrede isminin DYGM (Demokratik Yurtsever Gençlik) olduğunu ve partinin

gençlik örgütlenmesi olarak faaliyet göstereceğini kamuoyuna duyurmuştur (BDP Tüzüğü, 2010).

YDGM, her ne kadar isim değişikliğine gitmişse de örgütlenme açısından herhangi bir değişiklik yapmamıştır. DYGM de tıpkı YDG gibi Meclis-Bölge-İl Yürütmeleri üzerinden örgütlenmesini yapmıştır. Bir ilde yürütme kurulup kurulmayacağı tamamen Gençlik Genel Meclisinin inisiyatifindedir. İl yürütme ya da bölge yürütme sorumlusu Gençlik Genel Meclisi tarafından belirlenir. Belirlenen kişi ‘inisiyatif’ olmuş olur ve kendisine verilen bölgeye gidip görevine başlar.

“27 Kasım 2010 tarihinde yapılan operasyondan sonra yapı içerisindeki birçok sorumlu, gençlik merkezinde bulunan molotoflar nedeniyle tutuklanmıştı. Tutuklamalar sonrasında bizim fakülte içerisinde bazı arkadaşlar kendi başlarına eylem kararı almaya başladılar. Bunun üzerine Diyarbakır’dan M... arkadaşına inisiyatif verilerek Ankara’ya gönderildi. M. arkadaş yaptığı ilk toplantıda kendisi dışında kimsenin eylem kararı alamayacağını söyledi.”

2010-2011 eğitim/öğretim yılının başlamasıyla birlikte DYGM adına faaliyet yürüten şahıslar tarafından, büyük illerde, örgütün askeri kanadından verilen gündemlere paralel olarak şiddet eylemleri tırmandırılmıştır. Gençlik yapısının basın organı Öncüleşen Yurtsever Gençlik dergisinin 2010 yılı Şubat ayı sayısında, örgütün askeri kanat yöneticilerinden Murat KARAYILAN, Cemal BOTAN Kod ismiyle gençliğe;

“Önderlik, gençliği halkın savunma gücü olarak görevlendirdi. Öyle görünüyor. Gençlik kendisini Önderliğe karşı sorumlu hissetmelidir. Şimdiki gençlik neslinin görevi Önderliği özgürleştirmektir. Buna göre hareket etmesi gerekir.”

şeklinde talimat vererek (Karayılan, 2010: 23), gençliğin Öcalan’ın serbest bırakılması amacıyla eylemlerini arttırmasını istemiştir. Bu talimatın ne anlama geldiğini anlamak için aynı derginin bir sonraki sayısına bakmak yeterli olacaktır. Derginin Mart ayı sayısında yayınlanan ‘Herkes, Her Yerde Eylemde’ isimli yazıda Komalen Ciwan ve KCK tarafından gençliğe dönük yapılan eylem çağrıları sonrasında ülke genelinde bütün gençlerin sokaklarda polislerle çatışmaya girdiği, nokta eylemler ve araç yakmalarla gençlik kadrolarının güvenlik kuvvetlerini sıkıştırdığı yer almaktadır (Devrimleşen Yurtsever Gençlik, 2010: 7). Aynı dergide ayrıca, Adana, Adıyaman/Kâhta, Ağrı/Doğubeyazıt, Diyarbakır, Batman, Tunceli, İstanbul, Bingöl, Antalya, Hatay, Iğdır, Hakkâri, Şırnak, Mardin, Mersin, Urfa ve Van illerinde gençlik kadroları tarafından yapılan şiddet eylemleri bir bir üstlenilmiştir. Üstlenilen eylemler arasında; adliye binasına molotoflu saldırı,

marketlere molotoflu saldırı, markete ses bombası atma, bazı ATM'lerin yakılması, onlarca aracın kundaklanması gibi eylemler bulunmaktadır (Devrimleşen Yurtsever Gençlik, 2010: 8-11).

Terör örgütünün gençlik yapılanması, legal faaliyetlerde DYG (Demokratik Yurtsever Gençlik), illegal faaliyetlerde ise DYGM (Demokratik Yurtsever Gençlik Meclisi) isimlerini kullanarak adli takibattan kurtulmaya çalışmıştır. Ne var ki 2009 yılı sonrasında terör örgütü ile bazı devlet yetkilileri arasında başlayan -önceleri kapalı, daha sonra kısmen kamuoyu ile paylaşılan- görüşmeler sırasında, DYGM'nin eylem gücü örgüt tarafından bir baskı aracı olarak kullanılmıştır. Nitekim Abdullah Öcalan tarafından devlet ile görüşmelerin istendiği düzeyde olmadığı ve 31.05.2010 tarihinden sonra kendisinin fikri olarak aradan çekileceği (Albayrak, 2013: 75) şeklinde bir açıklama yapılması sonrasında, örgütün askeri kanadı, DYG'yi özel savaş yöntemlerini kullanarak eylem yapmaya çağırmıştır (Atılımda Yurtsever Gençlik, 2010: 8). Bu süreçte yine Öcalan tarafından ortaya atılan Öz Savunma Birlikleri fikri, gençlik yapısı tarafından üstlenilmiş ve birçok bölgede bu noktadan hareketle eylemler gerçekleştirilmiştir.

Gençliğin yayın organında bu amaçla yapılan birçok eylemden bahsedilmiştir. Üstlenilen eylemler arasında Şirnak Silopi İlçesinde bir şahsın aracının yakılması, Adana Gülbahçesi Mahallesinde bir aracında ateşe verilmesi, Adana Emniyet Müdürlüğü'ne ait bir araca ses bombası atılması, İstanbul Fındıklı Mahallesindeki 5 aracın ateşe verilmesi, Diyarbakır Mardin Kapı civarında bulunan bir kıraathaneye ses bombası atılması, Ağrı merkezde bulunan BİM markete molotoflu saldırı düzenlenmesi bulunmaktadır (Atılımında Yurtsever Gençlik, 2010: 8-10). Gençlik kadroları tarafından düzenlenen bu eylemlerin muhteviyatı incelendiğinde, gençlik yapılarının, örgütün askeri kanadının şehirlerdeki yansıması, örgütün şiddet kurgusunun üniversite ve metropollerdeki aktörü olduğu kolaylıkla anlaşılmaktadır.

2010 yılı sonuna gelindiğinde, üniversitelerde yaşanan Kürt-Türk kavgaları, Habur sınır kapısından girerek teslim olan örgüt mensuplarından bazılarının daha sonra tutuklanması ve özellikle Doğu ve Güneydoğu'da askeri operasyonların devam etmesi gibi gelişmelere tepki olarak illegal eylemleri hızlandıran DYG, zaman içerisinde geliştirdiği gizli bir haberleşme ağı ile birlikte tümüyle marjinal bir konuma geçmiştir.

“03.... 2010 Cumartesi günü MEGAM’da (Mezopotamya Gençlik Araştırma Merkezi) bulunduğumuz sırada H. beni aradı ve nerede olduğumu sordu. Ben de kendisine Diyarbakır’a geldiğimi ve evde olduğumu söyledim. Bunun üzerine H. biraz da telaşlı bir şekilde BDP İl binasına geçmemi ve kendisi oraya gelinceye kadar orada beklemem gerektiğini, durumun önemli olduğunu söyledi. Saat 13.00 sıralarında BDP İl binasına gittim ve gençlik odasına çıktım. Ben geldikten yaklaşık 2 saat sonra H. geldi. Kendisi ile ayrı bir odaya geçtik. Odada bulunduğumuz esnada bana sırasıyla ‘Pasaportun var mı?’, ‘10 günlük bir eğitim programı için uygun musun?’, ‘Eğitim Kandil’de ana karargahta yapılacak?’ sorularını bir kağıda yazarak sordu. Ben de bu sorulara yine yazı ile cevap verdim. Birlikte yaptığımız bu yazışma sonrasında il binasından çıktık.”

Şiddet eylemlerinin tırmanışa geçmesiyle birlikte 28.04.2011 tarihinde Diyarbakır’da yapılan operasyonda gençliğin Türkiye sorumlularından olan ve aynı zamanda gençlik içerisindeki operasyon birimlerinin başında olduğu iddia edilen C.A. isimli şahıs yakalanmıştır (Bugün, 2011). 2011 yılından 2012 Haziran ayına kadar geçen süre içerisinde ülke genelinde birçok operasyon yapılmıştır (Bianet, 2011; Haber 7 2012). KCK’ya yönelik yapılan bu operasyonlar 18.11.2012 tarihinde, cezaevlerinde bulunan tutuklu ve hükümlü örgüt mensuplarının Abdullah Öcalan’dan gelen talimat sonrası devam ettirdikleri açlık grevlerine son vermesi ile kesintiye uğramıştır. Zira bu olay ile birlikte bazı devlet görevlileri ile Abdullah Öcalan arasında bir takım görüşmelerin olduğu ortaya çıkmıştır. Bu konu ile ilgili olarak dönemin Başbakan yardımcısı Beşir Atalay tarafından Anadolu Ajansına verdiği mülakatta şu hususları dile getirmiştir.

“Ada ile görüşme konusu zaten bu olaydan önce de olmuştu. Basına da yansıdı. İstihbarat birimlerimizin elemanları zaten görüştüler. O kongreden sonra bir görüşme olmuştu. Zaten kardeşi daha sonra yine görüşmeye gitmişti. Bu çerçevede de yine o şekilde bir adım atılmış oldu. Yani biz bu sorunların kökten çözümü, Türkiye’nin bu sorunlardan kurtarılması için bu çok kapsamlı, çok boyutlu çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Burada somut şeyler söylemek istemiyorum. Esasen durmayan o çalışmalarımıza biz yine devam edeceğiz.”

Bu temaslara paralel olarak adli operasyonlarda bir duraksama gözlenmiştir (Özdemir, 2012). 2012 yılı sonundan 2014 yılının başına kadar ülke genelinde örgütün gençlik yapılanmasına yönelik -doğu bölgelerinde yapılan bir kaç münferit operasyon dışında- herhangi bir planlı operasyon yapılmamıştır.

2.4.4.4. YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi)

2012 yılı içerisinde ülke genelinde örgütün her alanına (İdeolojik Alan, Basın Alanı, Önderlik Komitesi Alanı, Sendika Alanı, Kadın Alanı, Gençlik ve Siyasal Alan) çok ciddi operasyonlar düzenlenmiş ve örgüt her anlamda ciddi bir kadro sıkıntısı

içerisine girmiştir (Haber 7, 2012). Bu durum, dönemin İçişleri Bakanı Sn. İdris Naim ŞAHİN tarafından 03.01.2013 tarihinde yapılan büyükelçiler toplantısında şu sözlerle dile getirilmiştir.

“2012 yılında; ülke genelinde, güvenlik güçlerimizce yürütülen çalışmalar neticesinde, (600)’e yakın terörist etkisiz hale getirilmiş, yaklaşık 4,5 ton patlayıcı madde ele geçirilmiş, örgüt kamplarında silah ve bomba eğitimi almış, şehir isyanlarının öncü kadroları olmaları planlanan, özellikle polisimize yönelik suikast türü eylem arayışları olan (141) ÖSB’li terörist (Öz Savunma Birliği) yakalanmış, ayrıca, şehir merkezlerinde sansasyonel eylem arayışında olan (86) bombacı örgüt mensubu yakalanarak, terör örgütünün planladığı çok sayıda eylem engellenmiştir. Yine bu süre zarfında; örgütten kaçışlar geçmiş yıllara göre artmış ve (200) terörist teslim olmuştur. Terör örgütünün, başta Hakkâri/Şemdinli olmak üzere, kırsalda ‘alan hâkimiyeti’ sağlama, ‘devrimci halk savaşı’ başlatma gibi girişimleri akamete uğratılmıştır. Son olarak, 2012 yılının son günü Diyarbakır Lice ilçesi kırsalında icra edilen operasyonda (10) BTÖ mensubu silahlarıyla birlikte etkisiz hale getirilmiş; arazi aramalarında da (2) adet sığınak ve (1) depo içerisinde muhtelif miktarda yaşam malzemesi ele geçirilmiştir. İstihbarat birimlerimiz tarafından elde edilen telsiz görüşmelerinde, güvenlik birimlerimizce aralıksız devam eden başarılı operasyonlar sayesinde, yurtiçinde ve kırsal alanda faaliyet gösteren terör örgütü mensuplarının istenen seviyede eylem gerçekleştiremedikleri belirtilmektedir. Sonuçta; örgütçe ‘final yılı’ olarak ilan edilen ve büyük hedefler yüklenen 2012 yılı, bölücü örgütün en kötü senesi (hezimet yılı) olmuş ve sorumlu düzeydeki teröristler 2012’yi ‘kayıp yılı’ olarak nitelendirmek zorunda kalmıştır.” (Şahin,2013).

Bağımsız Birleşik Kürdistan kurma amacıyla 2012 yılında yeniden bir hamle sürecine giren örgüt, Devrimci Halk Savaşı söylemini yeniden dolaşıma sokmuştur (Özcan, 2012: 25). KCK operasyonlarıyla kadro ve lojistik konularda yaşanan sıkışma, bu yolla giderilmeye çalışılmıştır. Devrimci halk savaşında gençlik yapılanmasına da 3 önemli görev biçilmiştir (İnsan, 2013: 3). Bu savaşta gençliğin öncelikli görevi örgütün kırsal alanına militan yetiştirmektir. Gençlik kadrolarına, parti tarihi⁵ ve kadro bilinci eğitimi verildikten sonra uygun olanlar savaşçı olarak Komalen Ciwan üzerinden örgütün kırsal kadrolarına aktarılacaktır (İnsan, 2013: 3).

Devrimci Halk Savaşı’nda gençliğin ikinci fonksiyonu, kırsal alana giderek buralarda silah kullanma, bomba yapımı, suikast-sabotaj düzenleme gibi eğitimleri almak ve şehirlerdeki ÖSB (Öz Savunma Birlikleri) kadrolarını oluşturmaktır (Yılmaz, 2012: 4). Örgüt içerisinde şehirlerde yapılacak suikast, küçük çaplı bombalama konuları, sabotaj vb. türü eylemler için konumlandırılan ÖSB’ler, tamamen gençlik kadroları içerisinden seçilmektedir (İnsan, 2013: 4). Gençlik

⁵ Parti tarihi örgüt içerisinde yapılan her kadro eğitiminde verilen temel derstir. Burada 'parti' ile kastedilen PKK yani Kürdistan İşçi Partisi tarihidir.

faaliyetleri sırasında yaptığı çalışmalarla kısmen ön plana çıkan kadrolar, diğerlerinden ayrı bir eğitime tabi tutulur ve ÖSB olarak konumlandırılır.

Devrimci Halk Savaşında gençlik yapılanmasının son fonksiyonu da kitlesel şiddet eylemlerinde aktif rol almaktır (Roni, 2013: 13). Bir başka ifade ile Öcalan'ın mahkûmiyet şartlarının düzeltilmesi, Demokratik Özerklik, anadilde eğitim hakkı, açlık grevi eylemi yapan mahkûmların şartlarının kabul edilmesi vb. örgütsel taleplerin yerine getirilmesi için şehir merkezlerinde, molotof atma, araç yakma, kamu binalarına zarar verme, güvenlik güçlerine silahlı, taşlı, patlayıcı saldırıda bulunma gibi şiddet eylemleri gerçekleştirmektir (Amed, 2013: 23).

PKK/KCK, 2012 yılında hedeflediği 'Devrimci Halk Savaşı' stratejisinin istediği düzeyde gerçekleşmemesi üzerine bazı değişikliklere gitmek zorunda kalmıştır (Devrim, 2012). Stratejinin kırsal ayağında yoğun saldırılar gerçekleştirilirken şehirlerde bir isyan havası oluşturulamamıştır. Buna bağlı olarak örgüt, gençlik alanının yetersiz kaldığını düşünerek, üst yönetiminde bazı yapısal değişikliklere gitmiştir. Kitlesel eylemleri yönetecek ve müzahir grupları heyecanlandıracak radikal eylemler amaçlayan Komalen Ciwan, 11-15 Kasım 2012 tarihleri arasında Irak'ın kuzeyinde gerçekleştirilen 4. Kongresi'nde, gençliğe yönelik ciddi eleştirilerde bulunmuştur (Devrim, 2012). KCK Yürütme Konseyi üyesi Duran KALKAN tarafından kongrede;

- ✓ Gençlik örgütlenmelerinde bir daralma olduğu,
- ✓ Önümüzdeki süreçte örgüte bağlı gençlerin kırsalda, ideolojik mücadelede ve propagandada büyük bir hamle yapacağı,
- ✓ Devrimci halk savaşı stratejisinin kırsal ayağının savaşı geliştirdiği, bunun devam edeceği, 'serhildan' ayağında ise kitlesel eylemliliğin ve şiddetin ortaya çıkarılacağı,
- ✓ Sokakları, mahalleleri, kasabaları devlet etkinliğinden çıkartarak, buralarda devleti işlemez kılarak demokratik toplumun demokratik özerkliğinin inşa edileceği,
- ✓ Serhildanlara önemli görevler düştüğü, örgütün 'serhildan'ları geliştirmeye çalışacağı, gençlerin 'serhildan'ları geliştirmekle görevli oldukları,

- ✓ ‘Serhildan’ın eskisi gibi demokratik kitle eylemliliği değil, kitlenin örgütlü meşru savunmasını ortaya çıkartma eylemliliği olarak gündeme gireceği ifade edilmiştir (Kalkan, 2012).

Örgütün üst yönetimi tarafından yapılan bu eleştiriler sonrasında gençlik yapılanmalarının revize edilmesi kararı alınmıştır. Bu kongreden yaklaşık 3 ay sonra 24 Şubat 2013’te Diyarbakır Fiskaya Mahallesi’nde, Dicle Üniversitesi’nin servis işlerini yapan özel bir firmaya ait servis aracı ateşe verilip yakılmıştır (Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik, 2013a: 61). Bu eylemin akabinde Fırat Haber Ajansı’nda, ‘Kürdistan Gençliğinin Çatı Örgütü İlan Edildi’ başlığıyla yayınlanan haberde; örgütün gençlik yapılanmasının YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi) ismini aldığı, yapının kendisini Kürdistan gençliğinin çatı örgütü olarak tanıttığı, mahalleler, liseler, üniversiteler başta olmak üzere tüm alanlarda örgütlenileceği ifade edilmiştir (Fırat Haber Ajansı, 2013b).

Haberde ayrıca YDGH’nin; din sömürsünü imha edeceği, AKP’nin sömürgeciliğini ve işgalciliğini defedeceği, Kürtlerin ulusal varlığına yönelik herhangi bir parçadaki saldırı ve yönelimlere karşı cevap olunacağı, 4. Hamle dönemi perspektifi temelinde zaferi getirecek radikal serhildanların örgütleneceği, *Abdullah ÖCALAN’a özgürlük ve Kürdistan’a statü* kazandırılincaya kadar isyanı yükseltmeyi temel amaçları olarak belirledikleri ifadeleri yer almıştır (Fırat Haber Ajansı, 2013b).

Aynı dönemde YDG-H tarafından yayınlanan bildiride; tüm toplumlarda gençliğin değişimin öncü gücü olduğu, bu nedenle tüm iktidarların gençliği etkisi altına almaya çalıştığı söylenmiştir (YDGH, 2013: 59). Bildiride ayrıca Türkiye’de de devletin gençleri kontrol etmek için (3) yöntem uyguladığı, bunlardan birincisinin devlet eliyle fuhuş mekânlarının açılması ve Kürtlerin ahlaki çöküntüye uğratılması, ikincisinin uyuşturucunun yaygınlaşarak sağlıklı düşüneyemeyen bireylerin oluşturulması, üçüncü ve en kapsamlısının da cemaat ve tarikatlar eliyle Kürt gençlerin yobaz, kaderci ve kendi toplumsal gerçekliğine yabancılaştırılması olduğu, özellikle Gülen grubunun dersane ve yurtlarıyla Kürt gençlerini kandırdığı vurgulanmıştır (YDGH, 2013: 59). Böylelikle YDG-H’nin, Kürdistan gençliğinin çatı örgütü olarak mahalleler, liseler ve üniversiteler başta olmak üzere tüm gençlik kesimlerinde örgütleneceği açıklanmıştır. Bu açıdan bakıldığında YDG-H’nin de

tıpkı YDGM-DYGM'ye benzer bir örgütlenme modelini benimsediğini söylemek yanlış olmayacaktır.

YDGH'nin kuruluşunun ilanının ardından yayınlanan bildirilerde sık sık bölge gençlerinin kötü alışkanlıklardan, uyuşturucu ve fuhuştan uzak tutulacağı, Gülen grubunun Kürtleri asimile ettiği yönünde ifadeler yer almaktadır (Fırat Haber Ajansı, 2013b). Bu yönüyle YDGH'nin, daha önce ÖSB'ye atfedilen 'KCK Asayiş' misyonunu üstlenmeye çalıştığı, Gülen grubuna yönelik eylemselliğin, yeni dönemde YDGH üzerinden gerçekleştirilmek istendiği görülecektir.

YDGH, daha önceki yapılanmalardan farklı olarak isminde ilk defa 'devrimci' ifadesine yer vermiştir. Bu değişikliğin altında bir önceki yapılanma olan DYGM'nin faaliyetlerini yeterince radikal bulmayan sosyalist kesimlerin desteğini kazanmak olduğu varsayılmaktadır (Amed, 2013: 23-24). Zira Marksist-Leninist bir temelden gelen örgüt (Öcalan, 1994: 78), örgütlenme modellerinde genel olarak demokratlık vurgusu yapmakta ve bu yönüyle marjinal sol unsurlardan ciddi eleştiriler almaktaydı (Amed, 2013: 23-24). Yapılan bu değişiklik ile sol örgütlerin eylem desteğinin alınması hedeflendiği gibi, YDG-H'nin öncelilerden daha radikal bir eylemsellik içerisinde olacağı da vurgulanmıştır (Amed, 2013: 23-24). 2013 yılı içerisinde yapılan şiddet odaklı eylemler, bu durumun açık bir göstergesidir (Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik, 2013b: 60-64).

YDGH'yi önceki yapılardan ayıran bir diğer özelliği, ülke genelinde faaliyet gösteren öğrenci dernekleri kurmasıdır. Yapı içerisinde faaliyet gösteren kadrolar tarafından, 1 Şubat 2013 tarihinde İstanbul merkezli olarak DÖDEF (Demokratik Öğrenci Dernekleri Federasyonu) kurulmuştur (DİHA, 2013). YDG-H'nin kuruluşunun ilan edilmesi akabinde 29.03.2013 tarihinde ülke genelinden gelen yaklaşık 600 kişinin katılımıyla İstanbul'da DÖDEF 1. Kongresi düzenlenmiştir (Bestanuç, 2013). DÖDEF'e ait sosyal paylaşım sitesi facebook hesabında kongre ile ilgili olarak, 15 Mayıs Kürt Dil Bayramı'na kadar 'Anadilde Eğitim Kampanyası' başlatılacağı, dernekleri olan üniversitelerin federasyona üye olması gerektiği, derneği olmayan üniversitelerin ise dernekleşme çalışmalarına hız vermesinin yerinde olacağı, her derneğin kendi bölgesinde dergi/gazete çıkarması, internet sitesi oluşturulması yönünde kararlar alındığı belirtilmiştir (DÖDEF, 2013).

2.4.5. GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNİN YAPISAL ANALİZİ

Çalışmanın bu bölümünde örgütün son gençlik yapılanması YDG-H'nin; KCK içerisindeki yeri, örgütlenme modeli, örgüt açısından önemi, kadro ve eğitim faaliyetleri açısından analizi yapılmaya çalışılacaktır. Çalışma sırasında, açık kaynaklar, operasyonda gözaltına alınan gençlik kadrosu şahıslarla yapılan mülakatlar ve bu şahıslardan alınan ifadeler göz önünde bulundurularak hazırlanan şemalardan yararlanılacaktır.

2.4.5.1. KCK Yapısı İçerisindeki Yeri

KCK modelinin hayata geçtiği 2007 yılı sonrasında, örgüt, başta Türkiye olmak üzere Irak, İran, Suriye ve Avrupa'daki tüm faaliyetlerini KCK şemsiyesi altında konumlandırmıştır (Fırat Haber Ajansı, 2013a). KCK'nın Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN'dır. 2013 yılı Haziran ayı içerisinde yapılan son düzenleme sonrasında Genel Başkanın altında Başkanlık Konseyi bulunmaktadır. Üst düzey 6 örgüt yöneticisinin yer aldığı konseyin altında; Yasama konumunda bulunan KONGRA-GEL, Yürütme konumunda bulunan Yürütme Konseyi, Yargı konumunda bulunan Yargı Konseyi bulunmaktadır. Örgütün silahlı kanadı da dâhil olmak üzere 5 Alan Merkezi (Sosyal-Siyasal-İdeolojik-Ekonomik-Halk Savunma Alan Merkezleri) KCK Yürütme Konseyi altında faaliyetlerine devam etmektedir. Yürütme Konseyi'nin altında ayrıca Bölge Örgütlenmeleri (Türkiye-Irak-İran-Suriye-Avrupa) yer alır. Alan Merkezleri Aynı zamanda Bölge Örgütlenmeleri altında aynı şekilde çalışır (Fırat haber Ajansı, 2013a).

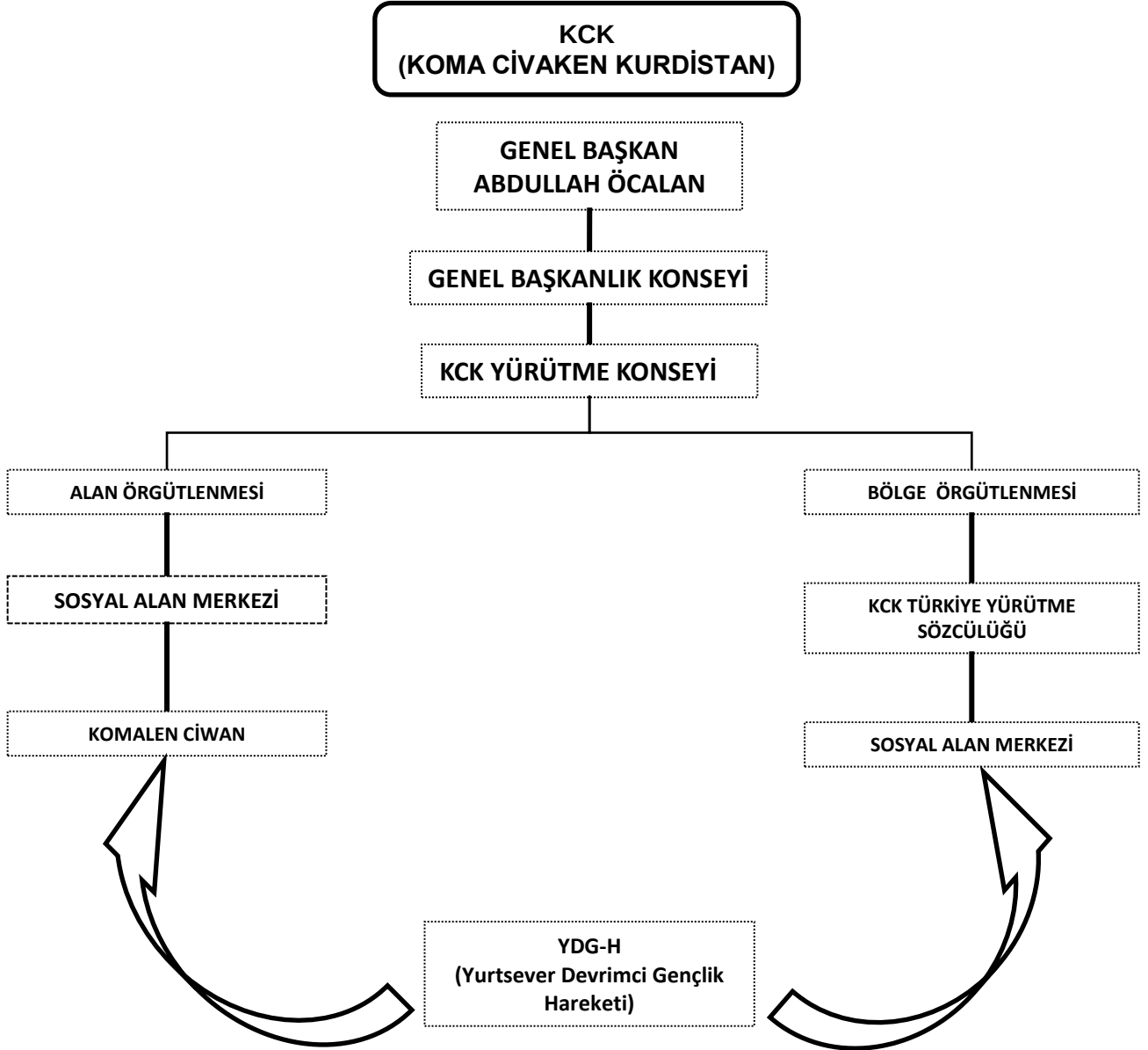
Gençliğin çatı yapısı olan Komalen Ciwan, bu sistem içerisinde, KCK Yürütme Konseyi altında yer alan Sosyal Alan Merkezine bağlı faaliyet gösterir (KCK İddianamesi, 2012/123). Bu durum KCK sözleşmesinin 14. maddesinin 3. bölümünün F bendinde belirtilmiştir. Buna göre Komalen Ciwan;

“Tüm Kürdistan gençliğine öncülük etmek ve gençliğin demokratik toplum konfederalizmi içindeki öncülük konumunu yerine getirmek amacıyla yurtiçi ve yurtdışındaki gençlik örgütlenmelerinin organize ve koordinasyonunu sağlar. Özgür iradeli ve dinamik bir gençlik yaratmak için sosyal, siyasal, kültürel, eylemsel ve eğitsel projeler geliştirir ve uygular. Gençliği yozlaştıran ve kişisizleştiren sınıflı-cinsiyetçi toplum etkilerine ve geleneksel zihniyete karşı mücadele eder.”. (KCK Sözleşmesi, 2007)

Komalen Ciwan'a paralel olarak YDG-H yapısı da, KCK Türkiye Yürütmesi sözcüsüne bağlı olarak faaliyet gösteren Sosyal Alan Merkezi altında yer alır. YDG-

H yöneticileri örgütsel faaliyetlerini Sosyal Alan Merkezinin yanı sıra Komalen Ciwan tarafından kendilerine doğrudan iletilen talimatlar doğrultusunda yürütür (KCK İddianamesi, 2012/123).

Şekil 2.4: Gençlik Yapılanmasının PKK/KCK İçerisindeki Yeri⁶

⁶Bu şema 2009-2012 yılları arasında İstanbul, Ankara ve Diyarbakır merkezli yapılan KCK operasyonlarına ait iddianameler, Fırat Haber Ajansı, Dicle Haber Ajansı ve diğer açık kaynaklar taranarak oluşturulmuştur. Eser sahibinin izni alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

2.4.5.2. Örgütlenme Modeli

2013 yılı başında kurulan YDG-H, Komalen Ciwan altında kurulmuş (YÖGEH, YDGM, DYGM) diğer yapılar ile benzer bir örgütlenme modelini benimsemiştir (YDG-H, 2013: 59). Bu modele göre yapının başında 2 adet sözcü bulunur. Bu sözcülerden bir tanesi kadro imkânları doğrultusunda büyük oranda kadın olmak zorundadır. Buradaki kadın sözcü aynı zamanda, örgütün üst kadın yapılanması olan DÖKH (Demokratik Özgür Kadın Hareketi) içerisinde de gençliği temsil eder (Katar, 2013: 41).

“2009 yılı sonlarında DTP’nin kapatılması sonrası bütün parti çalışanları BDP’ye (Barış ve Demokrasi Partisi) geçiş yaptı. Yeni partinin kongre sonrasında kabul edilen yeni tüzük ile birlikte gençlik yapılanmasının adı Demokratik Yurtsever Gençlik Meclisi olarak değiştirildi. Her ne kadar gençlik yapılanmasının ismi değişse de çalışanlar arasında bir değişme olmadı. Bu dönemde DYGM’nin sözcülüğünü Z. ve Y. yapıyordu. Ayrıca D. de gençlik meclisinin genel sorumluları arasında ülke genelinde faaliyet gösteriyordu. Aynı dönemde M. ve N. ‘Gençlik Meclisi’ içerisinde Doğu bölgelerinde görev yapıyordu. Bu bölgelerden kırsala aktarım bunların kurduğu irtibatlar üzerinden gerçekleştiriliyordu. Sözcü Z. de kadın olmasından kaynaklı olarak, kadın yapısı içerisinde gençliği temsil ediyordu.”

Sözcüler gençlik ile ilgili olarak, örgütsel kaynaklarda yayınlanan haberlerde isimleri geçen tek gençlik kadrosudur. Onların dışında hiçbir kadronun ismi bu yayınlarda yer almaz (Koçgiri, 2003; Haftaya Bakış, 2008). Gençlik Sözcüleri, Komalen Ciwan ile de doğrudan irtibata geçip aldıkları talimatları alt kadrolara aktarmaktadır (Rojaciwan, 2008a).

Sözcülerin altında, her alandan (İl ve Bölge Sorumluları, Mali Sorumlu, Basın Sorumlusu vb.) temsilcinin katılımıyla Gençlik Meclisi bulunmaktadır. Yapı ile ilgili genel politikalar büyük orada meclis içerisinde yapılan toplantılarda kararlaştırılır. Eylem kararları netleştikten sonra bölge ve il sorumlusu şahıslara gerekli aktarım yapılır. İl sorumlusu şahıslar kendi bölgelerinde oluşturdukları Üniversite, Mahalle, Lise, Basın, Kadın vb. Komiteler ile örgütsel propagandayı daha alt birimlere yaymayı hedefler. Maddi imkânlar doğrultusunda dernek adı altında bir büro tutulur ve ildeki faaliyetler buradan koordine edilir. Büro kiralanamaması durumunda siyasi partinin İl/İlçe binaları ile Genel Merkez binası kullanılır.

“Eğitimlerde PKK’dan ‘hareket’ olarak, Abdullah ÖCALAN ve PKK yönetiminden ‘Önderlik’ diye bahsediyorlardı. Her ne kadar bu yapı o dönemki siyasi partinin gençlik kolları gibi görünse de, yapılanmanın Diyarbakır ayağında yer alan sorumlu şahıslar, kendi oluşturdukları ve adına ‘Gençlik Meclisi’ dedikleri bir organizasyon tarafından idare edilir. ‘Gençlik Meclisi’nin en üst

düzeyinde yer alan şahıslar örgüt ile doğrudan bağlantı kurabilir ve gençlikten kırsal alana aktarım bu kanaldan gerçekleştirilir. Türkiye'nin herhangi bir yerinde yapı içerisinde faaliyet gösteren bir şahıs örgütün kırsalına çıkmak istediğinde 'Gençlik Meclisi' içerisindeki sorumlu şahısların kurduğu kanallar ile kırsala aktarım gerçekleştirilir. Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi (YDGM) altında Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Diyarbakır başta olmak üzere birçok ilde 'İl Yürütmeleri' bulunmaktadır. İl yürütmelerinin üstünde bölge sorumluları bulunur. Bölge sorumluları kendi bölgelerinde bulunan iller arasındaki koordinasyonu sağlar ve 'Gençlik Meclisi'ne gelişmeler ile ilgili rapor sunar."

Gençlik yapılanması 2010 yılı sonrasında BDP tüzüğüne eklenen 69 Madde ile siyasi partinin bir örgütlenme modeli olarak gösterilmiştir (BDP Parti Tüzüğü, 2010). Ancak yapı içerisinde faaliyet gösteren şahıslarla yapılan mülakatlar Gençlik-Parti ilişkisinin daha anlaşılır kılmaktadır.

"2010 yılı içerisinde ODTÜ'de TKP'li bazı şahıslar ile afiş asma yüzünden bir artışma yaşandı. Bazı TKP'li öğrencilerin Öcalan ile ilgili olumsuzluklar içeren afişleri okulun içerisine astıklarını duyduk. Bunun üzerine mahalle ve diğer üniversitelerden gelen Yurtsever öğrenciler olarak ODTÜ içerisinde toplanmaya başladı. Öğle saatlerinde yakaladığımız bazı TKP'li öğrencileri darp ettik. Yaşanan olaylar sonrasında karşılıklı 2 grup 3 gün boyunca okul içerisinde büyük kavgalar yaptı. Bu kavgalar sırasında BDP il başkanı ODTÜ'ye gelip Yurtseverleri okuldan çekmek istedi. Ancak sorumlu öğrencilerden M., il başkanına tokat atarak 'Senin gençliğin eylem kararına karışma hakkın yok. Defol git buradan.' dedi. Bu olay sonrası BDP Genel Merkez yöneticileri de gençliği, ODTÜ'den çıkarmak için girişimlerde bulundu ancak bu girişimler de yeterli olmadı. Bunun üzerine BDP üst düzey bir yönetici KCK aracılığıyla DYG Sözcüsüne ulaşmış ve kavganın bitirilmesini istemiş. ODTÜ'deki kavganın 3. Gününde DYG sözcüsü C. Ankara'ya geldi ve Yurtseverler öğrencileri ODTÜ'den çıkardı."

Gençlik yapılanması mensubu şahsın da aktardığı gibi parti yöneticilerinin gençliğin eylemleri üzerinde tam bir etkinliğinin olmadığı görülmektedir.

2.4.5.3. Örgüt Açısından Önemi

PKK/KCK'nın, kurulduğu günden bu yana temel hedefi olan Bağımsız Birleşik bir Kürt devleti kurma noktasında en büyük dayanaklarından biri gençlik örgütlenmeleridir (Hüseyin, 2007: 9). Örgüt, bu hedefine ulaşma noktasında çeşitli açılardan gençlik yapılanmasını önemsemektedir.

Öncelikli olarak gençlik yapılanması, Devrimci Halk Savaşı için gerekli olan, militan kaynağını oluşturmaktadır (Hüseyin, 2007: 10). Örgüte müzahir kitlenin yoğun olarak yaşadığı iller dışında kalan bölgelerde (İstanbul, Ankara, İzmir, Adana başta olmak üzere) kırsala gidişler bütünüyle sorumlu gençlik kadrolarının kontrolünde gerçekleşmektedir.

“Gençliğin İç Anadolu Bölge sorumlusu M., Nevruz Bayramı öncesinde yaptığı toplantıda, devletin operasyonları sıklaştırdığını, bu yüzden tutuklanmak istemeyen gençlik kadrolarının kendilerini ispat etmeleri gerektiğini söyledi. Bu konuşmayı takip eden 2 gün içinde E. arkadaşın ortadan kaybolduğunu öğrendik. E.’nin babası sık sık beni arayıp kızın ortadan kaybolmasının sorumlusunun kim olduğunu soruyordu. Cevap veremedim.”

Gençlik faaliyetleri sırasında üniversite, lise ya da mahalle içerisinde tespit edilen adaylar, sorumlu kadrolar tarafından ideolojik eğitime tabi tutularak kırsal alana hazırlanmaktadır. Bunun için; örgütsel yayınlarda kırsal alanda faaliyet gösteren militanlarla ilgili kahramanlık öyküleri okutulmakta, kırsal alanda kısa süreli siyasi ve ideolojik eğitim aldıktan sonra geri gelen örgüt mensuplarıyla görüşmeler yaptırılmaktadır.

“Ankara İl Yürütme sorumlusu D... tutuklanma korkusu ile ortadan kaybolmuştu. Onun yerine M... görevlendirildi. M... Ankara’ya geldikten sonra bizim evimizde kalmaya başladı. Örgütsel donanımı çok iyi olduğu için sık sık bize parti ile ilgili bilgi veriyordu. Zaman içerisinde beni gençliğin il yürütmesi içerisine aldı ve benim özeleştirme vermem gerektiğini söyledi. Birebir yaptığımız görüşmelerde benim örgütsel erişkinliğe ulaştığımı ve artık gerillaya katılma zamanımın geldiğini söylüyordu. Bana artık devamlı ‘Komutan’ demeye başlamıştı. Daha önceden gençlik içerisinde yer almış ancak daha sonra ayrılmış bir hemşerime durumu anlattım. Bunun üzerine bana derhal evden çıkmam gerektiğini, yoksa kısa zaman içerisinde beni dağa göndereceklerini söyledi. Ben de evden ayrıldım.”

Psikolojik açıdan kırsala gitmeye hazır hale getirilen gençlik üyesi, yine sorumlu gençlik kadrosu tarafından kurulan irtibat ile örgütün Kuzey Irak’ta bulunan kamplarına ulaştırılır. Kırsala çıkış çoğu zaman illegal yollardan gerçekleşmektedir. Ancak yurtdışı yasağı olmayan ve pasaport çıkarma imkânı bulunan şahıslar, normal yollardan da çıkış yapıp kamplara ulaştırılabilmektedir.

“Üniversitede aynı bölümde eğitim gördüğüm E... gençlik çalışmaları yüzünden ailesiyle arasının çok açıldığını, babasının üstünde çok baskı kurduğunu söyledi. Zaman içerisinde E... il sorumlusu M... ile de bu problemleri paylaşmaya başladı. Okulun bitmesine kısa bir süre kala E...’nin babasının okulda gördüm. Bana E...’nin 1 haftadır eve gelmediğini, kendisine bir türlü ulaşamadıklarını söyledi. Bunun üzerine M...’ye konuyu açtım. M... bana E...’nin gerillaya katıldığını, bu konunun çok kurcalanmaması gerektiğini aktardı. Daha sonra görüştüğüm arkadaşlarımdan E...’nin M... tarafından Diyarbakır’a gönderildiğini, burada sağlanan irtibat vasıtasıyla Hakkari üzerinden ülke dışına çıktığını öğrendim.”

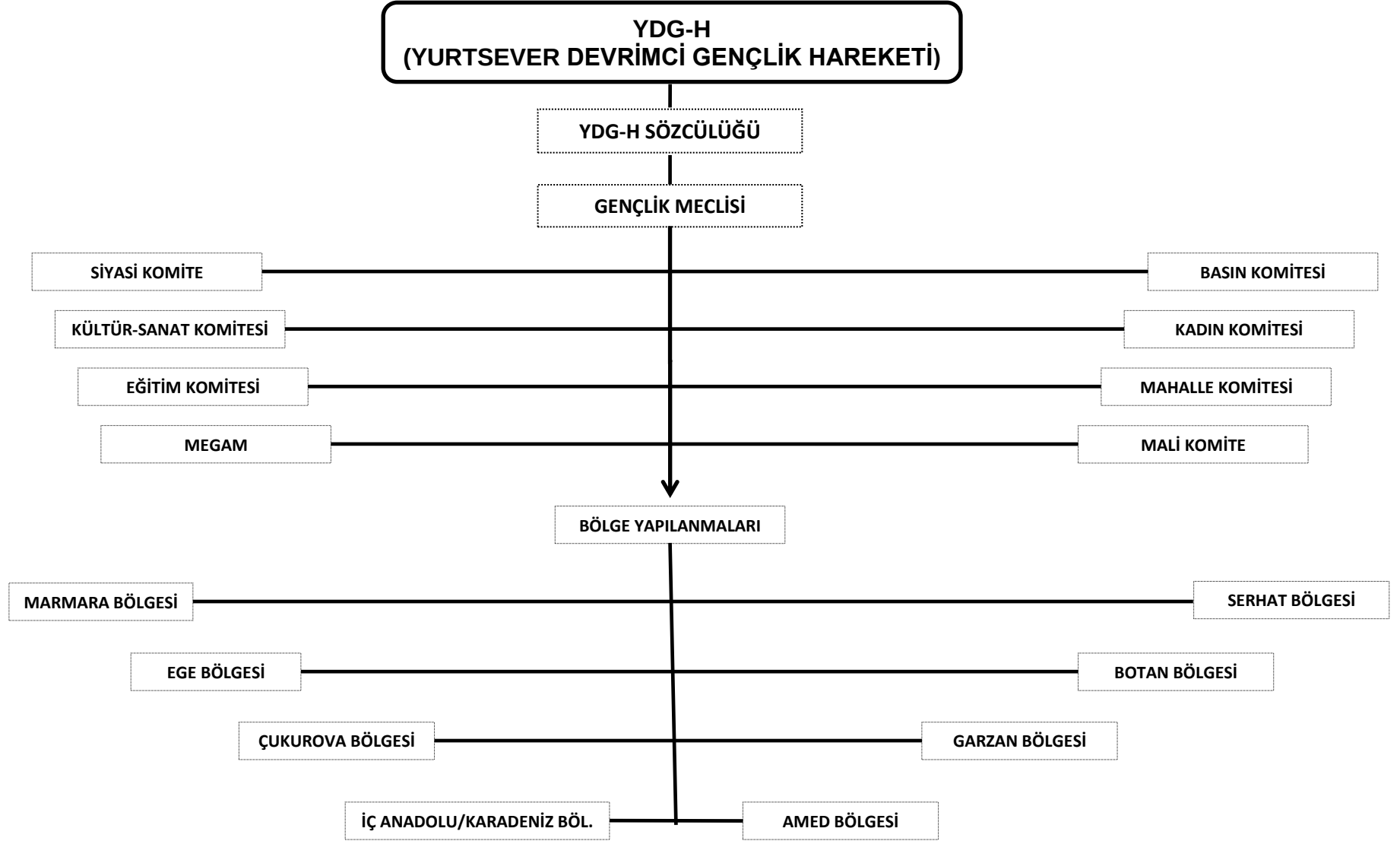
Gençlik kadroları kırsala militan temin etmenin yanı sıra, örgütün askeri kanadı tarafından açıklanan eylem politikası doğrultusunda şehir merkezlerinde yükseltilecek Serhildan eylemlerinin de baş aktörü konumundadır (Açık, 2007: 25). Gençlik kadroları ailelerinden bağımsız, ekonomik yükümlülükleri bulunmayan, tutuklanmaktan korkmayan, anlık ve fütursuz karar alabilen bir yapıda olmalarından

kaynaklı olarak eylem güçleri daha yüksektir (Dersim, 2008: 52). Bu özellikleri nedeniyle eylem ve etkinliklerde ön planda olup birinci safta mücadele eder (Dersim, 2008: 52).

Üçüncü olarak gençlik yapılanması, Öcalan tarafından süreç içerisinde devlet kuvvetlerine karşı nefsi müdafaa hakkının kullanılması için ortaya atılan ÖSB vb. yapılanmalara da kaynaklık eder (Roni, 2011, 15). Şehir merkezlerinde çoğu zaman örgüt içerisinde bile meşruluğu sorgulanan bazı bombalama olayları (2010 Ankara/Kumrular Sokak Patlaması)⁷, gençlik tarafından o dönemde kullanılan ismin dışında yeni bir yapılanma (Kürdistan Özgürlük Şahinleri-TAK) tarafından üstlenilmiştir (DİHA, 2011).

⁷19.09.2011 tarihinde Ankara/Kumrular Sokak içerisinde meydana gelen ve 5 vatandaşın hayatını kaybettiği bombalama olayı, Kürdistan Özgürlük Şahinleri (TAK) isimli yapı tarafından üstlenilmiştir (DİHA, 2011). Ancak güvenlik kuvvetleri tarafından yakalanan fail Ümit AKGÜMÜŞ, mahkeme sırasında verdiği ifadeyle BDP'nin gençlik yapılanması DYGM üyesi olduğunu ve bu çatı altında siyasi faaliyet yürüttüğünü beyan etmiştir (CNN TURK, 2013).

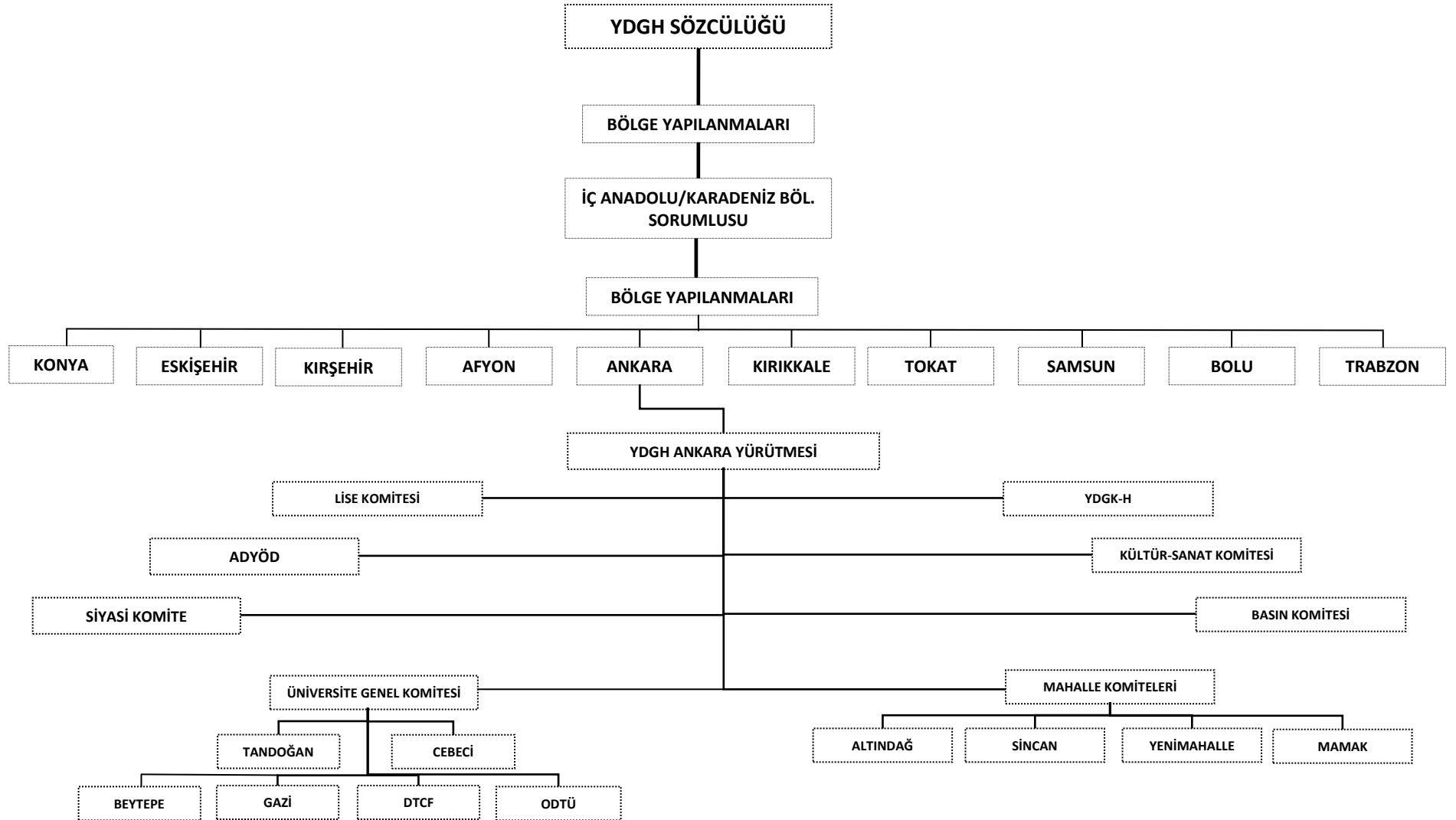
Şekil 2.5: YDG-H Türkiye Yapılanması⁸

⁸Bu şema 2009-2012 yılları arasında İstanbul, Ankara ve Diyarbakır merkezli yapılan KCK operasyonlarına ait iddianameler, Fırat Haber Ajansı, Dicle Haber Ajansı ve diğer açık kaynaklar taranarak oluşturulmuştur. Eser sahibinin izni alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

Şekil 2.6: YDG-H Ankara Yapılanması⁹

YDG-H Ankara Örgütlenmesi

⁹Bu şema 2009-2012 yılları arasında İstanbul, Ankara ve Diyarbakır merkezli yapılan KCK operasyonlarına ait iddianameler, çalışma sırasında yapılan mülakatlar, Fırat Haber Ajansı, Dicle Haber Ajansı ve diğer açık kaynaklar taranarak oluşturulmuştur. Eser sahibinin izni alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

2.4.5.4. Kadro ve Eğitim Faaliyetleri

‘Kadro’ konusu, önemi bakımından örgüt içerisinde çok farklı yönlerden incelenmesi gereken bir konudur. Bu çalışmada konunun detayına girilmemekle birlikte örgütte kadro ne ifade ediyor, gençlikte ne anlama geliyor sorularına cevap verilmeye çalışılacaktır. Kadro ya da örgüt kadrosu söylemi ile bir şahsın; kendisini tümüyle örgüte vakfetmesi, örgütün kendi hiyerarşisi içerisinde o şahsın geleceği ile her türlü tasarrufu yapabilmesi ifade edilmektedir (Öcalan, 2007: 34). Belirli referanslar ve örgütsel çalışmalar doğrultusunda örgüt sistematığı içerisinde dâhil olan bir şahıs, zaman içerisinde kadro eğitimi olarak örgütün fikir ve görüşleri doğrultusunda hareket edeceğine dair yemin eder.

“DYG içerisinde faaliyet gösterebilmek için kadro eğitimi almak şarttır. Bu eğitimde Parti Tarihi eğitimi verilir. Parti tarihi ile asıl anlatılmak istenen PKK (Kürdistan İşçi Partisi) tarihidir. Bu eğitime örgüt için her şeyini verebilecek şahıslar alınır. Bu eğitimden sonra okul ya da aile baskısı gibi herhangi bir mazeret gösterilmeksizin gençlik meclisinin size vereceği yeni talimatlar doğrultusunda hareket etmek zorundasınız. Bu talimat ‘Dağda gerilla olacaksın.’ olabileceği gibi ‘İzmir’in yeni sorumlusu sen oldun.’ şeklinde olabilir. Kadrolar bu talimatları kesinlikle sorgulamaz.”

‘Kadro’ olan şahıslar kesinlikle evlenmez, eğitim vb. mazeret öne sürmez, okulundan ayrılır, eğitim hayatını devam ettirmez. Örgüt açısından hangi alanda faaliyet gösterdiğine bakılmaksızın kadro, kadrodur (Çürükkaya, 1991: 139). Bu açıdan kırsalda savaşçı olarak güvenlik kuvvetleriyle çatışan bir militan, şehir merkezlerinde araç yakan bir gençlik elemanı, bir okulda çalışan öğretmen, belediyede çalışan bir memur, hastanede çalışan bir doktor, kadro olduktan sonra örgüt açısından aynı değerdedir (Roni, 2009: 17). Bu kadrolar, örgütün düğmeye basması durumunda, tamamen birbiriyle bağlantılı olarak hareket etmektedir(Roni, 2009: 17).

“Örgütün sendikal alan yapılanması içerisinde faaliyet gösterdiğim dönemde Sosyal Alan Merkezinden gelen talimatlar doğrultusunda sendika yönetimine baskı yapıyor ve bu doğrultuda eylem yapılmasını sağlıyorduk. Anadilde eğitim ya da okulların boykot edilmesi talimatı geldiğinde biz de öğretmenler olarak bu talimata aynen uyuyorduk ve okulun ilk haftası rapor olarak okula gitmiyorduk.”

‘Kadro’ olan bir şahıs, KCK sözleşmesinde adı geçen Alan merkezlerinden hangisine tabi ise, o alandan gelen talimatlar doğrultusunda kendi alanında faaliyet gösterir. Yaptığı iş ve işlemler sırasında bir hata yaptığı şüphesi ortaya çıkan kadrolar, kendi Alan Merkezleri tarafından oluşturulan komisyona hesap verir. Örneğin gençlik kadrosu bir şahıs, kendisinin inisiyatif olarak gerçekleştirdiği bir

eylem ile ilgili olarak siyasi parti temsilcileri tarafından hesaba çekilemez. Bunun hesabı yine gençlik tarafından oluşturulan bir komisyona verilir.

“Partinin yöneticilerinden biri, gazetecilerin, KCK Asayiş birimi tarafından Şırnak/Cizre’de yapılan mezuniyet töreni ile ilgili kendisine sorduğu sorulara cevabı sırasında gençliği eleştirel bir dil kullanmış. Bunun üzerine YDG-H sözcüsü bu durumdan duyduğu rahatsızlığı parti yöneticisine iletmış ve ‘Gençliğin eylem kararı ve eleştirisi yine gençlik tarafından yapılır. Bu konuya parti karışamaz. Şırnak/Cizre’de yaşanan olaylar Komalen Ciwan’ın bilgisi dahilinde yapılmıştır. Bu yüzden kararın eleştirilmesi yanlıştır.’ demiş.”

Kadro eğitimi kırsal alanda olabileceği gibi gençlik derneklerinde ya da siyasi parti binalarında verilebilmektedir. Kadro eğitiminde parti tarihi (PKK-Kürdistan İşçi Partisi) eğitimi verilir. Eğitim boyunca dışarı çıkılmaz ve son derece katı bir hiyerarşi içerisinde hareket edilir. Eğitim sonunda platform oluşturulur. Eğitime katılan her bir şahıs platformda kendi öz eleştirisini verir ve bundan sonraki yaşamında örgütün kendisi için biçeceği rolü oynayacağına dair yemin eder.

“2009 yılı sonunda Diyarbakır’dan sorumlu olarak M. geldi. M. aynı zamanda ‘Gençlik Meclisi’ içerisinde de faaliyet gösteriyordu. M. ilk iş olarak eski sorumluları bir araya getirdi ve her üniversite için ayrı bir komite kurdu. Üniversite komitelerinin yanında Altındağ, Mamak gibi Kürt kökenli gençlerin çok olduğu bölgelerde de Gençlik Komiteleri oluşturdu. Akabinde DTP’de 15 Günlük bir eğitim çalışması organize etti. Bu eğitimde Abdullah ÖCALAN’a ait mahkeme savunmaları, üst düzey örgüt yöneticilerinin günlükleri ve örgüt gençliğine yönelik talimatları okunuyordu. Bu eğitim çalışmasında da kimsenin dışarı çıkmasına izin verilmedi ve herkesin telefonları toplandı. Bu eğitimde M..., bütün gençliğin hareketin (PKK) bir kadrosu (mensubu) olduğunu ve hareket onu nereye (kırsal dahil) gönderirse oraya gitmesi gerektiğini söyledi. Eğitimin son 2 gününde bütün katılımcılardan özgeçmiş alındı ve herkes sözlü olarak özeleştiri platformuna sokuldu. Eğitim sonrasında 3 katılımcı kırsala çıkış yaptı. Bu arkadaşların kırsala çıkmalarındaki bütün irtibatları bizzat B... sağlamıştır. Kendisi eğitim boyunca herkes ile tek tek konuşmalar yaparak onları kırsala çıkmaları konusunda ikna etmeye çalışıyordu. Eğitimden sonra herkesin çalışma alanı değişti ve herkes farklı illere gönderildi.”

Eğitim sonrasında kadro olan şahıs, çoğu zaman geldiği alandan farklı bir bölgede yeniden görevlendirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

PKK/KCK’NIN GENÇLİK YAPILANMASINDA

GENEL PROFİL

Çalışmanın bu bölümünde, PKK/KCK’nın gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren bireylerin genel profili, elde edilen bulgular çerçevesinde bireysel değişkenler, çevresel değişkenler ve örgütsel değişkenler olmak üzere 3 ana başlık halinde sunulmuştur. Bu bulgular ayrıca mülakat bulguları ile desteklenmiştir.

Profil çalışmasının bireysel değişkenler başlıklı birinci kısmında cinsiyet, doğum tarihi, adli işlem görme tarihi, medeni durumu, okulu, okulda okuduğu bölümü, eğitim düzeyi gibi değişkenler üzerinden bir değerlendirmesi yapılmıştır. Çevresel değişkenler başlıklı ikinci kısmında ise bireylerin; memleketi, ailesinin ikamet ettiği şehir, ekonomik durumu, aile bütünlüğü, babasının kaç eşi olduğu, ailedeki çocuk sayısı ve ailede suç kaydı olup olmadığı incelenmiştir. Örgütsel değişkenler isimli son kısımda da Ankara’da faaliyet gösteren gençlik kadrolarının yapı içerisinde hangi alanda çalışma yürüttüğü, hakkında işlem yapılmadan önce adli suç kaydı olup olmadığı ve son olarak gözaltı sonrasındaki güncel faaliyet bilgisinin ne olduğu ele alınarak örgüt ile birey arasındaki ilişki irdelenmeye çalışılmıştır.

3.1. BİREYSEL DEĞİŞKENLER

Çalışmanın bu bölümünde PKK/KCK’nın gençlik faaliyetleri içerisinde yer alanlar, cinsiyet, yapıya katılma yaşı, medeni durumu, eğitim düzeyi, okuduğu okul ve bölümü değişkenleri üzerinden incelenmiştir.

3.1.1. Cinsiyet

Çalışma kapsamında örneklem içinde yer alan 153 şahsın 126’sının erkek, 27’sinin de kadın olduğu görülmüştür. Buna göre cinsiyet açısından yaklaşık olarak 5’te 1’lik bir dağılım dikkati çekmektedir. Örgütün her alanında olduğu gibi gençlik yapılanması içerisinde de erkeklerin baskın bir durumda olduğu göze çarpmaktadır. Her ne kadar PKK/KCK içerisindeki örgütlenme modellerinde kadınlara ayrı bir kadro kotası uygulansa da gençlik faaliyetlerinde bunun çok etkili olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 3.01: Gençlik Yapılanması Mensuplarının Cinsiyet Dağılımı

Cinsiyet	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Erkek	126	82,3	82,3
Kadın	27	17,7	100,0
Toplam	153	100,0	

Kadınların yapı içerisinde etkin bir kadro gücü oluşturmamasının arkasında Doğu toplumunun sosyal hayatında erkeklerin egemen olmasının payı büyüktür. Sosyal hayat içerisinde ortaya çıkan bu olgu, örgütsel faaliyetlere de aynıyla sirayet etmiş gözükmemektedir. Yapı içerisinde kadınlar, %17'lik bir oranla temsil edilmelerine rağmen, örgüt yönetiminde kadınlara ciddi bir söz hakkı tanınmıştır. Eşbaşkanlık olarak tabir edilen bir sistem çerçevesinde PKK/KCK'yla bağlantılı her alanda (HPG, DÖKH, YDG, DEMEP, BDP, HDP vb.) erkek bir başkanın yanında mutlaka kadın bir Eşbaşkana yer verilmektedir.

Terör örgütleri içerisindeki kadın oranları örgüt ideolojisine bağlı olarak da değişebilmektedir. Alaçam tarafından yapılan bir çalışmada; sol ideolojiye sahip örgütlerin %26,3'ünü kadın örgüt mensuplarının oluşturduğu, bölücü/bölgeci faaliyet gösteren örgütlerde bu oranın %15,6'ya düştüğü, sağ ideolojiye sahip örgütlerde ise oranın %2,2'lere kadar inebildiği ifade edilmiştir (Alaçam, 2004: 96).

Günümüze kadar PKK/KCK kadroları içerisindeki cinsiyet dağılımına yönelik yapılan çalışmalarda genellikle birbirine yakın sonuçlara ulaşılmıştır. Örgütün dağ kadrosunda bulunan 835 örgüt mensubu üzerinden yapılan çalışmada örgüt mensuplarının %81,2'sinin erkek, %18,8'inin kadın olduğu (Alkan, 2011: 108), örgütün dağ kadrosuna katılmak üzereyken yakalanan 244 örgüt mensubu üzerinden yapılan çalışmada örgüt mensuplarının %82'sinin erkek, %18'inin kadın olduğu (Köseli, 2011: 99), 2270 örgüt mensubuna ait kayıtlar üzerinden yapılan bir başka çalışmada örgüt mensuplarının %77'sinin erkek, %23'ünün kadın olduğu (UTSAM, 2012: 21), son olarak örgütün 200 dağ kadrosu üzerinden yapılan çalışmada da örgüt mensuplarının %87,5'inin erkek, %12,3'ünün kadın olduğu (Alagüney, 2013) belirlenmiştir.

Her ne kadar önceki çalışmalarda örgütün silahlı kadroları üzerinden bir sonuç elde edilmiş olsa da, bütün bulgular arasındaki ortak nokta, PKK/KCK

kadrolarına büyük oranda erkeklerin hakim olduğu gerçeğidir. Hal böyle iken örgütün sosyal tabanının büyüklüğü göz önüne alındığında, örgüt içerisindeki kadınların sayısının da azımsanamayacak oranda yüksek olduğu görülecektir.

Tablo 3.02: Karşılaştırmalı Cinsiyet Dağılımı

Araştırmayı Yapan	Hedef Grup	N	Erkek	Kadın
Şimşek (2009)	Dağ Kadrosu	517	%86	%14
Alkan (2011)	Dağ Kadrosu	835	%81,2	%18,8
Köseli (2011)	Kırsala Çıkma Öncesi Yakalananlar	244	%82	%18
UTSAM (2012)	Dağ Kadrosu	2270	%77	%23
Alagüney (2013)	Dağ Kadrosu	200	%87,5	%12,3
Mevcut Çalışma (2014)	Gençlik Yapısı	153	%82,3	%17,7
Genel Ortalama		4219	%82,66	%17,44

3.1.2. Yaş

Günümüze kadar birçok akademisyen, bireylerin terör örgütlerine katılım yaşı üzerinden çeşitli araştırmalar yapmıştır (Şimşek, 2009; Alkan,2011; UTSAM, 2012). Yaş değişkeni; kimlerin suç işleme potansiyelinin yüksek olduğu, örgüte katılımın daha çok hangi zaman aralığında değiştiği ve bu konuda kritik eşiğin ne olduğu sorularına cevap verebilmesi açısından önem arz etmektedir.

Bu çalışmada gençlik yapılanması mensuplarının haklarında ilk işlem yapılma yaşları üzerinden bir analiz yapılmıştır. Mevcut veri setinde ‘doğum yılı’ ve ‘ilk işlem tarihi’ değişkenleri kullanılarak bireylerin suç işleme yaşı hesaplanmıştır.

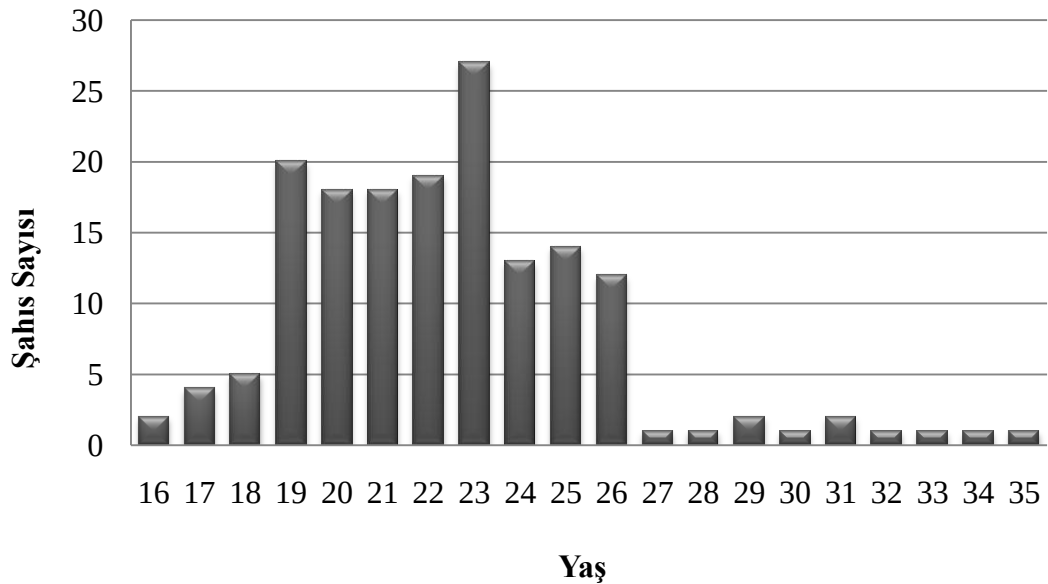
Araştırma kapsamına giren örneklem grubu içerisinde en küçük yaş 16, en büyük yaş ise 34’dür. Gençlik yapılanması mensuplarının ortalama yaşı 22,24 olarak tespit edilmiştir. Gençlik kadrolarının en çok yoğunlaştığı yaş aralığı %67,97’lik oranla 20-25 yaş grubudur. Bu grubu %20,26 ile 15-19 yaş grubu, %7,84 ile 26-29 yaş grubu, %3,92 ile 30-35 yaş grubu takip etmektedir. 25 yaş sonrasında gençlik

yapısına katılımın çok azaldığı ve 30 yaş sonrası katılımın ise istisnai durumlar olduğu görülmektedir. 26 yaş ve üstü gençlik yapılanması mensuplarının oranı sadece %12.87’dir.

Tablo 3.03: Gençlik Yapılanmasına Katılım Yaşı Dağılımı

Yaş Aralığı	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
15-19 Yaş	31	20,26	20,26
20-25 Yaş	104	67,97	88,23
26-29 Yaş	12	7,84	96,07
30-35 Yaş	6	3,92	99,99
Toplam	153	99,99	

Tablo 3.3’deki veriler doğrultusunda, bireylerin daha çok ergenlik sonrasında ve yüksek öğrenim esnasında örgütün gençlik yapılanmalarına girdiğini söylemek mümkündür.

Grafik 3.01: Gençlik Örgütlenmesine Katılım Yaş Dağılımı

Grafik 4.1’de ise hedef şahısların yaşları tek tek ele alınmış ve hangi yaşta kaç gençlik yapısı mensubu bulunduğu görülmeye çalışılmıştır. Bu grafiğe göre gözaltına alınan şahısların 27’sinin 23 yaşında olduğu, 15-26 yaş arasında yoğun

olarak örgütsel faaliyetler içerisinde bulunulurken 26 yaş sonrasında keskin bir düşüş yaşandığı gözlenmektedir. Bu açıdan 26 yaşının, örgütsel faaliyetlerden uzaklaşmada kilit bir konumda olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

3.1.3. Medeni Durum

Medeni durum değişkeni, terör örgütü mensuplarının analizi noktasında birçok araştırmacı tarafından ele alınmıştır (Şimşek, 2009; Alkan,2011; UTSAM, 2012). Mevcut veri setinde medeni durum değişkeni bireylerin kendi beyanları esas alınarak oluşturulmuş ve sadece evli ve bekar olarak ele alınmıştır.

Tablo 3.04: Medeni Durum

Medeni Durum	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Bekar	148	96,73	96,73
Evli	5	3,27	100,0
Toplam	153	100,0	

Çalışmada gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren 153 şahsın 148'inin bekar, 5'inin evli olduğu ortaya çıkmıştır. Evli olan ve %3,27'lik kısma tekabül eden 5 kişinin, gençlik yapılanması içerisinde mahalle komitelerinde yer aldığı görülmüştür. Bu bağlamda gençlik faaliyetlerinin büyük oranda bekar şahıslar üzerinden yürütüldüğü görülmektedir. Zira örgüt içerisinde, 'kadro' olarak çalışabilmek esasında evlenmemeyi kabul etmek demektir (Çürükkaya, 1991: 139).

Çalışmada tespit edilen bekarların 117'sinin erkek, 26'sının da kadın olduğu anlaşılmıştır. Bekar olan erkek şahıslardan 5'inin yaşının yasal evlenme yaşı olan 18'in altında olduğu tespit edilmiştir. 26 Mart 2014 tarihinde TÜİK tarafından Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde ortalama evlenme yaşının erkeklerde 25,8, kadınlarda 22,7 olduğu açıklanmıştır (TÜİK, 2013). 28/7/2003 tarihinde Evlendirme Yönetmeliğinde şu şekilde bir değişiklik yapılmıştır.(Madde 14)

“On sekiz yaşını doldurmuş, mahkemece vesayet altına alınmamış olan erkek ve kadın başka bir kimsenin rızası veya iznine bağlı olmaksızın evlenir.

Ayrıca;

a. On yedi yaşını tamamlayan erkek ve kadın velinin izni, veli yoksa vasi veya vesayet makamının izni ile,

b. On altı yaşını dolduran kadın ve erkek hâkimin izni ile evlenebilir.”

Bu bağlamda gençlik yapılanması mensubu bekar erkeklerin bölge ortalamasının altında olduğu, yapı mensubu bekar kadınların ise bölge koşulları ortalamasında olduğu görülmüştür.

Gençlik yapılanması mensuplarının çok büyük oranda bekar olmasını Hirschi tarafından ortaya atılan sosyal bağ teorisiyle açıklamak da mümkündür. Bu teoriye göre bireyler, aile ve benzeri sosyal kurumlara bağlılıklarının bir sonucu olarak suçlu davranış içersine girmekten çekinmektedir (İçli, 2004: 125). Bir başka ifade ile belirli bir sosyal çevre ile uyum içerisinde yaşayan bireyler, hayatlarıyla ilgili olarak verdikleri önemli kararlarda, diğer bireylerin de tepkilerini düşünerek zaman zaman kendilerini sınırlama yoluna gidebilmektedir. Bu yönüyle evlilik kurumu, bireyleri örgütsel faaliyet göstermekten alıkoyan faktörlerin başında gelmektedir.

PKK/KCK ile ilgili yapılan diğer çalışmalarda da medeni durum dağılımı açısından benzer sonuçlar elde edilmiştir. UTSAM'ın yaptığı bir araştırmaya göre, kırsaldaki örgüt mensuplarının %92'sinin bekar, %8'inin evli olduğu görülmektedir (2012: 21). Alagüney tarafından yapılan çalışmada ise bekar örgüt mensubu oranı %97,5 olarak ifade edilmiştir (2013: 61). Sonuç olarak örgütün gençlik yapısına ve diğer alanlarına katılımı, genel olarak genç ve bekâr kişilerin ön planda olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Tablo 3.05: Karşılaştırmalı Medeni Durum

Araştırmayı Yapan	Hedef Grup	N	Evli	Bekar
Şimşek (2009)	Dağ Kadrosu	517	%8	%92
Utsam (2012)	Dağ Kadrosu	2270	%8	%92
Alagüney (2013)	Dağ Kadrosu	200	%2,5	%97,5
Mevcut Çalışma (2014)	Gençlik Yapısı	153	%3,22	%96,73
Genel Ortalama		4219	%82,66	%17,44

3.1.4. Eğitim Düzeyi

Gerek Türkiye’de gerekse dünya genelinde terör örgütleri içerisinde yer alan şahısların eğitim düzeylerine yönelik birçok profil çalışması yapılmıştır (Reinares, 2010; TBMM, 2013).

Yapılan çalışmalar, eğitim düzeyi değişkeninin, örgütün ideolojisine ve örgütün içerisinde bulunan sosyal ve kültürel şartlara göre değiştiğini ortaya koymuştur (TBMM, 2013: 42). Sol ideolojiye mensup örgütlerde eğitim düzeyi çok üst seviyelerde yer alırken, dini motifli ve bölücü/bölgeci örgütlerde eğitim seviyesinin daha alt basamaklara indiği görülmektedir (Alkan, 2011).

Bu çalışmada PKK/KCK’nın gençlik yapılanması mensuplarının eğitim seviyeleri, en son öğrenim durumlarına göre analiz edilmeye çalışılmıştır. Çalışmada elde edilen veriler; ilköğrenim mezunu, lise mezunu, üniversite terk, üniversite öğrenimine devam ve üniversite mezunu olarak tasnif edilmiştir. İlk ve orta okul ayrımı yapılmadığından her iki kategoride yer alan şahıslar ilköğrenim mezunu olarak kodlanmıştır.

Tablo 3.06: Eğitim Düzeyi Dağılımı

Eğitim Düzeyi	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
İlköğrenim Mezunu	38	24,84	24,84
Lise Mezunu	7	4,57	29,41
Üniversite Terk	22	14,38	43,79
Üniversite Öğrenimine Devam	68	44,44	88,23
Üniversite Mezunu	18	11,76	100,0
Toplam	153	100,0	

Tablo 4.6’da görüldüğü üzere, gençlik yapılanması mensuplarının %24,84’ü ilk veya orta dereceli okullardan mezun şahıslardan, %4,54’lük küçük bir kısmı lise mezunu şahıslardan oluşmuştur. Burada liseyi terk eden şahıslar için ayrı bir kategori oluşturulmamış, bu şahıslar ilk öğretim mezunu olarak kabul edilmiştir. Çalışmada gençlik yapılanması mensuplarının büyük bir bölümünün üniversite seviyesinde

olduğu göze çarpmaktadır. Buna göre; %44,44'ünün üniversite öğrenimine devam ettiği, %14,38'inin ise gençlik faaliyetleri nedeniyle üniversite eğitimini terk ettiği, %11,76'lık bir kısmının da üniversite mezunu olduğu görülmüştür.

EGM Terörle Mücadele Dairesi Başkanlığı tarafından yapılan çalışmada örgüt mensuplarının %11'inin üniversite mezunu olduğu, %52'sinin ilköğrenim mezunu olduğu, %16'sının da lise mezunu olduğu tespit edilmiştir (Alkan, 2011: 112). Alagüney'in (2013) 198 örgüt mensubu üzerinden yaptığı çalışmada ise ilköğrenim mezunu şahısların %61,10, lise mezunu şahısların %10,60, üniversite mezunu şahısların da %1'lik bir kısma tekabül ettiği görülmektedir. UTSAM tarafından yapılan çalışmada ise %57'sinin ilköğrenim mezunu, %18'inin lise mezunu, %4'ünün üniversite mezunu olduğu sonucuna ulaşılmıştır (2012: 58).

Geçmişte yapılan bu çalışmalar ile mevcut çalışmanın verileri kıyaslandığında gençlik yapılanması mensuplarının örgütün kırsal kadrolarına kıyasla daha nitelikli olduklarını söylemek mümkündür. Zira üniversite mezunu ve üniversite eğitimini terk etmiş örgüt mensuplarının oranı diğerlerine kıyasla çok daha yüksektir.

Alanda çalışan uygulayıcıların beyanlarına göre gençlik örgütlenmeleri Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde daha çok mahalle gençliği üzerinden yürümektedir. Zira bölgedeki ekonomik sıkıntılar, ailelerin çok çocuklu olması, kalkınmanın düşüklüğü ve eğitimin öneminin kavranamamış olması gibi nedenler, gençlerin eğitimlerini devam ettirmelerine engel teşkil etmektedir. Ancak batı bölgelerinde ve metropollerde ise durum daha farklıdır. Özellikle Ankara'da 18 üniversite ve 150.000 civarında üniversite öğrencisi bulunmaktadır. İl genelinde yüksek öğrenim öğrencilerinin çok olmasına paralel olarak örgütün gençlik yapılanması içerisinde de üniversite öğrencileri ağırlıktadır.

Yine uzman ve uygulayıcıların beyanlarına göre Ankara'da, PKK/KCK'nın gençlik yapılanması büyük oranda üniversiteler üzerinden faaliyet göstermektedir. Çalışmaya konu olan örneklem içerisinde 108 bireyin il genelinde çeşitli üniversitelerde -açık öğretim fakülteleri dahil- öğrenim gördüğü, üniversiteden mezun olduğu ya da üniversiteyi yarıda bıraktığı tespit edilmiştir. Çalışmanın verileri de bu durumu teyit eder niteliktedir. Gençlik yapılanması mensuplarının büyük oranda yükseköğrenim seviyesinde olduğunu söylemek mümkündür.

Gençlik kadrolarının Ankara genelinde daha çok hangi üniversitelerde yoğunlaştığı büyük önem arz etmektedir. Tablo 4.7’de, PKK/KCK gençlik yapılanması üyelerinin Ankara genelinde hangi üniversitelerde yoğunlaştığı gösterilmiştir.

Tablo 3.07: Üniversiteler Arası Dağılım

Üniversite Dağılımı	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Ankara Üniversitesi	51	47,22	47,22
ODTÜ	18	16,66	63,88
Hacettepe Üniversitesi	16	14,81	78,69
Gazi Üniversitesi	12	11,11	89,8
Açıköğretim ve diğer	11	10,18	100,0
Toplam	108	100,0	

Buna göre 108 bireyin %47,22’lik bölümünün, Ankara Üniversitesi’ne bağlı fakültelerde eğitim gördüğü, görmekte olduğu ya da fakülteye giriş yaptıktan sonra fakülteden ayrıldığı, bunu %16,66 ile ODTÜ’nün, %14,81 ile Hacettepe Üniversitesi’nin, %11,11 ile Gazi Üniversitesi’nin izlediği ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda Ankara Üniversitesi’nin, PKK/KCK’ya sempati duyan genç kadrolar tarafından en yoğun tercih edilen üniversite olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Yine uygulayıcıların beyanlarına göre, bu üniversitelerde, örgüt tarafından önem atfedilen günlerde, gençlik kadroları tarafından, birçok eylem ve etkinlik düzenlenmektedir.

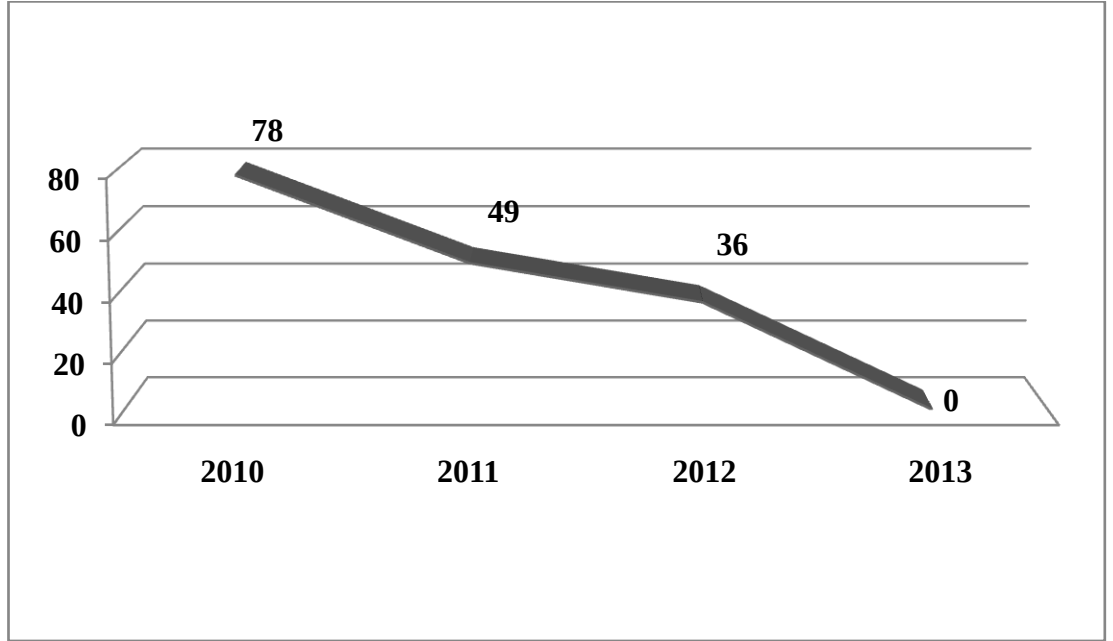
Çalışmada ayrıca gençlik yapılanması içerisinde yer alan 108 üniversiteli şahsın bölümleri sayısal ve sözel kategoride tasnife tabi tutulmuştur. Yapılan sınıflandırmada %80,55’lik dilime tekabül eden 87 şahsın sözel branşlarda, %19,44’lük dilime tekabül eden 21 şahsın da sayısal branşlarda eğitim gördüğü anlaşılmıştır. Gençlik örgütlenmesi içerisinde bulunan her 5 şahıstan 4’ü sözel bölüm öğrencisidir.

Tablo 3.08: Üniversite Branş Dağılımı

Üniversite Bölümü	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Sözel	87	80,55	80,55
Sayısal	21	19,44	100,0
Toplam	108	100,0	

3.1.5. Haklarında İşlem Yapılanların Yıllara Göre Dağılımı

Çalışmaya konu olan örneklem içerisinde yer alanlardan 78'i hakkında 2010 yılında, 49'u hakkında 2011 yılında, 36'sı hakkında 2012 yılında işlem yapıldığı görülmektedir. 2013 yılında hakkında işlem yapılan bulunmamaktadır. Bazıları hakkında farklı zamanlarda birden fazla işlem yapıldığından toplam rakam 153 değil 163'tür.

Grafik 3.02: Haklarında İşlem Yapılanların Yıllara Göre Dağılımı

Grafik 4.2'de görüldüğü üzere bu çalışmanın kapsamını oluşturan son 4 yıllık süreç içerisinde, PKK/KCK'nın gençlik yapılanması içerisinde, haklarında işlem yapılanların sayısında düzenli bir azalma görülmektedir.

3.2. ÇEVRESEL DEĞİŞKENLER

Genç bireylerin örgütsel bir davranış sergilemesinde, içerisine doğduğu ailenin ve yaşadığı çevrenin etkisi büyüktür. Örgüte katılan bireylerin çevre faktörlerinin ele

alınacağı bu bölümde memleket (doğduğu şehir), ailenin ikamet ettiği şehir, ailenin ekonomik durumu, anne-babanın birlikte yaşayıp yaşamadığı, babasının kaç eşi olduğu, ailedeki çocuk sayısı, ailenin kaçınıcı çocuğu olduğu ve aile üyelerinden herhangi birinin suç kaydı olup olmadığı değişkenleri üzerinden bulgular sunulacaktır.

3.2.1. Memleket (Nüfusa Kayıtlı Olduğu İl)

Örneklem içerisinde yer alan toplam 153 bireyin memleketlerine göre bir tasnif yapıldığında yaklaşık %80’lik bir dilimin Ağrı, Batman, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Hakkari, Iğdır, Kars, Mardin, Muş, Ş.Urfa, Tunceli ve Van illerinde doğduğu görülmüştür. Bu iller arasında Mardin 16 kişiyle 1. sırada, onun hemen ardında Van 15 kişiyle 2.sırada, Diyarbakır 14 kişiyle 3. sıradadır. Dikkat çekici diğer iller ise şu şekilde sıralanmıştır: 13 kişi Kars, 11 kişi Muş, 10 kişi Ağrı, 9 kişi Hakkari, 9 kişi Şırnak, 6 kişi Batman ve 6 kişi Şanlıurfa doğumludur.

Tablo 3.09: Memleket Dağılımı

Doğum Yerleri	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Mardin	16	10,45	10,45
Van	15	9,80	20,25
Diyarbakır	14	9,15	29,40
Kars	13	8,50	37,90
Muş	11	7,20	45,10
Ağrı	10	6,53	51,63
Hakkari	9	5,90	57,53
Şırnak	9	5,90	63,43
Batman	6	3,92	67,35
Ş.Urfa	6	3,92	71,27
Bitlis	5	3,26	74,53
Erzurum	5	3,26	77,79
Tunceli	4	2,61	80,40
Ankara	3	1,96	82,36
Sivas	3	1,96	84,32
Adana	2	1,30	85,62
Adıyaman	2	1,30	86,92
Bingöl	2	1,30	88,22
Elazığ	2	1,30	89,52
Iğdır	2	1,30	90,82
Konya	2	1,30	92,12
Malatya	2	1,30	93,42
Manisa	2	1,30	94,72
Yozgat	2	1,30	96,02

Artvin	1	0,65	96,67
Denizli	1	0,65	97,32
K.Maraş	1	0,65	97,97
Kırşehir	1	0,65	98,62
Kıbrıs	1	0,65	99,27
Suriye	1	0,65	99,92
Toplam	153	99,92	

PKK/KCK mensuplarına yönelik yapılan profil çalışmalarda genel olarak örgüte eleman veren iller arasında Hakkari ve Şırnak illerinin başı çektiği bilinmektedir. Örneğin son olarak 2012 yılında UTSAM tarafından yapılan çalışmada örgüte katılımın ilk sıralarında Hakkari, Tunceli, Siirt ve Şırnak illerinin başı çektiği görülmektedir (UTSAM, 2012: 22). Ancak konu gençlik kadroları olunca, bölgedeki kalkınmışlık oranı diğerlerine nazaran daha yüksek olan Mardin, Diyarbakır ve Van illeri bir adım daha öne çıkmıştır. Zira bu iller eğitim olanakları ve iş imkanları açısından Hakkari ve Şırnak'tan daha ileri durumdadır.

3.2.2. Göç

Türkiye'nin doğu bölgeleri, Cumhuriyet'in kurulduğu ilk yıllardan bu yana Batı bölgelerine nazaran birçok açıdan daha geri kalmıştır. Gerek bölgenin coğrafyasının ve ikliminin uygun olmaması gerekse sosyo-ekonomik ve sosyo-politik etkenler, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinin dışa karşı göç vermesi ile sonuçlanmıştır (Kırdar ve Saraçoğlu, 2012: 3). Bu bölgelerde yaşayan insanların büyük bölümü 'Göç' kavramı ile uzun zamandır yakın ilişki içerisinde. TÜİK'e ait 2013 göç verileri incelendiğinde, örneklem içerisinde yer alan şahısların %91.46'sının ikamet ettiği; Kuzeydoğu Anadolu, Ortadoğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri, en çok göç veren bölgelerin başında gelmektedir (TÜİK, 2014).

Örneklem içinde yer alan bireylerin memleketleri (nüfusa kayıtlı oldukları il) ile ailelerinin hali hazırda ikamet ettikleri iller ile karşılaştırıldığında 62 ailenin memleketinden farklı bir ilde ikamet ettiği ortaya çıkmıştır. Göç etmiş 62 ailenin 53'ünün doğu illerinden batı illerine, 3'ünün doğu illerinden yakında bulunan bir diğer doğu iline, 6'sının da yaşamakta olduğu batı illerinden bir diğer batı iline göç ettiği görülmüştür.

Tablo 4.10’da görüldüğü üzere, toplam 153 şahsın %40,52’sinin ailelerinin doğup büyüdüğü topraklardan göç ettikleri anlaşılmaktadır. %59,48’lik önemli bir kısım ise göç etmemiştir.

Tablo 3.10: Göç Durumu

Göç Dağılımı	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Göç Eden	62	40,52	40,52
Göç Etmeyen	91	59,48	100,0
Toplam	153	100,0	

Tablo 4.11’de göçün ne şekilde gerçekleştiği görülmektedir. Göç eden 62 ailenin %85’i bulunduğu topraklardan daha zengin, iş imkanları ve kalkınmışlığı daha fazla olan Batı bölgelerine gitmiştir. %5’li bir kısım ise memleketinin yakınında bulunan ve yaşam şartları bakımından daha iyi durumda bulunan diğer doğu illerine göç etmiştir. %10’luk bir kısım ise yaşadıkları Batı illerinden yine bir Batı iline göç etmiştir. Bu sonuçlara göre gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren şahısların önemli bir bölümünün ailesinin, yaşadıkları Doğu illerinden, nispeten daha iyi durumda bulunan, Batı illerine göç etmiş aileler olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Tablo 3.11: Gençlik Yapılanması Üyelerinin Ailelerinin Göç Yolları

Göç Yolu	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Doğudan Batıya	53	85,48	85,48
Doğudan Doğuya	3	4,84	90,32
Batıdan Doğuya	6	9,68	100,0
Toplam	62	100,0	

3.2.3. Ekonomik Durum

Gelir dağılımındaki eşitsizlik, örgütlerin eleman kazanmada kullandıkları argümanların başında gelmektedir. Birçok terör örgütü, adaletsiz kaynak dağılımını, kendi mücadelesi için bir hareket noktası yapmış ve mensuplarına bu adaletsizliği

düzeltilme vaadinde bulunmuştur (DHKP/C Parti Programı, 2012). Ekonomik parametreler, doğrudan olmasa bile, bazı açılardan bireyleri örgütlerin kucağına itmede etkili olabilmektedir. Gelir seviyesi ortalamanın altında yer alan ve arzu ettiği bir yaşama sahip olmayan bireylerin, bu psikoloji ile zaman zaman davranışlarında sapma sergiledikleri görülebilmektedir (Tsushima, 1996: 502).

Çalışmanın bu bölümünde çalışma kapsamında örneklem içinde yer alan bireylerin ekonomik gelir seviyelerine ilişkin değişken analiz edilmiştir. Bu değişken bireylerin ailelerinin aylık ortalama gelirini göstermektedir. Çalışmada baba dışında aile bütçesine katkıda bulunan diğer bireyler tarafından kazanılan paralar da göz önünde bulundurulmuştur. Elde edilen sonuçların tasnif edilebilmesi amacıyla 0-1000 TL, 1000-2000 TL, 2000-3000TL, 3000-5000TL, 5000 TL ve üstü şeklinde 5 farklı kategori oluşturulmuştur.

Tablo 3.12: Aylık Gelir Miktarı

Aylık Ortalama Gelir	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
0-1000 TL	41	26,79	26,79
1000-2000 TL	84	54,90	81,69
2000-3000TL	25	16,34	98,03
3000-5000TL	2	1,30	99,33
5000 TL ve üstü	1	0,65	99,98
Toplam	153	99,98	

Tablo 4.12’de ifade edildiği gibi, gençlik yapılanması mensuplarının %26,79’luk bir kısmının 1000 TL civarında bir aylık gelire sahip olduğu, %54,90’lık bir kısmının 1000-2000 TL arası bir gelirinin bulunduğu, %16,34’lük bir kısmının da 2000-3000 TL civarında bir gelirle yaşadığı görülmüştür. Bir başka ifade ile yapı mensuplarının %81,69’luk kısmı, toplum içerisinde dar gelirli olarak tabir edilen aileler içerisinde çıkmıştır. Hedef 153 şahıstan sadece bir tanesinin ailesinin 5000 TL üzerinde bir geliri olduğu görülmüştür.

Uzman uygulayıcılarla yapılan mülakatlarda maddi durumu iyi olan ailelerin, örgüt sempatisini olsalar da çocuklarını bu çatışmalı ortamın içerisine sokmadıkları

ifade edilmiştir. Üniversite yaşamı içerisinde bir şekilde örgütle tanışan bu bireyler (gelir düzeyi yüksek grupta yer alanlar), yaşadıkları ilk problem (polis gözetlisi, disiplin cezası, kavga vb.) sonrasında yapı içerisinde kolayca ayrılmaktadır. Bu şahıslarda ve ailelerinde gelecek kaygısı örgütsel motivasyonlardan daha ağır basmaktadır. Maddi durumu iyi olmayan diğer çoğunluk ise zaten kaybedeceği bir şey olmadığını düşünerek bu olumsuzluklardan etkilenmemektedir. Örgüt de bu durumu bildiği için bu grup içinde yar alan sempaticanlarına her türlü hukuki ve sosyal yardımı yaparak bu olumsuzluktan bir militan kimliği inşa etme yoluna gitmektedir.

3.2.4. Aile Bütünlüğü

Aile bütünlüğü konusu bireylerin örgütsel faaliyet göstermeleri noktasında büyük önem arz etmektedir. Zira anne-babası ayrı olan bireyler ya da aile içerisinde istediği sevgi ve şefkati bulamayan gençler, bu ihtiyaçlarını dış dünyada arama eğilimi gösterebilmektedir (Sözer, 2004: 170) . Bu noktada örgüt kendisine sahip çıktığı genç bireyleri kolayca örgütsel faaliyetler içerisine çekebilmektedir. Bu bölümde aile bütünlüğü (anne/babasının sağ ve birlikte yaşayıp yaşamadığı) değişkeni incelenmiştir.

Örnek içinde yer alan 153 bireyin anne babasının birlikte yaşayıp yaşamadığı ve anne babasından vefat eden olup olmadığı incelendiğinde, 127 şahsın anne ve babasının sağ ve birlikte olduğu, 19'unun babasının vefat etmiş annesinin dul olarak yaşamını sürdürdüğü, 3'ünün anne ve babasının boşanmış olduğu, 3'ünün ebeveynlerinden birini kaybettikten sonra diğer ebeveyninin başka biri ile evlendiği, sadece 1 şahsın hem annesini hem babasını kaybetmiş olduğu görülmüştür.

Tablo 3.13: Aile Bütünlüğü Dağılımı

Aile Bütünlüğü	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Anne-baba sağ ve birlikte	127	83,00	83,00
Baba vefat etmiş anne dul	19	12,41	95,41
Anne-baba sağ ve boşanmış	3	1,96	97,37
Baba vefat etmiş anne evli	3	1,96	99,33

Anne-baba vefat etmiş	1	0,65	99,98
Toplam	153	99,98	

Tablo 4.13’de görüldüğü gibi gençlik yapısı mensuplarının %83’lük büyük bir kısmının anne babası sağ ve birlikte yaşamaktadır. Hedef şahısların %17’lik bir bölümünde ise aile bütünlüğü noktasında bazı problemler yaşandığı görülmektedir.

Aile bütünlüğü değişkeni ile ilgili yapılan çalışma sırasında bazılarının babasının iki eşli olduğu görülmüştür. Babası iki eşli olanların sayısı 11’dir. Babasının 2 eşli olduğunu beyan eden bir gençlik mensubunun 21 kardeşinin olduğu görülmüştür. Bunun yanı sıra iki eşli ailelerdeki çocuk ortalaması 9,81 iken tek eşli ailelerde çocuk ortalaması 6,97’ye düşmektedir.

3.2.5. Ailedeki Çocuk Sayısı

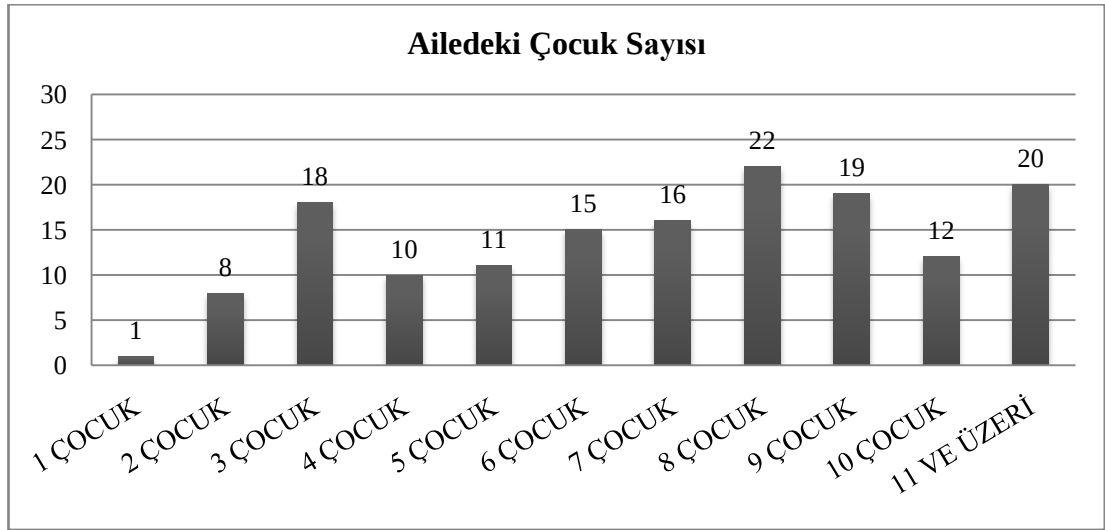
Yapılan çalışmalar örgüt üyelerinin genel olarak problemli bir aile yapısının ürünü olabileceğini ortaya koymuştur (Özeren, Sözer ve Başbüyük, 2012: 69). Problemli aile yapılarının oluşmasında başı çeken etkenler arasında aile bireylerinin sayısının fazla olması ve buna bağlı olarak aile içi iletişimsizlik ve ekonomik problemler gelmektedir. 2004 yılında ıslahevinde kalan çocuklara yönelik yapılan bir çalışmada çalışmaya konu olan bireylerin %9,2’sinin aile içindeki problemleri ailenin çok kalabalık olmasına bağladığı görülmüştür (Sözer, 2004: 183). Bu bölümde gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösterenlerin ailelerinin kaç çocuğa sahip olduğu araştırılmıştır. Sadece Suriye uyruklu bir bireyin kardeş sayısı tespit edilememiştir.

Tablo 3.14: Ailedeki Çocuk Sayısı

Ailedeki Çocuk Sayısı	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
1-3 Çocuk	27	17,76	17,76
4-5 Çocuk	21	13,81	31,57
6-10 Çocuk	84	55,26	86,83
11 ve üstü Çocuk	20	13,16	99,99
Toplam	152	99,99	

Çalışma sonucunda örneklem içinde yer alan bireylerin ailelerinden yalnız 1 tanesinin tek çocuğunun bulunduğu, bunun dışındaki ailelerden 8'inin 2 çocuğunun, 18'inin 3 çocuğunun, 10'unun 4 çocuğunun, 11'inin 5 çocuğunun, 15'inin 6 çocuğunun, 16'sının 7 çocuğunun, 22'sinin 8 çocuğunun, 19'unun 9 çocuğunun, 12'sinin 10 çocuğunun, 20'sinin 11 ve üzeri çocuğunun olduğu görülmüştür. Bir başka ifade ile ailelerinin %17,76'sının 1-3 çocuğa, %13,81'inin 4-5 çocuğa, %55,26'sının 6-10 çocuğa, %13,16'sının 11 ve üstü çocuğa sahip olduğu tespit edilmiştir.

2012 yılında TÜİK tarafından açıklanan rakamlara göre Türkiye'de aile başına düşen ortalama çocuk sayısı 2,1'dir (TÜİK, 2012). Bu çalışmaya konu olan gençlik yapılanması mensuplarının %80'e yakını Türkiye ortalamasının üstündedir. Aile başına düşen çocuk sayısı ise 7,18'dir. Türkiye ortalamasının 2,1 olduğu düşünüldüğünde 7,18'lik bir ortalama oldukça yüksektir. Sonuç olarak gençlik yapılanması mensuplarının çok çocuklu aile kültüründen geldikleri görülmektedir.

Grafik 3.03: Ailelerdeki Çocuk Dağılımı

3.2.6. Suç Kaydı

Belirli bir suç örgütü içerisinde faaliyet gösteren bireylerin, daha önceki yaşamlarında kendisini bu suçlu davranışa meylettiren herhangi bir etkenin olup olmadığı öteden beri tartışıla gelmiştir. Bu konu ile ilgili olarak bazı araştırmacılar; bireylerin geçmişte bulaştığı konusu suç teşkil eden bir hadisenin, ilerleyen dönemde kişiye yeniden suç işlemesi konusunda pozitif etkide bulunduğunu iddia etmiştir

(İçli, 2004: 52). Buna ek olarak bazı araştırmacılar da suçlu davranışın öğrenilme yoluyla yapılan bir davranış olduğunu, aile içerisinde suçlu davranış sergileyen bireyler bulunmasının ailenin diğer fertleri üzerinde de olumsuz etkisinin olacağını ileri sürmüşlerdir (Agnew, 1991: 283).

Bu bölümde ilk olarak örneklem içinde yer alan gençlik yapılanması mensuplarının çalışma öncesinde herhangi bir şekilde konusu suç teşkil eden bir davranış sergileyip sergilemediği incelenmiştir. İkinci olarak bu şahısların aile bireylerinden herhangi birinin önceden suç kaydının olup olmadığına bakılmıştır.

Örnekleme yer alan 153 şahıstan, 123'ünün daha önceden herhangi bir adli işleme konu olmadığı, 29'unun ise öncesinde konusu suç teşkil eden bir davranış sergilediği görülmüştür. Yabancı uyruklu bir şahsa ait herhangi bir bilgiye ulaşılamamıştır. Yani gençlik yapısı mensubu şahısların %19,07'sinin suç kaydının bulunduğu, bunun yanında %80,92'sinin ise ilk defa adli birimlerin karşısına geldiği ortaya çıkmıştır.

Gençlik yapılanmasında görülen bu oranlar örgütün silahlı militan kadroları için geçerli değildir. Zira 2013 yılında Alagüney tarafından 177 örgüt mensubu üzerinde yapılan çalışmada şahısların %35'inin suç kaydının bulunduğu, %65'inin ise herhangi bir suç kaydına rastlanmadığı görülmüştür (Alagüney, 2013). Benzer olarak Köseli tarafından yapılan çalışmada da 244 örgüt mensubunun %50'sinin geçmiş döneme ait suç kaydının olduğu anlaşılmıştır (Köseli, 2011).

Bireylerin kendi suç geçmişleri yanında aile fertlerinden herhangi birinin de belirli bir suç geçmişine sahip olması, suçlu davranışın öğrenilebilen bir davranış olduğu varsayımından hareketle önem arz etmektedir. Bu açıdan bakıldığında 94'ünün aile bireylerinden hiç kimsenin suç kaydının olmadığı, 58 şahsın ailesi içerisinde ise adli suç kaydı bulunan bireylerin olduğu görülmüştür.

Tablo 4.15'de görüldüğü üzere çalışmaya konu şahısların %38,15'inin ailesi içerisinde suç kaydı olan bireylerin olduğu ortaya çıkmıştır. Şahısların %61,84'lük kısmının aile bireyleri arasında herhangi bir suç kaydına rastlanılmamıştır.

Tablo 3.15: Aile Bireylerinin Suç Kaydı

Aile Bireylerinin Suç Kaydı	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
-----------------------------	---	-------	-----------------

Suç Kaydı Olanlar	58	38,15	38,15
Suç Kaydı Olmayanlar	94	61,84	99,99
Toplam	152	99,99	

Daha önceden suç kaydı olan %19'luk dilim içerisindeki şahısların, aile bireyleri arasında yapılan suç kaydı araştırması sonucunda, şahıslardan %59'unun aile bireylerinden bir veya birkaçının adli suç kaydının bulunduğu görülmüştür. %41'inin ise aile bireyleri arasında suç kaydı bulunmamıştır.

Önceden suç kaydı bulunmayan 123 şahsın aile bireyleri arasında yapılan suç kaydı araştırması sonucunda ise, şahıslardan %67'sinin aile bireyleri arasında hiç kimseye ait adli suç kaydının olmadığı görülmüştür. Bu şahıslardan %33'ünün ise aile bireyleri arasında suç kaydı bulunan şahıslar tespit edilmiştir.

Tablo 3.16: Yapı Mensupları ile Aile Bireylerinin Suç Kaydı Karşılaştırması

Aile bireyleri Hedef Şahıslar	Aile Bireylerinde Suç Kaydı Olanlar	Aile Bireylerinde Suç Kaydı Olmayanlar
Suç Kaydı Olan Hedef Şahıslar	17 (%11,18)	12 (%7,89)
Suç Kaydı Olmayan Hedef Şahıslar	41 (%26,97)	82 (%53,94)

Yukarıdaki veriler ışığında; PKK/KCK'nın gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren şahısların %80'inin daha önceden herhangi bir suçlu davranış içerisinde olmadığı, bu oranın şahısların aile bireyleri söz konusu olduğunda %60'lara kadar düştüğü, adli suç geçmişi olan gençlik kadrolarının %60'ına yakınının ailesi içerisinde de suça bulaşmış bireylerin olduğu, buna paralel olarak adli suç geçmişi olmayan gençlik kadrolarının %68'inin aile bireylerine ait de suç geçmişinin olmadığı görülmüştür.

3.3. ÖRGÜTSEL DEĞİŞKENLER

Bu bölümde, örneklem içinde yer alan gençlik kadrosu mensuplarının örgüt içerisindeki konumu, örgüte katılım nedenleri, ve haklarında işlem yapıldıktan sonra örgütsel faaliyetlerine devam edip etmedikleri incelenmiştir.

3.3.1. Örgüt İçerisindeki Konum

Çalışmanın ikinci bölümünde belirtildiği üzere PKK/KCK, diğer terör örgütleri gibi kendi içerisinde farklı örgütlenme modelleri oluşturmuştur. Örgütsel geçmişinin uzun olması ve kendisini besleyen siyasi, kültürel ve ekonomik kaynakların güçlü olması nedeniyle bugüne kadar sayısız örgütlenme modeli uygulanmıştır. Örgütün gençlik yapılanmaları da bu doğrultuda değişken bir örgütlenme modelini benimsemiştir. Bir önceki bölümde bu modellerden ayrıntılı olarak bahsedilmesi nedeniyle burada yapılanma içerisindeki konumlardan genel olarak bahsedilecektir. Hali hazırda gençlik yapılanması içerisinde yer alan kadroları hiyerarşik olarak; YDG Sözcüsü, Bölge Yürütme Sorumlusu (Gençlik Meclisi Sorumlusu), İl Yürütme Sorumlusu, Üniversite Sorumlusu, Mahalle Sorumlusu, Üniversite ve Mahalle Komiteleri olarak sıralamak mümkündür.

Örneklem içinde yer alan 153 bireyden 3'ü ile ilgili herhangi bir bilgiye ulaşılamamıştır. Kalan 150 şahıstan 89'unun Üniversite Komitelerinde faaliyet gösterdiği, 44'ünün Mahalle Komitelerinde yer aldığı, 2'sinin Basın Komitesinde faaliyet gösterdiği, 2'sinin Gençlik Genel Meclisinde Sorumlu olduğu, 8'inin Bölge ve 5'inin de İl Sorumlusu olarak faaliyet gösterdiği görülmektedir.

Tablo 3.17: Yapı Mensuplarının Örgüt İçindeki Konumları

Yapı İçerisindeki Konum	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Gençlik Meclisi	2	1,33	1,33
Bölge Yürütmesi	8	5,33	6,66
İl Yürütmesi	5	3,33	9,99
Üniversite Komitesi	89	59,33	69,32
Basın Komitesi	2	1,33	70,65
Mahalle Komitesi	44	29,33	99,98

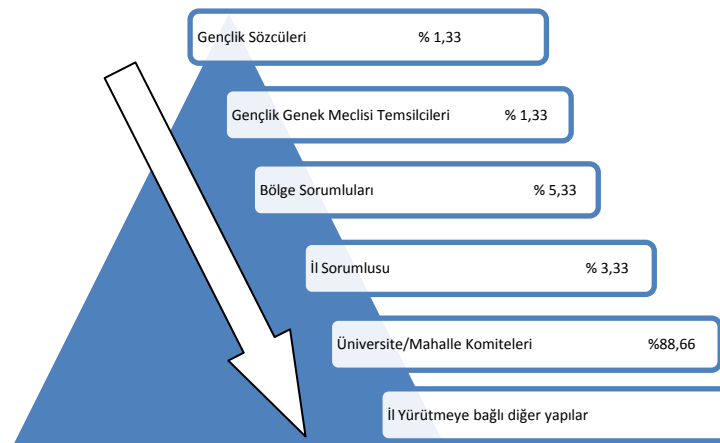
Toplam	150	99,98	
---------------	------------	--------------	--

Tablo 3.17’de görüleceği üzere, gençlik yapılanması içerisinde Ankara’da faaliyet gösteren kadroların %59,33’ü üniversite komiteleri içerisinde yer almaktadır. Uzmanlar bunun sebebini, Ankara’nın birçok üniversiteye ev sahipliği yapması ve örgüte müzahir Kürt kökenli vatandaşların diğer metropollere oranla daha az olması olarak açıklamaktadır. %29,33’lük kesim ise Mahalle Komiteleri içerisinde faaliyet yürütmektedir.

TÜİK verilerine göre Doğu ve Güneydoğu kökenli olup Ankara’da ikamet eden yaklaşık 600.000 vatandaş bulunmaktadır (TÜİK, 2013c). Kürt kökenli nüfusun bu denli yoğun olduğu başkentte, 2011 genel seçimlerinde BDP’nin aldığı oy sayısı 4146’dır (YSK, 2011). Bu rakamlar, Ankara’da ikamet eden Kürt kökenli vatandaşların, örgütsel faaliyetlere mesafeli yaklaştığını ve dolayısıyla çocuklarını gençlik çalışmalarından ve örgütsel faaliyetlerden uzak tuttuğunu göstermektedir.

Tablo 3.17’de göze çarpan bir diğer husus da göz altına alınan şahısların %11,32’lik kısmının, yapı içerisinde sorumlu düzeyde faaliyet göstermeleridir. Bu durum, gençlik yapısı içerisinde dikey bir hiyerarşinin bulunduğu ve yapı mensuplarının örgütsel faaliyetlerini bu doğrultuda yürüttüğünün göstergesidir.

Grafik 3.04: Yapı İçerisindeki Hiyerarşik Diziliş

3.3.2. Hakkında İşlem Yapıldıktan Sonra Örgütsel Faaliyet Bilgisi

Bu çalışma 4 yıllık bir süreyi kapsadığı için haklarında işlem yapılan gençlik yapılanması üyelerinin, yapılan adli işlem sonrasındaki sürecini (örgütsel faaliyetlere

devam edip etmedikleri, uzaklaşıp uzaklaşmadıkları vs.) incelemeye imkan tanımıştır. Bu noktada yapı mensupları beş farklı kategoride ele alınmıştır. Çalışma sırasında adli işlem gören bazı yapı mensuplarının örgütsel faaliyetlerine aynen devam ettiği, belirli periyotlar halinde düzenlenen yapı içi örgütlenme toplantılarına katılım gösterdikleri görülmüştür. Bu grupta yer alanlar, ‘Faaliyetlerine Aktif Devam Edenler’ olarak etiketlenmiştir. Bunun yanı sıra bazı şahsıların örgütsel toplantılara katılımı bırakmakla birlikte, bütün bütün yapıdan ayrılmadığı ve geniş tabana hitap eden (Nevruz Bayramı, 1 Mayıs İşçi Bayramı vb.) bazı mitinglere katılımını devam ettirdiği görülmüştür. Bu grupta yer alan şahıslar ‘Faaliyetlerine Düşük Yoğunluklu Olarak Devam Edenler’ olarak etiketlenmiştir. Çalışmada yer alan diğer gruplar ise şu şekilde sıralanmıştır: ‘Yapıdan Uzaklaşanlar’, ‘Kırsal Alan Yapılanmasına Gidenler’, ‘Cezaevinde Bulunanlar’.

Tablo 4.18: Yapılan İşlem Sonrası Süreç

Yapılan İşlem Sonrası Süreç	N	Yüzde	Kümülatif Yüzde
Faaliyetlerine aktif devam edenler	53	34,64	34,64
Faaliyetlerine düşük yoğunluklu olarak devam edenler	43	28,1	64,72
Yapıdan uzaklaşanlar	40	26,14	88,88
Kırsal alan yapılanmasına gidenler	9	5,23	94,11
Cezaevinde bulunanlar	8	5,88	99,99
Toplam	153	99,99	

Gençlik yapılanması üyelerinin haklarında yapılan işlem sonrasındaki süreçte örgüt ile ilişkilerinin ne düzeyde olduğuna yönelik değişkenin incelenmesi sonucu %26,14’ünün yapıdan tamamen uzaklaştığı ve bir daha herhangi bir şekilde örgüte yakın kurum ve derneklere uğramadığı; %28,1’lik bir kısmının, yapı içerisindeki faaliyetlerine ve örgüt gündemli yapılan eylem ve etkinliklere düzenli olarak katılmazken, herkes tarafından kutlanan Nevruz vb. kitle eylemlerine katıldığı görülmektedir. %34,64’lük bir grup ise yapı içerisinde çalışmalarına aktif olarak devam etmiştir.

Çalışmanın sona erdiği 4 yıllık süreç sonucunda %5,23'ünün tutuklu veya hükümlü olarak cezaevinde olduğu görülmektedir. %5,88'lik bir kısmının da silahlı faaliyet göstermek üzere örgütün kırsal alanına gittiği tespit edilmiştir.

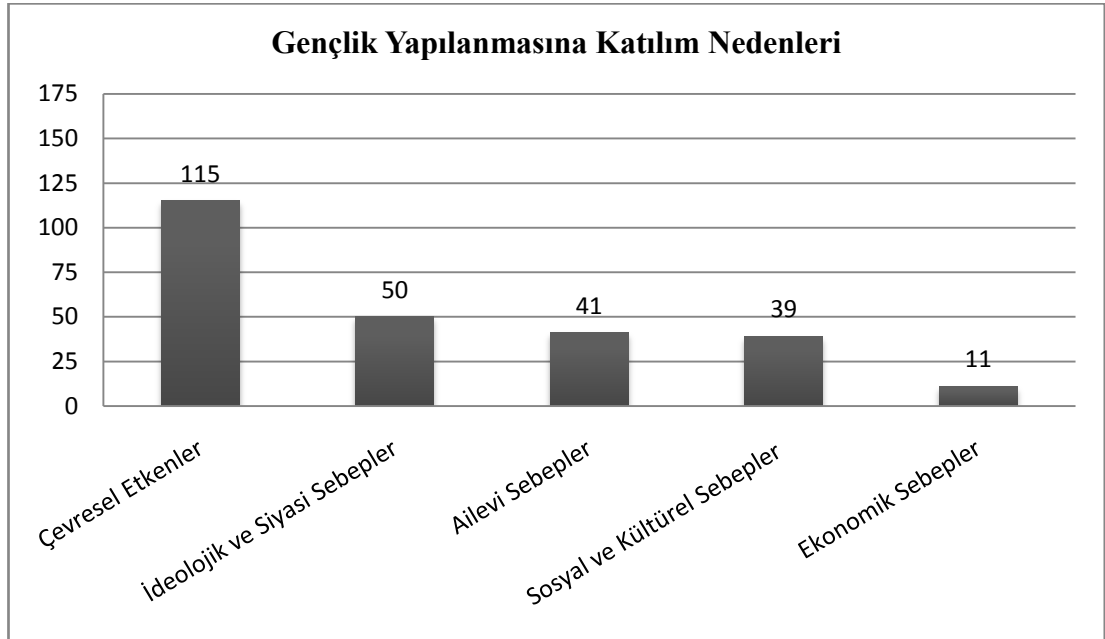
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GENÇLİK YAPILANMASINA KATILIM SEBEPLERİ

Çalışmanın bu bölümünde terör örgütü PKK/KCK'nın gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren bireylerin gençlik yapısına katılım nedenleri irdelenmiştir. Çalışma esnasında bireylere gençlik yapılanmasına ve bu kapsamda örgütsel faaliyetlere neden katıldığı sorulmuş ve verilen cevaplar üzerinden bir sınıflandırma yapılmıştır.

Örneklem içerisinde yer alan bireylerle yapılan mülakatlarda örgütün gençlik yapılanmasına katılım nedenleri sorulmuştur. Bütün cevaplar toplandığında örneklem içinde yer alan 153 bireyin katılım nedeni olarak yaklaşık 60'a yakın farklı sebep ileri sürdüğü görülmüştür. Çalışmada bu sebepler kendi içerisinde bir tasnife tabi tutulmuş temel olarak 5 farklı başlık altında toplanmıştır.

Cevapların içeriğine göre katılım nedenleri; Ailevi Sebepler, Çevresel Etkenler, Ekonomik Sebepler, İdeolojik ve Siyasi Sebepler, Sosyal ve Kültürel Sebepler üst başlıklarında toplanmıştır.

Grafik 4.01: Gençlik Yapılanmasına Katılım Nedenleri

Gençlik yapılanması mensuplarının % 75.16'lık bölümü örgütsel faaliyetlere katılmasına çevresel etkenlerin önemli olduğunu ifade etmiştir. % 26,8'i gençlik yapılanmasına katılma nedeni olarak ailevi sebepleri, %32,68'i ideolojik ve siyasi

sebepleri, % 25,49'u sosyal ve kültürel sebepleri, % 7,19'u da ekonomik sebepleri göstermiştir.

Soru açık uçlu olarak sorulmuş, katılım nedeni olarak sadece bir neden seçmeleri konusunda herhangi bir yönlendirme yapılmamıştır. Yapılan görüşmelerde, bazıları örgüt faaliyetleri içerisine girmesinde sadece bir nedenin (Ailevi Sebepler, Çevresel Etkenler, Ekonomik Sebepler, İdeolojik ve Siyasi Sebepler, Sosyal ve Kültürel Sebepler) etkili olduğunu ileri sürerken, bazıları 2 ya da 3 etkenin kendisi üzerinde etkili olduğunu belirtmiştir. %58'lik bölümü (89 şahıs) örgütsel faaliyetlerinin arkasında Ailevi Sebepler, Çevresel Etkenler, Ekonomik Sebepler, İdeolojik ve Siyasi Sebepler, Sosyal ve Kültürel Sebeplerden temel olarak 2'sinin olduğunu söylemiştir. Buna karşılık olarak % 37'si yukarıda sayılı etkenlerin yalnızca bir tanesinin kendi üzerinde etkili olduğunu ifade etmiştir. % 5'i ise örgütsel faaliyetlerini 3 farklı sebebe dayandırmıştır. Buna göre her 5 şahıstan 3 tanesinin, örgütsel faaliyetlerinin arkasında birden çok faktörün bulunduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

4.1. ÇEVRESEL SEBEPLER

Yukarıda belirtildiği üzere görüşülenlerin % 75,16'lık büyük bir bölümünün, gençlik yapısına katılmasını çevresel nedenlere dayandırdığı görülmüştür. Geniş bir kapsama alanı bulunan çevresel faktörler, bu çalışmada akraba çevresi, mahalle çevresi, okul çevresi ve iş çevresi olarak ele alınmıştır.

Tablo 4.01: Çevresel Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri

01.	Üniversite ve sosyal çevresinde çok sayıda örgüt sempatzanı bulunması
02.	Memleketinde örgütün güçlü olması ve üniversitede arkadaşlarının etkisi
03.	Mahalledeki arkadaş çevresinde çok sayıda örgüt ve siyasi parti sempatzanı bulunması
04.	Eğitim gördüğü üniversitede siyasi eylemlerim çok olması
05.	Legal faaliyetler sırasında sorumlu şahıslarla tanışması daha sonra bunların yönlendirmesiyle okulu bırakması
06.	Ev arkadaşının yapı içerisinde yer alması (Yakın arkadaşının baskısı)
07.	Üniversite yeni gelmiş olmanın verdiği heyecanla arkadaş arayışı içerisinde olma,
08.	Memleketinde örgütün güçlü olması ve üniversitede gençlikteki

	arkadaşlarının etkisi
09.	Mahalle arkadaşlarının etkinliğe gittikleri sırada kendisini de çağırması
10.	Sorumlu kadrolar ile yakın arkadaş olması
11.	Fakülte'deki bölüm arkadaşının yapı içerisinde yer alması
12.	Beraber inşaat işlerinde çalıştığı arkadaşlarının etkinliğe gelmesi noktasında kendisine ısrarcı olmaları
13.	Üniversitede legal faaliyetlere gidip gelmesi ve sonrasında çalışmalarını bırakamaması
14.	Kürt kökenli olması dolayısıyla yapı içerisindeki şahıslarla iletişime geçme

Örgüte katılma gerekçesi olarak çevresel sebepleri ileri sürenlerin verdikleri cevaplar arasında; arkadaş çevresinde çok sayıda örgüt sempatzanı bulunması, kız arkadaş merakı, çevresinde bulunan siyasi parti sempatzanı arkadaşlarının etkisi, sol ve feminist faaliyetler sırasında tanıştığı örgüte sempati duyan arkadaşlarının etkisi, sorumlu kadrolar ile yakın arkadaş olması, mahalle arkadaşlarının etkinliğe gittikleri sırada kendisini de çağırması, mahalle içerisindeki yakın arkadaşlarının partiye gelip gitmesi, partiye çok sayıda kızın gelip gitmesi, erkek arkadaş edinme isteği, yakın akrabasının ısrarını kıramama olduğu görülmüştür. Örneğin bir gençlik yapılanması üyesi, yapıya katılımını şu sözlerle açıklamıştır:

“Ben Maraş’lı bir ailenin kızıyım. ODTÜ’ye ilk geldiğimde kendi sosyal çevremden çok farklı bir ortam ile karşılaştım. Hazırlık sonrasında bölüme geçmemle birlikte siyasi faaliyetlere merakım arttı. Sosyal çevremde kadınlara karşı büyük bir baskı vardı bu yüzden feminist faaliyetleri destekliyordum. Feminist gruplar tarafından düzenlenen eylem ve etkinlikler sırasında diğer grup üyeleri ile de sık sık görüşmeler yapıyordum. Bu çalışmalar sırasında yurtsever arkadaşlarla tanıştım ve daha sonra birlikte hareket etmeye başladık.”

Çevresel faktörlerin üzerinde etkili olduğunu söyleyen bir diğeri; önce gençliğin legal faaliyetlerine gidip gelmeye başladığını, daha sonra kalacak bir yer aradığı esnada kendisine gençlikten arkadaşlarının sahip çıktığını, onların kaldığı eve taşındıktan sonra istemeden de olsa yapıya dahil olduğunu söylemiştir. Bir başkası da halay çekmeyi ve müzikli eğlenceleri çok sevdiğini, mahallede yapılan eylem ve etkinliklerde çok güzel müzikler çalındığını, bu yüzden eylemlere gelip gitmeye başladığını ifade etmiştir.

İş çevresi nedeniyle yapıya katıldığını beyan eden bir genç, inşaatla çalışmaya başladıktan sonra sınırlı sayıda arkadaşının bulunduğunu, zamanlarının çoğunu

birlikte geçirdiklerini, bu yüzden iş dışındaki zamanlarda da beraber hareket ettiklerini, Nevruz kutlamasına gittikleri esnada oradaki partililerle tanıştıklarını ve görüşmeye başladıklarını söylemiştir. Buna benzer olarak bir başkası da atık kağıt işçisi olarak Kızılay bölgesinde çalıştığını, atık kağıt işinin genelde Hakkari'li tarafından organize edildiğini, Kızılay bölgesinde atık kağıt işi yapanların büyük oranda partiye gidip geldiklerini, diğerlerinin etkisiyle kendisinin de gençlik çalışanlarıyla tanıştığını, bir süre sonra düzenli olarak kendisini bütün eylemlere çağırdıklarını beyan etmiştir.

Yukarıda ifade edildiği üzere gençlik kadrolarının %60'a yakını üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Buna bağlı olarak birçoğu gençlik faaliyetlerine katılmasını üniversiteyle ilişkilendirmiştir. Bu kapsamda ileri sürülen nedenler arasında; eğitim gördüğü üniversitede çok sayıda örgüt sempatisinin bulunması, kampüs içerisinde siyasi eylemlerin çok olması, üniversiteye yeni gelmiş olmanın verdiği yalnızlık ile siyasi aidiyet hissi, aynı bölümde, aynı fakültede, aynı evde yaşadıkları yakın arkadaşlarının kendi üzerinde baskı oluşturmaları sayılmaktadır. Bunun yanı sıra bazıları üniversitelerde yer alan müzik grubu vb. etkinliklere gidip geldikleri sırada tanıştıkları arkadaşlarının etkisiyle yapıya dahil olduklarını söylemişlerdir. Bir gençlik yapılanması üyesi durumunu şöyle açıklamıştır:

“Gençlik merkezine daha önce birkaç kez gelip gitmiştim. Burada güzel bağlama çalan ve Kürtçe canlı müzik yapan bir arkadaş vardı. Yine aynı arkadaşın şarkı söyleyeceği söylenmişti. Bu sebeple kültür merkezine gittik. Ancak müzik öncesinde PKK'nin kuruluş yıldönümü dolayısıyla pasta kesileceği söylendi. Ben GKM'ye sadece Kürtçe canlı müziği sevdiğim için gelmiştim.”

Katılım sebebini çevresel etkenlere bağlayanlardan bazıları, ailesinin ikamet ettiği ilde/bölgede örgütün güçlü olduğunu, burada oluşan altyapıyı üniversitede de devam ettirdiğini ileri sürdüğü görülmüştür. Özellikle Hakkari ve Şırnak'tan gelen bu gençler, yaşadıkları coğrafyada herkesin örgüte yakınlık duyduğunu, gerek akraba çevrelerinde gerekse okul çevresinde örgüt sempatisi olmayan kimsenin olmadığını, bunun neticesinde büyük şehre gelince de partiden arkadaşlarıyla temasa geçtiklerini söylemişlerdir.

4.2. İDEOLOJİK VE SİYASİ SEBEPLER

Terör örgütleri, yeni eleman kazanmada öncelikli olarak bireylerin örgüt ile ideolojik yakınlığına dikkat etmektedir (Ekici, Sözer ve Atak, 2010, 50). Örgüt ideolojisini

kendisine yakın bulan bireyler kısa bir propaganda çalışması sonrasında örgütsel faaliyetlere dahil olabilmektedir. İdeolojik olarak birbirine taban tabana zıt olan terör örgütlerinde bile bu durum değişmemektedir. Yapılan araştırmalarda, sosyalizmi ve Marksizmi kendine ilke edinen DHPK/C'nin örgüt elemanlarının %37'sinin, dini motifli terör örgütü Hizbullah'ın örgüt elemanlarının % 62'sinin, örgüt ideolojisini kendisine yakın hissettiği için örgüte katıldığını beyan ettiği görülmüştür (Ekici, Sözer ve Atak, 2010).

Tablo 4.02: İdeolojik ve Siyasi Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri

01.	Üniversitede çevresindeki Kürt arkadaşlarının ezilmişliğine inanması
02.	Siyasi aidiyet oluşturma
03.	Kürt olması ve Marksist ideolojide aradığı örgütlü yapıyı bulamaması
04.	Alevi olmasından kaynaklı muhalif kişilik yapısı
05.	Sol görüşlü bir ailenin etkisinde kalarak büyütülmesi
06.	Sol faaliyetler sırasında tanıştığı örgütçü arkadaşlarının etkisinde kalması
07.	İdeolojik olarak örgüte sempati duyması
08.	Babasının siyasi bir cinayete kurban gitmiş olması ve üniversitede aidiyet hissi
09.	Feminist faaliyetleri sırasında tanıştığı arkadaşlarının etkisi
10.	Sol ve feminist faaliyetler sırasında tanıştığı örgütçü arkadaşlarının etkisinde kalması
11.	Örgütsel altyapısının güçlü olması ve arkadaş çevresinde çok sayıda örgüt sempatizanı bulunması
12.	Küçük yaşlardan itibaren örgütün gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösteren şahıslarla birlikte hareket etmesi
13.	Örgüt güdümünde üniversite içerisinde düzenlenen legal faaliyetlere gelip gitmesi
14.	Üniversiteye yeni gelmiş olmanın verdiği siyasi arayış
15.	Alevi olmasından kaynaklı altyapısı, Kürt kökenli devrimci arkadaşlarının etkisi
16.	Memleketteki çocukluk arkadaşlarının birçoğunun kırsalda olması

İdeolojik ve siyasal yakınlık, terör örgütü PKK/KCK için de önemli bir kriter olmuştur. Örgütün gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösterenlerin % 32,68'i, PKK/KCK'nın ideolojisini benimsediğini ve bu alanda sürdürülen siyasal faaliyetlere destek olmak için yapıya dahil olduğunu söylemiştir. Bazıları; örgüte ve partiye siyasal yakınlık duyduğunu, bunun neticesi olarak Ankara'ya geldiğinde kendi kültürüne karşı siyasi bir aidiyet hissettiğini, bu yüzden üniversitede Kürtçü politika yapan arkadaşlarıyla hareket ettiklerini söylemiştir. 'Siyasal Aidiyet' kavramı çalışma sırasında bir çok yapı mensubu tarafından dile getirilmiştir. Görüşmeler sırasında bazı şahısların mezhepsel kimlik yapısını ön plana çıkardığı görülmüştür. Bir gençlik yapılanması mensubu bu durumu şöyle ifade etmiştir:

"Devletin bizim gibi insanlara bugüne kadar çok acılar çektiğini ve bizleri asimile etmek istediğini düşünüyorum. Bunun sonucu olarak DYG içerisindeki arkadaşların siyasetine katılıyorum. Kendimi onlardan farklı görmüyorum."

Marksist ve Leninist bir ideolojiye sahip olan PKK/KCK, bu ideolojisinden kaynaklı olarak bazı gençlerin dikkatini çekmiştir. Babası emekli bir emniyet mensubu olan ve ODTÜ'de iyi bir bölümde okuyan bir yapı mensubunun bu konuyla ilgili ifadeleri şöyledir:

"Üniversiteyi ilk denememde kolayca kazanmıştım. Biraz kilolu olmam dolayısıyla erkeklerle ilişkim çok iyi değildi. Bu yüzden bölümümle de alakalı olarak felsefi akımlara merak saldım. İlk yıllarda Troçkist bir grupla ilişkim oldu. İdeolojik olarak beni tatmin etse de buradaki örgüt yapısını yeterli görmüyordum. Daha sonra Yurtsever arkadaşlarla tanıştım. Kürt kökenli olmam dolayısıyla kısa zaman içerisinde DYG içerisinde faaliyet göstermeye başladım. Öcalan'ın siyasi geçmişi ve PKK'nın yaşadığı sıkıntılar beni çok etkiledi. Burada ideolojik hedeflerinize ulaşmanız daha mümkün."

İdeolojik ve siyasal sebepler nedeniyle gençlik yapılanmasına dahil olduğunu söyleyenler, yukarıdakilere ilave olarak üniversitede eğitimi sırasında Kürt kökenli öğrencilere siyasal kimliği dolayısıyla ayrımcılık yapıldığını gördüğünü, bu yüzden buna bir tepki olarak siyasete başladığını; aile içinde ya da yakın çevresinde partiye gidip gelen ya da partide yöneticilik yapan birilerinin olduğunu, bu durumun örgüt ideolojisini benimsemeye kendisine yardımcı olduğunu; Kürt olduğu için okuldaki bazı ülkücüler tarafından dayak yediğini, dayak sonrası kendisine Yurtseverlerin sahip çıktığını, bu olay sonrası eylemlere gidip geldiğini; Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencisi olduğu sırada iş amaçlı örgütün basın organında staj yapmaya başladığını, bunun sonucu olarak gençlik yapısı ile tanıştığını ve faaliyetlere dahil olduğunu ifade etmişlerdir.

4.3. AİLEVİ SEBEPLER

Çalışma kapsamında örneklem içinde yer alan 153 gençlik yapılanması üyesinden 41'i, terör örgütünün gençlik yapılanması ile nasıl ilişkiye geçtiğine ve örgütsel faaliyetleri neden benimsediğine yönelik sorulan sorulara cevap olarak ailevi sebepleri gerekçe göstermiştir.

Tablo 4.03: Ailevi Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri

01.	Ağabeyinin cezaevine girip çıkması
02.	Ablasının örgüt adına kırsal alanda faaliyet göstermesi
03.	Ağabeyi ve ablasının gençlik faaliyetleri içerisinde olması, babasının parti çalışanı olması
04.	Ağabeyinin askerde intihar etmesi-üniversiteye yeni gelmesi ve arkadaş çevresinin etkisi
05.	Aile baskısının geri tepmesi
06.	Aile bireyleri içerisinde siyasi parti yöneticisinin olması
07.	Ailesinde çok sayıda siyasi parti sempatzanı olması
08.	Anne babasının ayrı olması ve annesinin ideolojik olarak kendisini önlendirmesi
09.	Anne babasının ayrı olması ve içerisinde bulunduğu psikolojik sorunlar
10.	Babasının kırsal alanda faaliyet göstermesi
11.	Babasının partili olması ve örgütün kırsal kadroları içerisinde çok sayıda akrabasının olması
12.	Babasının siyasi bir cinayete kurban gitmiş olması
13.	Kardeşinin kırsalda olması
14.	Örgütün elebaşı A.Öcalan'ın akrabası olması, ailesi ve akrabalarının hepsinin örgüte müzahir olması

Örgüte katılma gerekçesi olarak ailevi sebepleri ileri sürenlerin verdikleri cevaplar arasında; aile bireylerinden birinin (anne, baba ve kardeşler) terör örgütü adına kırsal alanda faaliyet göstermesi ya da bu esnada ölmesi, anne-babasından birinin örgüte müzahir kurumlardan (siyasi parti, dernek, sendika) biri içerisinde faaliyet göstermesi, kardeşlerinden birinin gençlik faaliyetleri içerisinde yer alması gibi beyanlar yer almaktadır. Bir üye, babasının 93 yılında siyasi bir cinayete kurban

gitmesi sonucu üzerinde manevi bir sorumluluk hissederek intikam hırsıyla örgütsel yapılara gidip gelmeye başladığını ve böylelikle gençlik örgütlenmesiyle tanıştığını ileri sürmüştür. Bir başkası da ailesinin kendisini örgütten uzak tutma adına çok fazla baskı ve şiddet uyguladığını, bu durumun kendisinde örgüte karşı daha fazla bir bağımlılık ve istek oluşturduğunu, evinden gördüğü baskıyı burada üzerinden atabildiğini belirtmiştir. Bir gençlik yapılanması üyesi de katılım sebebini şu sözlerle ifade etmiştir:

“Babam Kürt kökenlidir. Ancak ben doğduğumdan beri Ankara’da yaşıyoruz ve memlekete gelip gitmiyoruz. Üniversiteye gidene kadar Yurtseverlik nedir bilmiyordum. Üniversitede tanıştığım bazı arkadaşlar aracılığıyla eylemlere gelip gitmeye başladım. Babam bu durumdan çok fazla rahatsız oldu ve beni dövmeğe başladı. Üzerimde müthiş bir baskı oluşturdu. Bu davranış beni engellemek yerine daha da teşvik edici oldu. Sırf babama inat olsun diye bile bazı eylemlere katıldığımı hatırlıyorum.”

Ailevi sebepleri örgütsel faaliyetlerinin bir nedeni olarak gösterenlerden biri, ailece sisteme karşı genel bir muhalif duruşlarının olduğunu, küçüklükten beri bu muhalif duygularla büyütüldüğünü, örgütsel faaliyetlere katılarak bu muhalif duygularını aksiyona dökemediğini ifade etmiştir. Bir başka şahıs da anne babasının ayrılması sonrasında psikolojik boşluk içerisine düştüğünü, bu esnada kendisine dedesinin baktığını, aileden göremediği sevgi ve ilgiyi örgüt içerisindeki arkadaşlarında aradığını, bu arayışların kendisini örgütsel faaliyetlerin içerisine ittiğini söylemiştir. Bir diğeri de katılımını şu sözlerle açıklamıştır:

“Ben aslen Kürt değilim. Ailem Çubuk’ludur. Anne babam ben ortaokuldayken ayrılmıştı. Bu yüzden eğitimim büyük oranda dedemlerin yanında oldu. Ancak onlar da yaşlı olduğu için benimle çok ilgilenemiyordu. Ben de sık sık dışarı çıkıyordum. Mamak Tuzluca’yı bölgesinde oturduğumuz için arkadaşlarımın çoğu Kürt ve örgüte yakın insanlardı. Ben de onlarla arkadaşlık ede ede gençlik faaliyetleri içerisine girdim. Zaman içerisinde örgüt ideolojisini benimsedim ve eylemlere aktif katılmaya başladım.”

Bu kategoride ele alınabilecek bir diğer gençlik yapılanması üyesi de kendisinin Abdullah Öcalan’ın akrabası olduğunu, akrabalık ilişkisinden kaynaklı olarak doğduğu andan itibaren örgütle iç içe büyüdüğünü, ailesinin de bu konuda kendisini engelleyici herhangi bir davranış sergilemediğini dile getirmiştir.

4.4. SOSYAL VE KÜLTÜREL SEBEPLER

Gençlik yapılanmasına katılma nedenlerini sosyal ve kültürel sebeplere bağlayanlar örneklerin %25,49’luk bölümünü oluşturmaktadır.

Tablo 4.04: Sosyal ve Kültürel Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri

01.	Müzik grubu faaliyetleri
02.	Halay çekmeyi ve müzikli eğlenceleri çok sevmesi
03.	Kız arkadaş merakı
04.	Kız arkadaşının baskısı
05.	Kürtçe canlı müzik faaliyetleri altında düzenlenen etkinliklere gelip gitmeye başlaması sonrası gelişen olaylar
06.	Kürtçe tiyatro etkinliğine ilgi duyması ve sonrasında gelişen olaylar
07.	Partiye çok sayıda kızın gelip gitmesi, onlarla tanışma isteği
08.	Sesinin güzel olmasından kaynaklı örgütsel toplantılarda türkü söylediği, sanatında örgütü arkasına almak istemesi
09.	Üniversiteye yeni gelmiş olmanın verdiği heyecan ve sosyalleşme isteği
10.	Yapı içerisinde yer alan ev arkadaşıyla zaman içerisinde eylemlere gelip gitmeye başlaması

Bu şahısların verdiği cevaplar arasında, üniversiteye yeni gelmiş olmanın verdiği arayışla sosyal ve kültürel grup faaliyetlerine yönelme ve bu suretle yapı içerisinde faaliyet gösteren sorumlu şahıslarla tanışmış olma başı çekmektedir. Bu kategoride ele alınan birçok yapı mensubu, üniversiteye geldikleri ilk yıl çevreyi tanımaya çalışmakla birlikte müzik grubu, tiyatro grubu gibi sosyal faaliyetlere yöneldiklerini, bu tür grupların içerisinde birçok farklı örgüt çalışanın bulunduğunu, grup aracılığıyla gençlik yapısından bazı arkadaşlıklar edindiklerini, daha sonra da sosyal etkinliklerin eylemlere dönüştüğünü söylemiştir. Bu çerçevede bir gençlik yapılanması üyesi katılımını şöyle ifade etmiştir:

“2009 yılında girdiğim sınav sonucu Ankara Üniversitesini kazandım ve Ağrı’dan ilk defa Ankara’ya geldim. Babam inşaat işçisi olduğu için maddi olanaklarımız çok sınırlıydı. Üniversitede ilk defa sosyal grupların ne olduğunu görmüştüm. İdeolojik olarak örgütlerle herhangi bir yakınlığım yoktu. Babamdan kaynaklı olarak sadece ekmeğimizin derdindeydik. Ancak Ağrı’dan geldiğim ilk sene üniversitelerdeki bu tür ortamlara merak saldığım için dersleri boşladım. Grupta Kürtçe müzik yapan arkadaşlar vasıtasıyla GKM’ye (Gençlik Kültür Merkezi) gidip gelmeye başladım. Orada edindiğim arkadaşlarla bir süre sonra aynı eve çıktım.”

Kız ya da erkek arkadaş edinme isteği ile gençlik yapısıyla tanıştığını söyleyenler olduğu da görüşmüştür. Maddi imkanları kısıtlı olan ve sosyal çevresinde karşı cinsten bir arkadaş tanıma fırsatı olmayanlardan bazıları, bu nedenle gençlik yapısına katıldıklarını ifade etmişlerdir. Bunun yanı sıra duygusal yakınlık hissettiği kız ya da erkek arkadaşının yapı içerisinde olmasından kaynaklı olarak kendisinin de gençlik faaliyetlerine gelip gitmeye başladığını belirten şahısların olduğu da müşahade edilmiştir. Örneğin bir gençlik yapılanması üyesi şunları söylemiştir:

“Ortaokulu bitirdikten sonra okula devam edemedim ve Sincan bölgesindeki inşaatlarda çalışmaya başladım. Okul hayatım olmadığı ve gece gündüz inşaatta çalıştığım için kız arkadaşım olmuyordu. Mahalledeki diğer arkadaşlarımın kız arkadaşları vardı. Sincan’da akşam yapılan bir nevrüz kutlaması sırasında partili kızlar ile birlikte halay çekilirken ben de halaya girdim. Beni çok sıcak karşıladılar. Bu benim çok hoşuma gitti. Daha sonra bu türden bütün etkinliklere gidip gelmeye başladım.”

Çalışma sırasında, aslen örgütsel faaliyetlere çok sıcak bakmamakla birlikte yakın arkadaşının ya da aynı evi paylaştığı arkadaşının etkisiyle gençlik yapısına girdiğini söyleyenlere rastlanılmıştır. Bu şahıslardan bazılarının, örgüt ideolojisini tam benimsememekle birlikte sosyal çevresinde çok sayıda yapı kadrosunun bulunduğunu, yemek yeme, spor yapma ya da maç izleme gibi etkinlikleri hep birlikte yaptıklarını, bunun sonucu olarak zamanla üniversitedeki eylemlere de gidip gelmeye başladıklarını ifade etmişlerdir. .

4.5. EKONOMİK SEBEPLER

Ekonomik nedenler, gerek marjinal örgütlerin ortaya çıkmasında gerekse örgütlerin eleman kazanmasında önemli bir role sahiptir. Yapılan çalışmalar toplumda bazılarının yaşadıkları ekonomik sorunlardan ötürü örgüte katılmayı bir kaçış yolu olarak gördüklerini göstermektedir. (Özeren, Sözer, Başbüyük, 2012: 73; UTSAM, 2012).

Tablo 4.05: Ekonomik Sebepler Kategorisinde Ele Alınan Edilen Katılım Nedenleri

01.	İşsizlik ve yakın çevresinde siyasi parti sempatisinin çok olması
02.	Atık kağıt işçisi olması ve para kazanmak için birlikte hareket edilmesi gerektiğine inanması
03.	İşportacılık yaptığı alanda örgüt sempatisini çok sayıda şahıs bulunması, çalıştığı bölgede güçlü görünmek istemesi
04.	Sesinin güzel olmasından kaynaklı örgütsel toplantılarda türkü söylediği, sanatında örgütü arkasına almak istemesi
05.	Kürt halkının ekonomik olarak ezilmiş olduğuna inanması

PKK/KCK'nın gençlik yapılanmasına neden katıldığı sorusuna örneklemin % 7,19'u ekonomik nedenlerle katıldığını ve örgütsel faaliyetlerinin temelinde ekonomik etkenlerin yattığını ifade etmiştir. Ancak bunlar ekonomik nedenlerin yanında başka etkenlerin de olduğunu dile getirmiştir. Bir başka ifade ile salt ekonomik sebepler bireyleri örgütsel davranış sergilemeye yeterli olmamaktadır. Ekonomik sebeplere ek olarak ailevi sebepler, çevresel etkenler, ideolojik ve siyasi sebepler, sosyal ve kültürel sebeplerden biri ya da birkaçının da ileri sürüldüğü görülmüştür.

Örgüte katılma gerekçesi olarak ekonomik sebepleri gerekçe gösteren şahısların ileri sürdükleri nedenler arasında; işporta çevresinde güçlü görünme ve yaşaması muhtemel sıkıntılarda örgütü arkasına alma isteği, atık kağıt işçisi olması ve etrafındaki kağıt işçilerinin bir çoğunun siyasi parti sempatisini olması, işportacılık yaptığı alanda örgüt yanlısı çok sayıda şahıs bulunması ve bu arkadaşlarının etkisinde kalması, işsizlikten kurtulma gibi hususların yer aldığı görülmüştür. Bir gençlik yapılanması üyesi durumunu şöyle özetlemiştir:

“2008-2010 yılları arasında Hakkari’de yaşadığım ailevi problemler nedeniyle Ankara’ya geldim. Burada geçimimi temin etmek amacıyla işportaya çıkmaya başladım. Ancak birçok bölge mafyaların elindeydi. Konur Sokak ve civarında partiden ve gençlikten bazı arkadaşlarla tanıştım. Bu arkadaşlar sayesinde Konur Sokak’ta tezgah açmaya başladım. Konur Sokak bir süre sonra bütünüyle bizim kontrolümüze girdi. Bizim iznimiz olmadan kimse tezgah açamıyordu. Aksi bir durum olduğunda sokak kavgaları yapıyorduk. Kavgalar sırasında partiden ve gençlikten de destek alıyorduk. Bir müddet sonra gençliğin üniversitelerde yaptığı kavgalara katılmaya başladık. Hangi üniversitede kavga olsa işimizi gücümüzü bırakıp kavgaya gitmeye başladık.”

Diğer bir örgüt üyesi sesinin güzel olmasından kaynaklı örgütsel eylem ve etkinliklerde yöresel müzik yapmaya başladığını, bunun sonucu olarak kitle tarafından tanındığını, ancak eylemlerde ve düğünlerde görev alan sanatçıların büyük oranda gençlik tarafından belirlendiğini, kendisinin de ileride büyük bir sanatçı olmak için gençlik çalışmalarına yakınlaştığını belirtmiştir.

Para sıkıntısı ya da geçim şartlarının zor olması, bireyleri doğrudan örgütsel faaliyetlere itmese de diğer etkenlerin de yardımıyla bu konuda tetikleyici bir rol oynayabilmektedir. Parasal bazı noktalarda zafiyeti olan insanlar, örgütler tarafından doğrudan ya da dolaylı olarak suiistimal edilmekte ve örgütün organik yapısı içerisinde dahil edilebilmektedir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

İlkel toplumlardan günümüz modern toplumlarına, insan hayatında yer alan suç kavramı, içinde bulunduğu zamana, coğrafyaya ve topluma göre farklı karakterlere bürünmüştür. Ancak sonuç ne olursa olsun geçmişten bu yana her toplum, kendi yapısı doğrultusunda bir yaşam biçimi oluşturmuş ve buna karşı çıkan bireylerini cezalandırma yoluna gitmiştir.

Bireylerin neden suç işlediği konusu, insanlığın gelişim evrelerine paralel olarak farklı şekillerde tarif edilmiştir. Buna göre eşya ve hadiselerin mutlak bir yaratıcıya bağlandığı dönemde suç, şeytani bir hareket olarak tasavvur edilmiştir. Ortaçağ'ın başlamasıyla birlikte ise metafizik öğeler devreye girmiş ve doğaüstü kavramlar suçlu davranışı açıklamakta kullanılmıştır. Sanayi devrimi, Rönesans ve Reform hamleleri sonrasında ise pozitif bilimler devreye girmiş ve suça gözlenebilir bir olgu nazarıyla bakılmaya başlanmıştır. İnsanlığın geçirdiği gelişim evrelerine paralel olarak suç kavramının içeriği ve çeşitliliğinde de çok ciddi değişimler meydana gelmiştir.

Günümüz toplumunda suç olgusu ile ilintili birçok kavram ortaya çıkmıştır. Bu kavramların başında 'gençlik' gelmektedir. Birçok araştırmacı gençlik dönemi ile suç arasındaki ilişki üzerinde durmuştur. Gençlik, sosyal bir varlık olan insanın, çocukluk sonrası yetişkinliğe adım attığı evre olarak kabul edilir. Gençlik dönemi insanın, başta psikolojik, fizyolojik ve davranışsal olmak üzere her anlamda değişim geçirdiği bir süreçtir. Bu değişim birçok bireyde sancılı geçmekte ve zaman zaman istenmeyen sonuçlar doğurabilmektedir. Değişim sürecinde genç bireyler, toplum içerisinde kabul görmeyen bazı sapma davranışlar sergileyebilmektedir. Bu konuda yapılan çalışmalar, genç bireyleri suçlu davranış sergilemeye iten sebepleri aileye, mahalle ve okul çevresine, otorite koyucu tarafından uygulanan baskılara ve sosyal medyaya bağlamaktadır.

Modern devlet anlayışının ortaya çıkmaya başlamasıyla birlikte insanoğlunun tanıştığı kavramların başında terör konusu gelmektedir. Bugünkü anlamını Fransız Devrimi ile birlikte kazanan bu kavram üzerinde, farklı bakış açıları nedeniyle, her açıdan kabul gören bir tanım yapılamamaktadır.

Belirli bir ideoloji çerçevesinde hareket eden gruplar tarafından, toplum içinde korku ve panik oluşturma adına yapılan ses getirici şiddet eylemleri olarak tarif edilen terör, farklı ideolojiler tarafından hep aynı şekilde icra edilmiştir. Bu yönüyle ideoloji, örgüt, şiddet ve destek kavramlarını, terörün unsurları olarak ifade etmek yanlış olmayacaktır. Günümüzde terörün icracıları arasında en büyük pay genç bireylere aittir. Bu minvalde, yetişkin olma evresinde her türlü hareketliliğe müsait olan gençlerin, terör eylemlerine tevessül etmeleri araştırılması gereken konuların başında gelmektedir.

Ülkemizde terör denince akla ilk gelen örgüt PKK/KCK'dır. A.ÖCALAN tarafından 1974 yılında Ankara'da temeli atılan PKK/KCK, Marksist-Leninist ideoloji doğrultusunda faaliyet göstermektedir. O dönemde üniversite eğitimi alan gençler tarafından kurulan PKK/KCK, temelde ideolojik bir gençlik örgütlenmesidir.

PKK/KCK terör örgütü, diğer örgütlerde olduğu gibi eleman temin etme noktasında gençlik faaliyetlerine büyük önem vermektedir. Öyle ki gençlik yapılanmaları, örgütün şımarık çocuğu gibi görülmekte ve yaptığı inanılmaz hatalara bile büyüyünce düzelir nazarıyla bakılmaktadır. Gençlik yapılanmalarının örgüt içerisinde bu denli özgün ve bağımsız olmasının altında, örgütün hemen hemen bütün alanlarının kadrolarının buraya dayanması yatmaktadır.

Örgütsel hedeflerine ulaşma adına her türlü şiddet unsurunu, hedef gözetmeksizin toplumun her kesimine yönelik olarak kullanmış olan PKK/KCK, dış ve iç gelişmelere bağlı olarak bugüne kadar farklı stratejiler geliştirmiştir. Temel strateji ne olursa olsun örgüt tarafından her dönem gençlik faaliyetlerine ayrı bir önem verilmiştir. Zira gençlik yapılanmaları, örgütün her alanını besleyen bir kadro okuludur.

2007 sonrasında KCK (Koma Civaken Kürdistan) yapısını geliştiren örgüt, bu sayede bütün faaliyetleri koordine edecek bir çatı yapılanması kurmuştur. Örgütün hali hazırdaki gençlik yapılanması YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi) bu çatı altında Bölge Örgütlenmeleri altında bulunan KCK/Türkiye Yürütmesine bağlı Sosyal Alan Merkezi altında yer almaktadır.

1978 yılında ilk kongresini yapan PKK/KCK, yaklaşık 10 yıl boyunca kuruluş çalışmalarına ağırlık vermiştir. Devam eden süreçte ilk olarak 1987 yılında Avrupa sahasında faaliyet göstermek üzere Kürdistan Öğrenciler Birliği (Yekitiya

Xwendekaren Kürdistan-YXK) adı altında bir oluşum kurulmuştur. 1991 yılına kadarki süreçte gençlik örgütlenmesini yürüten YXK, bu dönemde yapılan kongre ile birlikte adını Kürdistan Gençler Birliği (Yekitiya Ciwanen Kürdistan-YCK) olarak değiştirmiştir.

YCK, Öcalan'ın yakalanması sonraki sürece kadar geçen 12 yıl boyunca, örgütün her alanındaki gençlik faaliyetlerini sürdürmüştür. Bu süreçte kırsal alanda gerçekleştirilen şiddet eylemlerine destek olmak ve şehirlerde toplu kalkışmalar oluşturmak amacıyla gençler alanlara sürülmüştür. Özellikle metropollerde yaşayan Kürt nüfus, gençlik faaliyetleri ile birlikte kriminalize edilerek örgüt sempatzanı haline getirilmeye çalışılmıştır.

Gençlerin dinamizmini, bağımsız hareket edebilme kabiliyetini ve enerjisini her anlamda kullanmayı hedefleyen PKK/KCK, 2003 yılı içerisinde 4 parçalı Kürdistan (Türkiye, Suriye, Irak, İran) ile Avrupa ve Rusya içerisinde faaliyet gösteren tüm gençlik örgütlenmelerini tek bir çatı altında birleştirmek amacıyla, TECAK'ı (Tevgera Ciwanen Azad A Kürdistan-Kürdistan Özgür Gençlik Hareketi) kurmuştur. TECAK'ın, kuruluş manifestosunda, Türkiye'de Bağımsız Gençlik Hareketi (BAGEH)adı altında faaliyet göstereceği ifade edilmiştir.

2004 sonrası süreçte BAGEH, bizzat Öcalan'dan ya da örgütün kırsal alan yöneticilerinden gelen talimatlar doğrultusunda, şehir merkezlerinde şiddeti tırmandırıcı eylemler organize etmiştir. BAGEH ile aynı dönemde, Öcalan tarafından Türk Solu içerisindeki Sosyalist grupların desteğini kazanmak amacıyla DEM-GENÇ isimli ayrı bir yapı oluşturulmuştur. Ancak bu yapı hedeflenen başarıyı yakalayamamıştır.

2005 yılı içerisinde yapılan 2. Gençlik Kongresi sonucunda TECAK'ın, KOMALEN CIWAN (Koma KomalenCiwanenDemokratik A Kürdistan-Kürdistan Demokratik Gençlik Konfederalizmi) adını alması kararlaştırılmıştır. Kongre sonrasında ayrıca TECAK'a bağlı bölge örgütlenmelerinin de yeni bir oluşuma gitmesi, Türkiye'de faaliyet gösteren BAGEH yapısının yerine YÖGEH'in (Yurtsever Öğrenci Gençlik Hareketi) kurulması kararlaştırılmıştır.

KOMALEN CIWAN, hali hazırda PKK/KCK'nın gençlik faaliyetlerini organize eden çatı yapılanması konumundadır. BAGEH sonrasında gençlik örgütlenmeleri sırasıyla; YÖGEH (Yurtsever Öğrenci Gençlik Hareketi-2005/2007),

YDGH-M (Yurtsever Demokratik Gençlik Hareketi-Meclesi/2007-2010), DYG-M (Demokratik Yurtsever Gençlik-Meclesi/2010-2013) ve son olarak YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi/2013-...) isimleriyle faaliyet göstermiştir.

2005 yılı sonrasında, gençlik yapılanmasının örgütlenme biçiminde ciddi bir değişikliğe gidilmemiştir. Gençliğin çatı yapısı olan Komalen Ciwan, KCK Yürütme Konseyi altında yer alan Sosyal Alan Merkezine bağlı faaliyet gösterir. Bu durum KCK sözleşmesinde de belirtilmiştir. YDG-H yapısı da, KCK Türkiye Yürütmesi sözcüsüne bağlı olarak faaliyet gösteren Sosyal Alan Merkezi altında yer alır. YDG-H yöneticileri örgütsel faaliyetlerini Sosyal Alan Merkezinin yanı sıra Komalen Ciwan tarafından kendilerine doğrudan iletilen talimatlar doğrultusunda yürütür.

Gençlik yapılanması hiyerarşik olarak sırasıyla; Gençlik Sözcüleri, Gençlik Genel Meclisi, Bölge Yürütme Sorumluları, İl Yürütme Sorumluları, Mahalle ve Üniversite Sorumluları, Mahalle ve Üniversite Kadroları tarafından oluşturulur.

Örgüt içerisinde gençliğe biçilen temelde 3 önemli rol bulunmaktadır. Bunlar sırasıyla;

- 1-Örgütün silahlı güçlerine militan temin etmek,
- 2-Şehir merkezlerinde toplu kalkışma eylemleriyle örgüte destek vermek,
- 3-ÖSB'ler (Öz Savunma Birlikleri) ile şehir merkezlerinde güvenlik sağlamaktır.

Gençlik yapılanması, PKK/KCK'nın faaliyetlerini omuzlayan kadrolarının yetiştiği bir okul mahiyetindedir. Bu açıdan, gençlik yapılanmalarına kimlerin hangi sebeple katıldığı, bu şahısların hangi çevre şartları altında yetiştiği, örgütsel faaliyetleri sonrasında nasıl bir geleceğe sahip olduğu büyük önem arz etmektedir. PKK/KCK'nın gençlik yapılanmaları içerisinde faaliyet gösteren şahısların genel profili üzerine yapılan analiz çalışmaları neticesinde tespit edilen bulguları şu şekilde sıralamak mümkündür:

- ❖ Gençlik yapılanması mensuplarının %82,3'ü erkek, %17,7'si ise kadındır. Bununla birlikte yapı mensuplarının %96,73'ü bekar, %3,27'si evlidir.

- ❖ Yapı mensuplarının ortalama yaşı 22,24'dür. Kadrolar, %67,97'lik oranla en çok 20-25 yaş grubu arasında yoğunlaşmaktadır. 25 yaş sonrası katılım oldukça düşmektedir.
- ❖ Silahlı kadrolara kıyasla gençlik yapılanması kadrolarının eğitim seviyesi daha yüksektir. Yapı içerisindeki kadroların %56'sı yüksek öğrenimine devam etmekte ya da mezun olmuş durumdadır. Hedef şahısların arasında ilköğretim mezunları oranı ise %24,84'tür.
- ❖ Gençlik yapılanması kadroları Ankara içerisinde en çok Ankara Üniversitesinde yoğunlaşmaktadır. Kadroların %47,22'si Ankara Üniversitesi öğrencisidir. Bu üniversiteyi sırasıyla %17 ile ODTÜ ve %15 ile Hacettepe Üniversiteleri takip etmektedir.
- ❖ Gençlik yapılanmasının üniversite kadrolarının %80,55'inin sözel bölüm, %19,44'ünün ise sayısal bölüm öğrencisi olduğu tespit edilmiştir.
- ❖ 2010 yılından bu yana gençlik yapılanmasına yönelik gerçekleştirilen operasyonlar kademeli olarak azaltılmıştır. Buna göre 2010 yılında 78, 2011 yılında 49 ve 2012 yılında 36 yapı mensubuna adli işlem yapılmıştır. 2013 yılı içerisinde Ankara genelinde adli işlem gören yapı mensubu bulunmamaktadır. Bu durumla ters orantılı olarak da gençlik yapılanması tarafından organize edilen şiddet eylemleri her yıl kademeli olarak arttırılmıştır.
- ❖ Nüfusa kayıtlı oldukları il bakımından yapı mensuplarının memleketleri ele alındığında, şahısların %10,45'inin Mardin, %9,8'inin Van, %9,15'inin ise Diyarbakır illerinden geldiği görülmüştür. Bu illeri sırasıyla Kars, Muş, Ağrı, Hakkari, Şırnak, Batman, Urfa, Bitlis, Erzurum, Tunceli illerinin izlediği ortaya çıkmıştır.
- ❖ Gençlik yapısı mensuplarının %40,52'sinin ailesi, doğup büyüdükları topraklardan göç etmişlerdir. Göç eden ailelerin %85,48'i batı bölgelerine göç ederken, %4,84'ü daha yakında bulunan gelişmiş doğu illerine göç etmiştir.
- ❖ Gençlik yapısı mensuplarının %81,69'u dar gelirli aile yapısına sahiptir. Şahısların %26,79'u aylık gelirinin 0-1000 TL arasında olduğunu, %54,9'u

1000-2000 TL arasında olduğunu, %16-34'ü de 2000-3000 TL arasında olduğunu beyan etmiştir. Çalışma sırasında maddi durumu çok iyi olup da yapı içerisinde uzun süre kalan bir şahsa rastlanamamıştır.

- ❖ Yapı mensuplarının %83'ünün anne-babası sağ ve birlikte yaşamaktadır. Buna mukabil %17'lik bir kısmın aile bütünlüğü içerisinde problem olduğu görülmüştür.
- ❖ Hedef şahısların %7,18'lik bir kısmının babası iki eşlidir. Buna paralel olarak aile başına düşen ortalama çocuk sayısı 7,18'dir. Bu oran Türkiye genelinde 2,1'dir. Ailelerin %17,76'sının 1-3 çocuğa, %13,81'inin 4-5 çocuğa, %55,26'sının 6-10 çocuğa, %13,16'sının 11 ve üstü çocuğa sahiptir.
- ❖ Gençlik örgütlenmesi mensuplarının %81'inin göz altı öncesi herhangi bir suç kaydı bulunmazken, %19'unun adli suç kaydının olduğu görülmüştür. Şahısların aile bireyleri için aynı oranlar geçerli değildir. Aile bireyleri arasında suç kaydına rastlanan yapı mensuplarının oranı %38,15'dir. %61,84'ünün aile bireylerinin ise suç kaydının olmadığı görülmüştür.
- ❖ Ankara'da çok fazla üniversite olması ve eğitim merkezi olması dolayısıyla gençlik kadrolarının %59,33'ü üniversiteler içerisinde faaliyet göstermektedir. Bu oranı %29,33 ile mahalli yapılanmalar izlemektedir.
- ❖ PKK/KCK'nın gençlik yapılanması içerisinde faaliyet gösterdiği gerekçesiyle gözaltına alınan şahısların %43'ü tutuklanmıştır. Şahısların %20'lik bir bölümüne ise adli kontrol tedbiri uygulanmıştır. Bu yüksek oranlar, gençlik yapılanması üyelerinin mahkemeler tarafından bizzatı bir terör örgüt üyesi olarak algılandığının bir göstergesidir.
- ❖ Gözaltı işlemi sonrasındaki süreçte gençlik yapılanması mensuplarının %26,14'ü yapıdan uzaklaşmıştır. Şahısların %28,1'i ise düşük yoğunluklu olarak faaliyetlerine devam etmiştir. Buna mukabil %34,64'lük bir grup gençlik içerisindeki faaliyetlerine aktif devam etmiştir. Şahısların %5,23 örgütün kırsal ya da illegal yapılanmasına kayarken, %5,88'lik kısmı halen cezaevinde bulunmaktadır.

Gençlik yapılanması mensuplarının, yapıya katılım gerekçesi olarak kendine özgü nedenler ileri sürdüğü görülmüştür. Bu noktada katılım nedenleri: Çevresel

Sebepler, İdeolojik ve Siyasi Sebepler, Ailevi Sebepler, Sosyal ve Kültürel Sebepler, Ekonomik Sebepler olmak üzere 5 temel kategoride ele alınmıştır.

Gençlik yapılanması mensuplarının genel profili ile ilgili olarak elde edilen bulgular, alan mülakatları ile birlikte değerlendirilince meselenin çözümüne ilişkin verilecek öneriler daha anlamlı olacaktır.

PKK/KCK, etkisi altında tuttuğu geniş toplumsal taban ve devamlı suretle yetiştirdiği kadrolar vasıtasıyla, bugün hala önemini korumaktadır. Böylesine geniş bir alana yayılmış bir terör örgütünün, 35 yılı aşkın süredir varlığını devam ettirebilmesinin altında yatan en temek dinamiklerden bir tanesi, kendisi adına her türlü silahlı/silahsız mücadeleyi verecek militanlar yetiştirmesidir. Bu bağlamda örgütün militan kaynağı olarak yararlandığı gençlik alanı ile organik bağının kesilmesi büyük önem arz etmektedir.

Yapılan profil çıkarma çalışmaları göstermiştir ki, örgüt kadroları içerisindeki kadın oranı %12,3 ile %23 arasında değişmektedir. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde kız çocuklarına karşı geliştirilen olumsuz bakış açısı ve geleneksel olarak bu bölgede kız çocuklarının eğitim görmesine sıcak bakılmaması (UTSAM, 2012: 71) kız çocuklarını örgütün kucağına itmektedir. Kız çocuklarının sağlam bir eğitim alması ve sonrasında kendi ayakları üstünde durabilecek bir seviyeye gelmesi bu noktada birçok olumsuzluğun önüne geçecektir.

Profil çalışması sırasında görülen bir başka husus, yapı mensuplarının geniş bir aileye sahip olduğu gerçeğidir. Kardeş sayısının fazla olması, ailelerin ekonomik düzeyinin sınırlı olmasıyla birleşince, aile içindeki sevgi ve ilgi azalmaktadır. Bunun yanı sıra çocukların eğitim, sağlık, beslenme gibi temel ihtiyaçları da tam anlamıyla karşılanamamaktadır. Bölge insanının bu noktada bilinçlendirilmesi ve aile içi etkileşimin güçlendirilmesi yönünde politikalar üretilmesi problemin çözümü açısından yararlı olacaktır.

Yapı mensuplarının büyük çoğunluğu ekonomik açıdan toplumun en alt tabakasında yer almaktadır. Türk-İş tarafından 2014 yılı nisan ayı verilerine göre 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 1167 TL, yoksulluk sınırı ise 3801 TL'dir (Türk-İş, 2014). Yapı mensuplarının aile başına düşen çocuk ortalamasının 7,2 olduğu düşünüldüğünde, gençlik yapılanması üyelerinin %98,03'ünün yoksulluk sınırı altında yaşadığı gerçeği ortaya çıkacaktır. Terör sorununa bağlı olarak bölgede

yaşanan çok yönlü istikrarsızlık halkın gelir kaynaklarını da sınırlandırmıştır. Bölge ekonomisi büyük oranda kamu yatırımları, sosyal yardımlar, memur maaşları ve kaçakçılık faaliyetlerine dayalı devam etmektedir (UTSAM, 2012: 72). Bölgede özel sektör yatırımlarının artması ve buna bağlı olarak yeni istihdam alanlarının ortaya çıkması, bölge insanının gelir seviyesini arttıracaktır. Bunun yanı sıra insanların, tarım alanında yaşanan gelişmelerden haberdar edilmesi ve bu konuda farklı kurumlar (Tarım Bakanlığı, AB, Dünya Bankası ve STK'lar) tarafından verilen destekler/krediler konusunda bilgilendirilmesi yerinde olacaktır.

Çalışma sırasında gençlik yapılanması içerisindeki şahısların %67,97'sinin 20-25 yaş arasında yoğunlaştığı görülmüştür. Gençlik yapılanmasına katılım konusunda en riskli dönem 20-25 yaşları arasındaki dönemdir. Bu açıdan gençlik üyelerinin memleketleri de dikkate alınarak, bu illerde belirtilen yaş grubuna yönelik farklı sorumluluk projeleri geliştirilmesi büyük anlam taşımaktadır.

Ankara'daki gençlik yapılanması üyelerinin %70.58'inin üniversite eğitime devam ettiği, üniversiteden mezun olduğu ya da örgütsel faaliyetleri nedeniyle üniversite eğitimini yarıda bıraktığı tespit edilmiştir. Bu şahısların %47,22'si Ankara Üniversitesi'nde bulunmaktadır. Ankara Üniversitesi'ni %16,66 ile ODTÜ, %14,81 ile Hacettepe Üniversitesi izlemiştir. Üniversitelerde yaşanan şiddet olaylarının önüne geçme ve gençlerin siyasi yaşama katılımının önündeki engelleri kaldırma adına bu üniversite yönetimlerinin duyarlı olması gerekmektedir.

Alan çalışması sırasında Ankara'ya ilk kez gelen ve yeni arayışlar içerisinde olan birçok öğrencinin, gerek siyasi aidiyet hissetmesi gerekse sosyal ve kültürel sebeplerle gençlik faaliyetlerine dahil olduğu ortaya çıkmıştır. Yapı içerisinde yer alan birçok gencin, gençlik faaliyetlerini legal siyasi faaliyetler olarak düşündüğü görülmüştür. Hal böyle iken bu faaliyetler nedeniyle gözaltına alınan gençlerin %43'ü tutuklanmıştır. Meseleye bu açıdan bakıldığında birçok gencin, örgütsel faaliyet ile legal siyasi faaliyetler arasındaki ayrımı iyi yapamadığı ve bu yüzden ciddi yaptırımlara uğradıkları anlaşılmaktadır. Gençlerin, üniversiteye adım attıkları ilk andan itibaren bu türlü konular ile ilgili bilgilendirilmesi, öğrenci faaliyetleri ile örgütsel faaliyetler arasındaki sınırı iyi anlamalarına yardımcı olacaktır.

Çalışma sırasında yapılan mülakatlar göstermiştir ki terör örgütü PKK/KCK, gençlerin son vadede militan olarak kırsal alana göndermek için uğraş vermektedir.

Özellikle gençlik yapılanması içerisinde üniversite öğrenimi sırasında çok güzel meslek sahibi olabilecek birçok gencin, okulunu bırakıp silahlı faaliyet göstermek üzere dağa gittiği görülmüştür. Birçok üniversite öğrencisi kısa planda örgütün propagandasından etkilenmekte ve öğrenim hayatını yarıda bırakmaktadır. Bu açıdan gençlerin legal siyaset kanallarının tıkanmaması noktasında hassas davranılması gerekmektedir.

Yıllar içerisinde gençlik alanına yapılan operasyonların azalmasıyla ters orantılı olarak şiddet eylemlerinde tırmanma görülmüştür. Planlı operasyonların, terör örgütleriyle mücadele noktasında önemli bir rolü vardır. Ancak örgüt ile mücadeleyi bütün bütün operasyonlara bağlamak da uygun değildir. Bu konuda devlet gücünü elinde bulunduran kurumların uyum içinde çalışması esastır. Birbiri ardına devam eden özensiz operasyonlar, örgüte güç kaybettirmek yerine örgütü daha da güçlendirici etki yapabilmektedir. Bununla birlikte operasyonların tamamen kesilmesi de, örgütün yeniden toparlanma ve güçlenmesine yol açabilecektir. Dolayısıyla örgüt ile mücadelede güvenlik birimlerinin, son derece hassas ve dengeli çalışma yürütmesi esas olmalıdır.

KAYNAKÇA

- Açık, Şahin, (2007), “Devrimci Mücadele ve Liseliler”, *Şahinleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, Aralık Sayısı, Yıl:1, Sayı:1, İstanbul: Gün Matbaacılık, ss.25-26.
- Agnew, Robert, (1991), “Strain and Subcultural Theories”, *Criminology*, J.F.Sheley (Ed.), Belmont: Wodsworth Pub. Com., ss.283.
- Polat, Ahmet ve Gül, Serdar Kenan (2010), *Suçun Ölçümü*, Ankara: Adalet Yayınevi.
- Akbaş, Mehmet, (2011), *Ayrılkçı Terör Örgütlerinin Siyasallaşma Faaliyetleri: PKK Örneği*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Akkurt, Mutlu, (2010), *Türkiye’de Bölücü Terör Örneği PKK/KCK ve Gençlik Örgütlenmesi*, Gebze İleri Teknoloji Enstitüsü Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli.
- Alaçam, İbrahim, (2004), *Terörün Toplumsal Tabanı*, Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü (TODAİE) Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Alagüney, Ahmet Haşim, (2013), *Pkk Terör Örgütünün Dağ Kadrosuna Katılımı Etkileyen Faktörler*, Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Alataş, Esen, (2008), “YDG 1. Olağan Konferansı Yapıldı”, <http://www.hezaciwanan.com/ydg-kongre.htm>, (Erişim Tarihi 03.02.2008).
- Albayrak, Murat, (2013), “Devlet PKK/KCK Müzakere Kronolojisi”, *Yeni Dünya Düzensizliği Dergisi*, İstanbul Ticaret Odası Yayını, Sayı :4.
- Alkan, Necati, (2002), *Gençlik ve Terörizm*, Ankara: TEMUH Dairesi Başkanlığı Yayınları.
- Alkan, Necati, (2007a), *Söz Bitmeden: Terörle Mücadelede Önleme Stratejileri*, Ankara: USAK Yayınları.
- Alkan, Necati, (2007b), “Youth and Terrorism: Example of PKK”, *International NATO Workshop*, 13-14 Eylül 2007, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

- Alkan, Necati, (2011), *Özgürlükten Araçsallığa PKK'da Kadınlar*, Ankara: Polis Akademisi Yayınları, 1. Baskı.
- Alptekin, Serap, (2007), "Televizyon, Şiddet ve Toplum", <http://http://serapalptekin.net/TvMedyaSiddet.php>, (Erişim tarihi: 28.04.2014).
- Altun, Nurullah, (2014), "Sosyal Sermayenin Paradoksu: Terörizm", *Polis Bilimleri Dergisi*, 16 (1) 2014, ss.63-80.
- Amed, Çektar, (2013), "Rojova Devrimi ve Gençlik", *Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik Dergisi*, Mart-Nisan Sayısı, İstanbul: Gün Matbaacılık, ss:23-24
- Anadolu Ajansı, (2012), "Yargıtay'dan Kritik KCK Kararı", <http://gundem.bugun.com.tr/yargitaydan-emsal-olacak-karar-haberi/184699>, (Erişim Tarihi 17.05.2014)
- Anagnostopoulos, A., Kumar, R., Mahdian, M. (2008), "Influence and Correlation in Social Networks", *Knowledge Discovery and Data Mining*, Paper Presented At TheProceeding Of The 14th Acm Sıgkdd International Conference, , ss.7-15.
- Arıboğan, Deniz Ülke (2007), *Terör: Korku Hali: Tarihin Sonundan Barışın Sonuna*, İstanbul: Profil Yayıncılık.
- Armağan, İbrahim, (2004), *Gençlik Gözüyle Gençlik: 21. Yüzyıl Eşiğinde Türkiye Gençliği*, İstanbul: Kırkırsalılar Vakfı USADEM Yayınları.
- Aslan, Emel ve Arı, Ramazan, (2008), "Ego Kimlik Süreci Ölçeğinin Türkçe'ye uyarlama Güvenilirlik ve Geçerlilik Çalışması", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Sayı 20, ss.75-80.
- Atılımında Yurtsever Gençlik, (2010), "Apocu Gençler Türk Devletini Eylemleriyle Uyardı", *Atılımında Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Haziran-Temmuz sayısı.
- Avcı, Erkan, (2013), *ABD'nin Irak'ı İşgali Sonrası Türkiye'nin Irak Politikası ve PKK Sorunu (2003-2013)*, Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kocaeli.
- Avşar, Zakir, (2013), "Toplumsal Değişme ve Hukuk", Mehmet Yüksel (Ed.), *Hukuk Sosyolojisi*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss.122-143.

- Aydın, Ahmet, (1992), *Kürtler, PKK ve A.Öcalan*, Ankara: Kiyap Yayın Dağıtım.
- Aydoğan, Feray, (2009), “Okullarda Akranlar Arası Şiddete En Sık Hangi Biçimlerde Rastlanıyor”, *Çocuk ve Şiddet Çalıştayı*, İstanbul Tabip Odası, s.160
- Ayrancı, Ü., Yenilmez, Ç., Günay, Y., Kaptanoğlu, C., (2002), “Çeşitli Sağlık Kurumlarında ve Sağlık Meslek Gruplarında Şiddete Uğrama Sıklığı”, *Bahar SempozyumlarıVI*, Antalya.
- BAGEH, (2003), “Türkiye Gençliğinin Özgürlük Örgütü”, *Genç Bakış*, İstanbul: Çetin Yayınları, Yıl:3, Sayı:32, Ekim Ayı Sayısı.
- Bahar, H. İbrahim, (2009), *Sosyoloji*, Ankara: USAK Yayınları.
- Bal, Mehmet Ali, (2003), *Savaş Stratejilerinde Terör*, İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık.
- Bal, İhsan ve Özeren Süleyman, (2009), *Uzakdoğu’dan Yeni Kıtaya Terörle Mücadele*, Ankara: USAK Yayınları.
- Bal, İhsan, (2005), “PKK Ne Yapmaya Çalışıyor”, http://www.usak.org.tr/kose_vazilari_det.php?id=370&cat=322#.U3ITZv1_u40, (Erişim Tarihi: 13.05.2014).
- Bal, İhsan, (2006a), *Alacakaranlıkta Terörle Mücadele Stratejileri ve Komploteorileri*, Ankara: USAK Yayınları.
- Bal, İhsan, (2006b), *Terörizm*, Ankara: USAK Yayınları.
- Bal, İhsan, (2006c), “PKK Terör Örgütü, Tarihsel Süreç ve 28 Mart Diyarbakır Olayları Analizi”, *Uluslararası Hukuk ve Politika Dergisi*, Ankara, Cilt :2, Sayı:8.
- Bal, İhsan, Özkan, Emre, (2009), “PKK (Partiya Karkeren Kürdistan-Kürdistan İşçi Partisi) Terör Örgütü Kronolojisi (1976 – 2006)”, *Dünyada Önemli Olaylar Kronolojisi*, USAK Yayınları: Ankara.
- Bal, İhsan, (2010), “Türkiye’de Terörle Mücadele: PKK Örneği”, *Dünyadan Örneklerle Terörle Mücadele*, İhsan Bal ve Süleyman Özeren (Ed.), Ankara: Usak Yayınları, ss.17-79.

- Balcı, Ali, (2010), *Sosyal Bilimlerde Araştırma, Yöntem, Teknik ve İlkeler*, Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Balcı, Muharrem, (2002), “Savaş ve Terör”, <http://http://www.muharrembalci.com/yayinlar/tebligler/41.pdf>, (Erişim tarihi: 19.02.2014).
- Balkıs, Murat, Duru, E. ve Buluş, M., (2005), “Şiddete Yönelik Tutumların Özyeterlilik, Medya, Şiddete Yönelik İnanç, Arkadaş Grubu ve Okula Bağlılık Duygusu İle İlişkisi”, *Ege Eğitim Dergisi*, Sayı:6, ss. 81-97.
- Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı, (1995), *Aile İçi Şiddetin Sebepleri ve Sonuçları*, Ankara: Bizim Büro Basımevi.
- BDP, (2010), “Parti Tüzüğü Madde 69”, <http://http://www.bdp.org.tr/devam/16-bdp-tuzuk.aspx>, (Erişim Tarihi: 19.02.2014).
- Beren, Fatih, (2012), “The Action Profile of PKK/KCK Terrorist Organization”, *Uluslararası Hukuk ve Politika (UHP) Dergisi*, Cilt: 8, Sayı:29, s. 87-107.
- Bestanuç, (2013), “DÖDEF Kongresi İçin Öğrenciler Yola Çıktı”, <http://www.bestanuce1.com/haber/35165/dodef-kongresi-icin-ogrenciler-yola-cikti>, (Erişim Tarihi 04.02.2014).
- Bianet, (2011), “KCK Operasyonu: 137 Gözaltı”, <http://www.bianet.org/bianet/insan-haklari/133140-kck-operasyonu-137-gozalti>, (Erişim Tarihi 14.05.2014).
- Biçer, Ümit, (2009), “Çocuklar ve İşkence”, *Çocuk ve Şiddet Çalıştayı*, İstanbul Tabip Odası:, s.327
- Birand, Mehmet Ali, (1992), *Apo ve PKK*, İstanbul:Milliyet Yayınları.
- Bozkurt, Enver, (2002), *Hukukun Temel Kavramları*, Ankara: Nobel Yayınları, 3. Baskı.
- Böke, Kaan (2009),“Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri”, Kaan Böke (Ed.), *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Alfa Yayınları, s.13.

- Brown, J. D. ve Bobkowski, P. S. (2011), “Older and Newer Media: Patterns Of Use and Effects On Adolescents’ HealthAndWell-Being”, *Journal Of Research On Adolescence*, ss. 95-113.
- Bugün, (2011), “Sebahat Tuncel Yine yakalandı”, <http://www.gundem.bugun.com.tr/sebahat-tuncel-fena-yakalandi-haberi/176655>, (Erişim Tarihi 04.02.2014).
- Bumgarner, Jeff, (2004), *Profiling and Criminal Justice in America*, Santa Barbara, CA: ABC-CLIO.
- CNN Türk, (2009), “Eski DTP’liler BDP’ye Geçiyor”, <http://www.cnnturk.com/2009/turkiye/12/21/eski.dtpliler.bdp.ve.geciyor/556337.0/>, (Erişim Tarihi 14.05.2014)
- CNN Türk, (2013), “Antep’ten Ötesini Affetmeyeceğiz”, (<http://www.cnnturk.com/2013/guncel/02/18/antepten.otesini.affetmeyecegiz/696969.0/htm>), (Erişim Tarihi:07.02.2014).
- Çağlar, Ali, (2009), *Terör ve Türkiye*, Ankara: Gazi Kitabevi.
- Çakır, Hamza, (2006), “Tezkere Dönemi ve Sonrası Türk Abd İlişkilerinin Medyada Temsili”, *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt 2 Sayı 21.
- Çiçek, Ali, (2007), “Yurtsever Gençlik Hareketini İnşa Ederek Önderlik Etrafında Kenetlenelim”, *Şahinleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, 2007 Aralık Sayısı, İstanbul:Gün Yayınları.
- Çürükkaya, M.Selim, (1991), *Beyrut Günlüğü, Aponun Ayetleri* , Basel:14 Temmuz Yayınları.
- Demir, Levent, (2009), *Küreselleşme ve Terör*, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon, s.56
- Demirci, Süleyman ve Köseli, Mutlu, (2010), “İkincil Veri ve İçerik Analizi”, Kaan Böke (Ed.), *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Alfa Yayınları, s.345, s.357,
- Demirel, Emin, (2005), *Geçmişten Günümüze PKK ve Ayaklanmalar*, İstanbul: IQ Yayınları.

- Demirkıran, Sami, (1998), *İhanetler Çemberinden Kurtuluş*, İstanbul: Kamer Yayınları.
- Denker, M. Sami, (1997), *Uluslararası Terör Türkiye ve PKK*, İstanbul: Boğaziçi Yayınları.
- Dersim, A.Haydar, (2008), “Yol Gerçeği ve Özgürlük Devrimi”, *Özgürleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, Mayıs Sayısı, Yıl:1, Özel Ek, İstanbul: Gün Matbaacılık, ss:52-59.
- Devrim, Zel, (2012), “Komalen Ciwan 4. Kongresini Gerçekleştirdi”, <http://www.firatnews.com/news/guncel/komalen-ciwan-4-kongresini-gerceklestirdi.htm>, (Erişim Tarihi: 05.02.2014).
- Devrimleşen Yurtsever Gençlik, (2010), “Herkes, Her Yerde Eylemde!”, *Devrimleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Mart sayısı.
- DHKP/C, (2012), “Parti Programı”, <http://devrimkurtulus.forumo.de/dhkpc/part-programi-t68.html>, (Erişim Tarihi: 02.04.2014).
- Dicle, Mahir Axin, (2013), “Röportaj”, *Ümitleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Eylül-Ekim Sayısı, Yıl:1, Sayı:1,
- DİHA, (2004), “Gençlik: Ankara Üniversitesinde Newroz Kutlaması”, <http://www.rojaciwan.com>, (Erişim Tarihi: 22.03.2004).
- DİHA, (2005), “DEM-GENÇ Girişimi Kuruluşunu İlan Etti”, <http://www.hezaciwanan.com/dem-genc-kurulus.htm> (Erişim Tarihi: 07.05.2005).
- DİHA, (2011), “Ankara’daki Bombalı Saldırıyı TAK Üstlendi”, <http://www.diclehaber.com/1/viewNews/274195>, (Erişim Tarihi:06.02.2014).
- DİHA, (2013a), “27 Kasım Kutlanıyor”, <https://www.diclehaber.com/1/viewNews/373007>, (Erişim Tarihi:06.04.2014).
- DİHA, (2013b), “DÖDEF’in İlk Kongresi 29 Mart’ta”, <http://www.diclehaber.com/1/viewNews/345408>, (Erişim Tarihi 05.02.2014).

- Dilmaç, Sabri, (1997), *Terörizm Sorunu ve Türkiye*, Ankara: EGM-İDB Yay. No:55.
- Dilmaç, Sabri, (2004), “Global Tehdit; Terörizm ve Türkiye’ye Etkisi”, *Polis Dergisi*, Sayı 40, s.360.
- DÖDEF, (2013), “DÖDEF Kongreye Çağırıyor”, <https://www.facebook.com/events/220869404722886/?ref=5>, (Erişim Tarihi 14.05.2014).
- Dönmezer, Sulhi, (1994), *Kriminoloji*, İstanbul: Beta Basım, Gözden Geçirilmiş 8. Baskı.
- Ekici, N., Sözer, M.Alper, Atak, S., (2010), “İdeoloji Ve Örgütsel Yapının Örgüte Eleman Kazanma Üzerindeki Etkisi: Türkiye’de DHKP/C ve Hizbullah Örneği”, *Uluslararası Güvenlik ve Terörizm Dergisi*, Cilt 1, Sayı:1, ss:37-57.
- Erdem, Selahattin, (2011), “YCK’liler”, www.yeniozgurpolitika.org/index.php?rupel=nivis&id=540, (Erişim Tarihi: 03.02.2014).
- Escude, Carlos, (2002), *Transnational Terrorism in the World System Perspective*, Warsaw: The Polish Institute of International Affairs Publication.
- Evedenci, Yunus, (2013), “Küresel Terör ve El Kaide”, <http://akademikperspektif.com/2014/01/16/kuresel-teror-ve-el-kaide/>, (Erişim Tarihi: 30.04.2014).
- Eysenck, H.J., Eysenck, S.B., (1975), *Manual of the Eysenck Personality Questionnaire (adult and junior)*, London: Hodder & Stoughton.
- Fehman, Hüseyin, (2007), “Gençlik Bu Sisteme Edi Bese Demelidir”, *Şahinleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Aralık Sayısı, Yıl 1, Sayı 1, ss.9-17
- Fırat Haber Ajansı, (2008), “Komalen Ciwan Gençleri Mücadeleyi Yükseltmeye Çağırıldı”, <http://www.firatnews.com/news/komalen-ciwan-gencleri-mcdly-yksltmy-cagirdi.htm>, (Erişim Tarihi 12.06.2008)
- Fırat Haber Ajansı, (2013a), “KCK ve Kongra Gel Eşbaşkanları Değişti”, <http://www.firatnews.biz/news/guncel/kck-ve-kongra-gel-esbaskanlari-degisti.htm>, (Erişim Tarihi: 03.02.2014).

- Fırat Haber Ajansı, (2013b), “Kürdistan Gençliğinin Çatı Örgütü İlan Edildi”, <http://www.firatnews.com/news/guncel/kurdistan-gencliginin-cati-orgutu-ilan-edildi.htm>, (Erişim Tarihi: 04.02.2014).
- Ford, Robert E. (2009), “Profiling Terrorism: Lessons Learned”, Samih Teymur, Habip Özdemir, Oğuzhan Başbüyük, Murat Özer and Murat Gunbeyi (Ed.), *Combating Terrorism*, Washington DC: The Turkish Institute for Security and Democracy (TISD).
- Frias-Armenta, M. (2002), *Longterm Effects of Child Punishment on Mexican Women: A Structural Model*, Child abuse & Neglect, Vol 26, (4), ss.371-386.
- Gander, Mary J. ve Gardiner, Harry W., (1998), *Çocuk ve Genç Gelişimi*, Ankara: İmge Kitabevi.
- Gelecek Gazetesi, (2008), “Gençler Başarmanın Sözüünü Verdi”, İstanbul, 02.06.2008 tarihli sayısı.
- Geleri, Aytekin, (2013), “Terörizm”, Aytekin Geleri (Ed.), *Suç Sosyolojisi*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss.196-220.
- Gerçek, H. Hüseyin, (2000), *Bölücü Terör Örgütler*, Ankara: Terörle Mücadele Harekat Daire Başkanlığı.
- Göka, Erol ve Türkçapar, M.Hakan, (2013), “Genel Olarak Gençlik Dönemi”, <http://www.sosyalhizmetuzmani.org/genclikdonemleri.htm> (Erişim Tarihi: 07.10.2013).
- Gökberk, Macit, (1993), *Felsefi Tarihi*, İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Güçlüer, Eray, (2011), *PKK'nın 1978–2010 Tarihleri Arasında Örgütsel Yapısının Değişimiyle Kurumsal Girişimci Olarak Hedeflerinin Sosyolojik Analizi*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sosyoloji Ana Bilimdalı, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- Güneş, Fatime, (2013), “Klasik Sosyolojide Temel Yaklaşımlar-I: Karl Marx”, Nadir Suğur (ED), *Sosyolojiye Giriş*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss.62-86.

- Haber7, (2012), “KCK Operasyonu’nda 22 Tutuklama”, <http://www.haber7.com/guncel/haber/896637-kck-operasyonunda-22-tutuklama>, (Erişim Tarihi 14.05.2014).
- Haber7, (2014), “Adana’da öğrenciler öğretmen dövü”, <http://www.kamuajans.com/egitimpersoneli/haber/adanada-ogrenciler-ogretmen-dovdu-439414.html>, (Erişim Tarihi: 30.04.2014).
- Haftaya Bakış, (2008), “DTP PM Üyesi Yücel Genç Röportajı”, *Haftaya Bakış Gazetesi*, 26.01/01.02.2008 tarihli sayısı, İstanbul.
- Hezaciwanen, (2005a), “19.01.2005 Tarihli Görüşme Notu”, <http://www.hezaciwanan.com/19012005-gorusme-notu.htm>, (Erişim Tarihi: 19.01.2005).
- Hezaciwanen, (2005b), “Görüşme Notları”, <http://www.hezaciwanan.com/23022005-gorusme-notu.htm>, (Erişim Tarihi: 23.02.2005).
- İçli, Tülin, (2004), *Kriminoloji*, Ankara: Martı Kitap ve Yayınevi.
- İnsan, Özgür, (2013), “Devrimci Halk Savaşı, Tasfiyecilik ve İhanet”, *Kültürleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Ocak-Şubat Sayısı, Yıl 1, Sayı 1,
- İstanbul Tabip Odası, (2009), *Çocuk ve Şiddet Çalıştayı*, İstanbul: İstanbul Tabip Odası Yayınları.
- KADEK Genel Başkanlık Konseyi, (2002), “Tüm Kadro ve Çalışanlara”, *Serxwebûn Dergisi*, Köln: Serxwebun Yayınları, Yıl 21, Sayı 245,
- Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik, (2013a), “YDG-H Olarak Örgütümüzün İlanına Giderken Ve Sonrasında Gerçekleştirdiğimiz Eylemleri Sizlerle Paylaşıyor Önümüzdeki Süreç De Eylemselliklerimizi En Üst Seviyeye Çıkaracağımızın Sözüünü Yineliyoruz”, *Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Mart-Nisan sayısı.
- Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik, (2013b), “YDG-H ve YDG-K’den Sömürgeciliği Yaşama ve Yaşatma Eylemleri”, *Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Mayıs-Haziran sayısı.

- Kalkan, Duran, (2003), “Kongra-Gel: Demokratik Direnişin Adıdır”, *Serxwebûn Dergisi*, Yıl 22,Sayı 264, Köln: Serxwebun Yayınları.
- Kalkan, Duran, (2012), “*Komalen Ciwan 4. Kongresini Gerçekleştirdi*”, <http://www.firatnews.com/news/guncel/komalen-ciwan-4-kongresini-gerceklethtirdi.htm>, (Erişim Tarihi: 05.02.2014)
- Karakaya, Muhittin ve Tombul, Fatih, (2012), *Çocuk Suçluluğu ve Medya*, Atatürk Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Yayınları: Erzurum.
- Karakoç, Sevcan, (2009), “Aile İçi Şiddetin Çocuk Ruh Sağlığına Etkileri”, *Çocuk ve Şiddet Çalıştayı*, İstanbul Tabip Odası Yayınları, s.19.
- Karayılan, Murat ve Bayık, Cemil, (2007), “Devrimci Yurtsever Gençlik Perspektifi”, *Özgür Halk Dergisi*, İstanbul: Türkiye Kitapevi, Yıl:17, Sayı:177.
- Karayılan, Murat, (2006), “Gençliğe Dönük Perspektif”, <http://www.rojacivan.com> (Erişim Tarihi:05.10.2006).
- Karayılan, Murat, (2010), “Gençliğin Örgütlenmesi Devrimin Gerçekleşmesidir”, *Öncüleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Şubat sayısı.
- Katar, Zeynep, (2013), “Zafere Yürüyen Genç Kadınlar”, *Kahramanlaşan YurtseverGençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Mart-Nisan Sayısı, ss:41-45.
- KCK Sözleşmesi, (2007), “KCK Sözleşmesi”, <http://www.rojbas3.wordpress.com/kck-sozlesmesi>, (Erişim Tarihi: 03.02.2014).
- Keat, R ve Urry, J. (1994), *Bilim Olarak Sosyal Teori*, N. Çelebi (Çev.), Ankara: İmge Yayınevi.
- Keyman, E.Fuat, (1999), *Türkiye ve Radikal Demokrasi*, İstanbul: Bağlam Yayınları.
- Kırdar, G.Murat ve Saraçoğlu, D.Şirin, (2012), “İç Göç, Bölgesel Yakınsama Sorunu Ve Ekonomik Büyüme: Türkiye Örneği”, *Tartışma Metni: 2012/75*, Türkiye Ekonomik Kurumu.

- Kızılırmak, Rohat, (2006), “YÖGEH Kuruluş Konferansını Gerçekleştirdi”, *Genç Bakış Dergisi*, İstanbul: Çetin Yayınları, Yıl 3, Sayı 32, Ocak Ayı Sayısı.
- Kocaoğlu, Mehmet, (1995), *Suriye ve PKK*, Avrasya Dosyası, C 2, No 3.
- Koçgiri, Harun, (2003), “MEDYA TV”, 12.09.2003 tarihli saat 19.30’da yayınlanan Akşam Haberleri,
- Koçoğlu, Naci, (2004), *Güneydoğu’da Terör ve T.C.’nin Yürüttüğü Mücadele*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Doktora Tezi.
- Komalen Ciwan, (2007), “Komalen Ciwan: Ya Önderlikle Ya Hiç”, <http://komalenciwan.com/haber-22165.html>, (Erişim Tarihi 01.03.2007).
- Korkmaz, G. (1999). *Terör Medya İlişkisi*, Ankara: Emniyet Genel Müdürlüğü Basımevi.
- Köknel, Özcan, (2001), *Kimliğini Arayan Gençliğimiz*, İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi.
- Köseli, Mutlu, (2011), “Terör Örgütlerinin Eleman Kazanmalarını Kolaylaştıran Etmenler”, Oğuzhan Başbüyük, Alper Sözer ve Nurullah Altun (Ed.), *Terörle Mücadelede Makro ve Mikro Perspektifler*, Ankara: Polis Akademisi Yayınları.
- Laqueur, Walter, (1987), *The Age Of Terrorism*, Boston: Little Brown Company.
- Lewis DO, Yeager CA, Cobham-Portorreal CS, Klein N, Showalter C, Anthony A., (1991), “Followup of FemaleDelinquents: Maternal Contributions to the Perpetuation of Deviance”, *J Am Acad Çocuk Kliniği*, s. 30.
- Mahsumlaşan Yurtsever Gençlik, (2009), “Çocukluk Hayallerime İhanet Etmeyeceğim”, *Mahsumlaşan Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul:Gün Matbaacılık Nisan-Mayıs Ayı Sayısı, Yıl 1, Sayı 1, ss.28-37.
- Mezopotamya Haber Ajansı, (2004),“TECAK 1. Konferansı’nı gerçekleştirdi”, <http://www.kurdistan-post.com/tecak-konferansi.html>, (Erişim Tarihi: 13.09.2004).

- Mezopotamya Haber Ajansı, (2005),“TECAK, KOMALEN-CIWAN OLDU”,
<http://www.gundem-online.com/tecak-komalen-ciwan-oldu.html>, (Erişim
Tarihi: 17.08.2005).
- Öcalan, Abdullah, (1984), *Kürdistan'da Zorun Rolü*, Köln Weşanen Serxwebun Yayınları.
- Öcalan, Abdullah, (1984), *Kürdistan Devriminin Yolu (Manifesto)*, Köln: Serxwebun Yayınları.
- Öcalan, Abdullah, (1994), *Nasıl Savaşmalı, Halk Savaşı ve Ordulaşması Üzerine Notlar*, Diyarbakır: Bilim Aydınlanma Yayınları.
- Öcalan, Abdullah, (1999), “PKK Başkanlık Konseyine ve Merkez Komitesine”,
Serxwebûn Dergisi, Yıl:18, Sayı:213, Köln: Serxwebun Yayınları.
- Öcalan, Abdullah, (2004a), *Bir Halkı Savunmak*, İstanbul: Çetin Yayınları.
- Öcalan, Abdullah, (2004b), *Özgür Gençlik Manifestosu*, İstanbul: Çetin Yayınları.
- Öcalan. Abdullah, (2007), “PKK Felsefesi Varolan ile Yetinmemek, Hep Fazlasını
Düşünmek ve Yaşamaktır”, *Şahinleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul:
Gün Matbaacılık, Kitap Dizisi 1, ss.34-39,
- Ögel, K., Tarı, I., Eke, C. Yılmazçetin, (2005), *Okullarda Suç ve Şiddeti Önleme*,
İstanbul: Yeniden Sağlık Derneği Yayınları.
- Özbal, Haluk ve Öztürk, E., (1995), *Gençlik*, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Özcan, Mehmet, (2012), “KCK, Örgütün Devrimci Halk Savaşına Geçiş
Stratejisinin Bir Enstrümanıdır”, *İdarecinin Sesi Dergisi*, Mart-Nisan Sayısı,
ss. 24-31
- Özcan, Nihat Ali, (1999), *PKK Tarihi, İdeolojisi ve Yöntemi*, Ankara: Avrasya
Stratejik Araştırmalar Merkezi Yayınları.
- Özcan, Nihat Ali, (1999), *PKK (Kürdistan İşçi Partisi) tarihi, ideolojisi ve yöntemi*,
Ankara: Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi Yayınları.
- Özdağ, Ümit, (2005), *Türkiye’de Düşük Yoğunluklu Çatışma ve PKK*, Ankara: Üçok
Yayıncılık, s.18.

- Özdemir, Cüneyt, (2012), “KCK Operasyonları Yeniden Başladı”, <http://haberand.com/kck-operasyonlari-yeniden-basladi-h-117553.html>, (Erişim Tarihi 14.05.2014).
- Özeren, Süleyman, Sözer, M. Alper, Demirci, Süleyman, (2010), “Terör Örgütlerinde Militan Kimlik Profili: Türkiye’de Hizbullah Örneği”, M.Sever, H.Cinoğlu ve O.Başbüyük (ED.), *Terörün Sosyal Psikolojisi*, Ankara:Polis Akademisi Yayınları, ss.139-168,
- Özeren,S., Sözer, M.Alper, Başbüyük, O., (2012), “Bireylerin Terör Örgütüne Katılmasına Etki Eden Faktörler Üzerine Bir Alan Çalışması: PKK/KCK Örneği”, *Uluslararası Güvenlik ve Terörizm Dergisi*, Cilt 3, Sayı:2 ss:57-82.
- Özgür Politika, (2004), “Öcalan’a Özgürlük Eylemleri Yayılıyor”, *Özgür Politika Gazetesi*, 02.07.2004 tarihli yayın, No 27, Sayı 3214.
- Özgürleşen Yurtsever Gençlik, (2008), “Dengeleri Değiştiren Kongre”, *Özgürleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Haziran sayısı.
- Özkan, İshak, (1988), “Gençliğin Akademik Başarısını Etkileyen Zihinsel ve Ruhsal Faktorler”, *1. Milletlerarası Gençlik Kongresi*, Konya, ss.226.
- Özmen, Suna Kaymak, (2004), “Aile İçinde Öfke ve Saldırganlığın Yansımaları”, *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, Cilt 37, Sayı 2, ss.27-39.
- Özyurt, Selahattin ve Doğan, M. Sait (2002), *Gençlik Problemleri Açısından Üniversite Gençliği*, Adapazarı: Değişim Yayınları.
- Pakel, Muharrem, (2009), *Gençlerin Teröre Yönelmelerini Engelleme Amacıyla Eğitim Yoluyla Alınacak Önlemler*, Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Enstitüsü Uluslararası Güvenlik Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi: Ankara, ss.7-15.
- Pekcan, Ercan, (2007), *Soğuk Savaş Sonrası Değişen Güvenlik Kavramı Çerçevesinde Terörizm ve Nato*, Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi: Trabzon, s.4.

- PKK Başkanlık Konseyi, (2000), “PKK Olağanüstü 7. Kongresinin Sonuç Bildirgesi”, *Serxwebûn Dergisi*, Yıl:19, Sayı:218, Köln: Serxwebun Yayınları.
- Polat, Oğuz, (2004), *Kriminoloji ve Kriminalistik Üzerine Notlar*, Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Reinares, Fernando, (2010), “Who Are the Terrorists? Analyzing Changes in Sociological Profile among Members of ETA”, *Studies in Conflict & Terrorism*, ss. 465-488.
- Roja Ciwan, (2008a), “Gençlik: Gençler Başarmanın Sözüünü Verdi”, <http://www.rojaciwan.com/haber-41392.htm>, (Erişim Tarihi: 02.06.2008)
- Roja Ciwan, (2008b), “YDG:DTP Diyarbakır YDG 1 Konferansı Sonuç Bildirgesini Açıkladı”, <http://www.rojaciwan.com/haber-42298.htm>, (Erişim Tarihi: 18.11.2008)
- Roni, Özgür, (2009), “2009 Newroz’unu Önderlik Özgürlük Newroz’una Çevirelim”, *Denizleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Mart Ayı Sayısı, Yıl 1, Sayı 1, ss.13-18.
- Roni, Özgür, (2010), “Dağlarda Ovalarda Şehirlerde, Her Yerde Serhildan”, *Özgürleşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Ağustos Ayı Sayısı, Sayı 1, ss.13-16.
- Roni, Özgür, (2013), “Sömürgeciliği Yaşama ve Yaşatma”, *Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Mart-Nisan sayısı.
- Saldırım, M, (2007), “Ceza İnfaz Kurumundan Eğitim Kurumuna”, A. Solak (Ed.), *Okullarda Şiddet ve Çocuk Suçluluğu*, Ankara: Hegem Yayınları, ss. 77-97.
- Semiz, Burhan, (2007), *Çıkmaz Sokak PKK*, Ankara:Lalezar Kitabevi.
- Semiz, Burhan, (2013), “PKK’da Değişen Ne?”, Özeren, S., Sever, M. (Ed.), *Terörizm Paradoksu ve Türkiye*, Ankara:Karınca Yayınları.
- Sever, Murat ve Özeren, Süleyman, (2013), “Neden Hakkari”, Özeren, S. ve Sever, M. (Ed.), *Terörizm Paradoksu ve Türkiye*, Ankara:Karınca Yayınları, ss.143-144.

- Soyaslan, Doğan, (2003), *Kriminoloji*, Ankara: Yetkin Yayınları, s.36.
- Sökücü, Doğanhan, (2009), *Küreselleşen Terörizmin Uluslararası Siyasete Etkileri*, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi: İstanbul, s.9
- Sönmez, Veysel, (2008), *Bilim Felsefesi*, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sözer, M.Akif, (2004), “İslahevlerinde Kalan Çocukların Suç İşlemelerinde Aile Ortamının Etkisi”, *Türk Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Yıl:8, Sayı:2-3, Ağustos-Aralık, ss.156-197.
- Swingewood, Alan, (1998), *Sosyolojik Düşüncenin Kısa Tarihi*, Osman Akınhay (Çev.), Ankara: Bilim ve Sanat Yayınları.
- Şahin, Adem, (1993), *Yetiştirme Yurtlarındaki Gençlerin Dini Duygu, Düşünce, Tutum ve Davranışları Üzerine Bir Araştırma*, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi: Konya, s.13.
- Şahin, Figen, (2009), “Çocuğun Fiziksel, Duygusal ve Cinsel İstismarı”, *Çocuk ve Şiddet Çalıştayı*, İstanbul Tabip Odası, s.24.
- Şahin, İdris Naim, (2013), *5. Büyükelçiler Konferansı Konuşması*, No:2013/03.
- Şavran, Temmuz Gönc, (2013), “Sosyolojide İlk Dönem Gelişmeler”, Serap Suğur (Ed.), *Klasik Sosyoloji Tarihi*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss.32-60.
- Şavran, Temmuz Gönc, (2013), “Toplum, Bilim, Yöntem”, Nadir Suğur (Ed.), *Sosyolojiye Giriş*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss.2-31.
- Şehirli, Atıla, (2000), *Türkiye’de Bölücü Terör Hareketleri*, İstanbul: Burak Yayınları.
- Şimşek, Yılmaz, (2009), “Profiling PKK Terrorists”, Samih Teymur, Habip Ozdemir, Oguzhan Basibuyuk, Murat Ozer ve Murat Gunbeyi (Ed.), *Combating Terrorism*, First Edition, Washington DC: The Turkish Institute for Security and Democracy (TISD), ss. 271-285.
- Tarla, Kevser, (2011), *Üniversite Gençliğinin Suç Algısı Üzerine Teorik ve Uygulamalı Bir Araştırma*, Kayseri: Erciyes Üniversitesi İletişim Fakültesi

Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

- TBMM, (2013), *Terör ve Şiddet Olayları Kapsamında Yaşam Hakkı İhlallerini İnceleme Komisyonu*, Ankara: TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu,
- TECAK, (2003a), “Kuzey Kürdistan ve Türkiye Sahasına İlişkin Talimatlar”, *Genç Bakış Dergisi*, İstanbul: Çetin Yayınları, Yıl:3, Sayı:32, Ekim Ayı Sayısı.
- TECAK, (2003b), “Tevgera Ciwanen Azad A Kürdistan”, *Genç Bakış Dergisi*, İstanbul: Çetin Yayınları, Yıl 3, Sayı 32, Ekim Ayı Sayısı.
- Thomas, William Isaac ve Znaniecky, Florjan, (1957), *The Polish Peasant in Europe and America*, Boston: The Gorham Press, c II.
- Topal, A.H. (2004), *Uluslararası Hukukta Devlet Destekli Terörizme Karşı Kuvvet Kullanma*, Ankara Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi: Ankara, s.48.
- Topçuoğlu, Hamide, (1960), *Hukuk Sosyolojisi*, Ankara: Ankara Üniversitesi Yayınları.
- Tsushima, Masahiro, (1996), *Economic Structure and Crime: The Case of Japan*, Journal of Socio-Economics, Vol.25, Issue, 4.
- TÜİK, (2012), “Türkiye’nin Demografik Yapısı ve Geleceği”,<http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=13140>, (Erişim Tarihi: 02.04.2014).
- TÜİK, (2013a), “Evlenme Boşanma İstatistikleri 2013”,<http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=16051>, (Erişim Tarihi: 02.04.2014).
- TÜİK, (2013b), “İBBS Düzey1 bölgelerin aldığı göç,verdiği göç, net göç ve net göç hızı”,http://rapor.tuik.gov.tr/reports/rwservlet?adnksdb2&ENVID=adnksdb2Env&report=wa_adnks_net_goc_duzey1.RDF&p_kod=1&p_yil=2013&p_dil=1&desformat=html, (Erişim Tarihi: 02.04.2014).
- TÜİK, (2013c), “İllerin Aldığı, Verdiği Göç, Net Göç ve Net Göç Hızı, 1980-2013”,<http://www.tuik.gov.tr/UstMenu.do?metod=temelist>, (Erişim Tarihi: 02.04.2014).
- TÜİK, (2014), <https://www.tuik.gov.tr/HbGetirHTML.do?id=15974>, (Erişim Tarihi

19.02.2014).

TÜRK-İŞ, (2014), “Nisan 2014: Açlık ve Yoksulluk Sınırı”, *Türk-İş Haber Bülteni*, Ankara: 28.04.2014.

Türkiye Barolar Birliği, (2006), *Türkiye ve Terörizm*, Ankara: TBB Yayınları.

Türkmen, Abbas, (2007), “Devrimci Yurtsever Gençliği Değerlendiriyor”, *Özgür Halk Dergisi*, Ekim Sayısı, Sayı:177, İstanbul.

Ulukol, Betül, (2009), “Çocuk İstismarı ve Çocuk Suçluluğu İlişkisi”, *Çocuk ve Şiddet Çalıştayı*, İstanbul Tabip Odası, s.4.

UTSAM, (2012), “Terör Örgütlerinde Militan Kimlik İnşası ve Eleman Profili: PKK/KCK Örneği”, *Utsam Raporlar Serisi No:20*, Rapor Tarihi: Ekim 2012.

Vahip, I., (2002), “Evdeki Şiddet ve Gelişimsel Boyutu: Farklı Bir Açıdan Bakış”, *Türk Psikiyatri Dergisi*, 13 (4), ss. 312-319.

Varlık, İbrahim, (2013), “Polise Yönelik Şiddet Görüntülerini Paylaşacağız”, http://www.zaman.com.tr/politika_polise-yonelik-siddet-goruntulerini-paylasacagiz_2103726.html, (Erişim Tarihi: 30.04.2014).

Varol, K.(2006), “Din ve Terörizm”, *Polis Dergisi*, 1(47).

Yavuz, Şeyhmuz, (2014), “G.Doğu’da PKK’ya İsyan Büyüyor”, http://www.postmedya.com/news_print.php?id=45772, (Erişim Tarihi: 30.04.2014).

Yarsuvat, Duygun, (2011), “Devlet İdaresi Aleyhine İşlenen Cürümlerin Genel Prensipleri”, *İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası*, 30.3-4, ss. 665-691.

YDG-H, (2013), “YDG-H 2013”, *Kahramanlaşan Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Mart-Nisan Sayısı, ss:57-59.

YDGM, (2008), “Ciwan Hezen Parastine Zimanin”, *Fedaileşen Yurtsever Gençlik Dergisi*, İstanbul: Gün Matbaacılık, Kasım sayısı.

Yeni Med TV, (2012), “YXK Olağan Kongresini Yaptı”, <http://www.yenimedtv.com/yxk-olagan-kongresini-yapti.html>, (Erişim Tarihi: 03.02.2014).

- Yeşildal, Hatice, (2013), “Toplumsal Değişme ve Küreselleşme”, Nadir Suğur (Ed.), *Sosyolojiye Giriş*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss.54-71.
- Yıldırım, Ali ve Şimşek, Hasan, (2008), *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Seçkin Yayınları.
- Yılmaz, İsmet, (2012), “Bakan Yılmaz: PKK 6 Defa Bitirildi”, <http://www.bursaport.com/haber/guncel/bakan-yilmaz-pkk-alti-defa-bitirildi-26274.html>, (Erişim Tairhi: 21.05.2014).
- Yılmaz, Sait, (2012), “PKK Terör Örgütü ve KCK’da Son Durum”, *Turan-Sam Uluslararası Bilimsel Hakemli Mevsimlik Dergisi*, Cilt No:4, Sayı:15.
- YÖGEH, (2007), “YÖGEH Genel Meclisi:Yurtsever Gençlik Son Yaşananlara Sessiz Kalmayacaktır”, http://www.yogeh.com/index.php?option=com_content&task=view&id=218&Itemid=86, (Erişim Tarihi 01.03.2007).
- YSK, (2011), “24. Dönem Milletvekili Genel Seçim Sonuçları”, <https://sonuc.ysk.gov.tr/module/sonuc.jsf>, (Erişim Tarihi: 02.04.2014).
- Yüksel, Nevzat, (1990), *Türkiye’de Gençlik Sorunları ve Çözüm Yolları*, İstanbul: Bayrak Yayınları.
- Zeybekoğlu, Zuhale, (2009), “Okullarda Şiddet Konusunda İki Çalışma Örneği”, *Çocuk ve Şiddet Çalıştayı*, İstanbul Tabip Odası, s.160.

ÖZGEÇMİŞ

“PKK/KCK’nın Militan Temininde Gençlik Yapılanmasının Rolü” isimli tez çalışmasının yazarı olan Ragıp SAYAR, 1982 yılında Balıkesir’de dünyaya geldi. İlk, orta ve lise eğitimini Balıkesir’de tamamladıktan sonra 2000 yılında girdiği ÖSS sınavı sonrasında Ortadoğu Teknik Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi yönetimine giriş yaptı. Hazırlık ve 1. sınıf eğitimini tamamladıktan sonra girdiği sınav sonrasında eğitime Polis Akademisi’nde devam etti. 2006 yılında Polis Akademisinden mezun olduktan sonra Komiser Yardımcısı rütbesi ile Manisa İlinde göreve başladı.

2006-2008 yılları içerisinde Manisa İl Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesinde görev yaptı. 2008 yılı sonrasında Ankara İl Emniyet Müdürlüğüne tayin oldu. 2008-2014 yılları içerisinde Ankara İl Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesinde çalışmalarına devam etti. İstihbarat Şubesinde görev aldığı süre içerisinde bölücü/bölgeci faaliyet gösteren terör örgütleriyle ilgili çalışmalar yaptı. Yazar halen Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde lisans eğitimine devam etmektedir.